Jose Maria Escriva:

PUT

1. ZNAČAJ

1 Neka tvoj život ne bude besplodan. -Budi koristan! -Ostavi za sobom trag! -Rasvjetljuj s luči svoje vjere i svoje ljubavi!
Izbriši svojim apostolskim životom sluzav i blatan znak, što ga ostaviše nečisti sijači mržnje! -I zapali sve zemaljske putove Kristovim ognjem, koji nosiš u srcu.

2 O, kad bi tvoje ponašanje i tvoj razgovor bili takvi, da bi svatko, vidjevši te ili čuvši, mogao kazati: Ovaj čita život Isusa Krista.

3 Ozbiljnost. -Okani se tog prenemaganja i djetinjastog ponašanja. -Neka tvoje vanjsko držanje bude odraz mira i reda tvojega duha.

4 Ne govori: "Takva mi je ćud,... to je stvar moga značaja". To su stvari nedostatka tvoga karaktera. Budi muž -"esto vir"!

5 Nauči se kazati "ne".

6 Okreni ledja besramniku, kad ti šapće u uho: Zašto da kompliciraš život?

7 Ne budi malogradjanskoga duha. Proširi svoje srce, dok ne postane univerzalno, "katoličko".
Ne polijetaj poput živadi, kad se možeš uzvinuti poput orlova.

8 Vedrina. -Zašto da se srdiš, kad tako vrijedjaš Boga, dosadjuješ bližnjemu, sebe ozlojedjuješ... i na koncu se prestaneš srditi.

9 Ono isto, što si rekao, reci mu drugim prizvukom, bez srdžbe, i tvoje će umovanje dobiti snagu, a, što je najvažnije, ne ćeš uvrijediti Boga.

10 Ne kori, dok osjećaš gnjev zbog počinjene pogreške. -Pričekaj do narednog dana ili još dulje. -A onda, miran i pročišćene nakane, ne propusti ukoriti. -Više ćeš postići jednom srdačnom riječi, negoli s tri sata prepirke. -Umjeri svoju ćud!

11 Volja. -Energija. -Primjer. -Što treba učiniti, učini... Bez oklijevanja... Bez obzira... Niti bi bez toga Tereza iz Avile bila sveta Tereza;... niti bi Inigo de Loyola bio sveti Ignacije... Bog i odvažnost! -"Regnare Christum volumus!"

12 Jačaj se pred zaprekama. -Gospodinova ti milost ne će ponestati! "Inter medium montium pertransibunt aquae" -prolazit ćeš kroz brda? Što znači, da na čas moraš smanjiti svoju djelatnost, ako ćeš zatim poput pera u stroju, koje je bilo pritisnuto, odskočiti neusporedivo dalje negoli si ikada sanjao?

13 Odstrani od sebe te nekorisne misli, koje ti u najmanju ruku uzrokuju gubitak vremena.

14 Ne gubi svojih energija i svoga vremena, koji su od Boga, nabacujući se kamenjem na pse, što na te po putu laju. Prezri ih!

15 Ne ostavljaj svoga posla za sutra!

16 Ti da budeš "roba od tuceta"? Ti da budeš jedan iz gomile? Ta rodjen si za vodju! Medju nama nema mjesta mlakima. Ponizi se, i Krist će te ponovno zapaliti ognjem Ljubavi.

17 Ne zapadaj u onu bolest značaja, što ima za simptome nedostatak odlučnosti za bilo što, lakoću na djelu i na riječi, vrtoglavost..., jednom riječi: frivolnost. A ta frivolnost -ne zaboravi- koja je kriva da su ti osnove svakog dana tako prazne (tako "pune praznine"), učinit će od tvoga života mrtvu i nekorisnu lutku, ako ne reagiraš na vrijeme: ne sutra: sada!

18 Upro si da budeš "monden", frivolan i lakouman, jer si kukavica. Nije li kukavičluk ne htjeti suočiti se sa samim sobom?

19 Volja. Ona je vrlo važna značajka. Ne prezri malih stvari, jer u stalnoj vježbi nijekanja i odricanja u tim stvarima -koje nikada nisu beznačajnosti ili ništavosti ojačat ćeš i okrijepiti, s pomoću Božjom, svoju volju, da, u prvom redu, budeš potpuni gospodar samoga sebe. A zatim: vodič, glavar, vodja!..., da obavezuješ, da potičeš, da zanosiš svojim primjerom i svojom voljom, i svojom riječi, i svojim znanjem i svojom vlašću.

20 Sukobljuješ se sa značajem ovoga ili onoga... Potrebno je da bude tako: nisi zlatnik, koji se svakome svidja. Osim toga, na koji bi način poravnavao šiljke, bridove i izbočine -nesavršenosti, nedostatke- svoje ćudi, da stekneš pravilan, ugladjen i blag, ali snažan oblik ljubavi i savršenstva, kad ne bi bilo tih sukoba, što nastaju u općenju s bližnjim?
Kad bi tvoj značaj i značaji onih, koji s tobom zajedno žive, bili sladunjavi i mekani poput vrhnja, nikada se ne bi posvetio.

21 Izlike. -Nikad ti ih ne će ponestati, da propustiš svoje dužnosti. Kakva li obilja obrazloženih besmislica!
-Ne zadržavaj se u njihovu ocjenjivanju.
-Odbijaj ih i vrši svoju dužnost.

22 Budi čvrst. -Budi muževan. -Budi čovjek. -A zatim... budi andjeo.

23 Veliš, da ne možeš učiniti više?! -Nije li, da ne možeš učiniti manje?

24 Imaš ambicija: da znadeš,... da vodiš,... da budeš odvažan. Dobro. U redu. Ali neka je to radi Krista, radi Ljubavi.

25 Ne raspravljajte. -Iz rasprave ne običava izići svjetlo, jer ga gasi strast.

26 Brak je svet sakramenat. -U svoje vrijeme, kad ga budeš trebao primiti, neka ti tvoj duhovni vodja ili ispovjednik savjetuje čitanje kakve korisne knjige. -I tako ćeš se pripraviti bolje, da dostojno nosiš teret ognjišta.

27 Smiješ se, što ti kažem, da imaš, "bračno zvanje"? -Pa imaš ga: upravo tako, zvanje. Preporuči se svetom Rafaelu, da te dovede čista do kraja puta kao Tobiju.

28 Brak je za momčad, a ne za glavni Kristov stožer. -Tako, dok je jelo potreba svakog pojedinca, umnažanje je samo potreba vrste, i pojedine osobe mogu se uzdržati od tog svojstva.
Žudnja za djecom?... Djece, mnogo djece, i ostavit ćemo neizbrisiv trag svijetla žrtvujući egoizam tijela.

29 Nije teško postići na ovom svijetu relativnu i bijednu sreću sebičnjaka, koji se zatvara u svoju zlatnu tvrdju, u svoj oklop. -Ali sreća egoista nije trajna.
Zar da izgubiš sreću Slave, koja ne će imati svršetka, radi te karikature neba?

30 Račundžija si. -Ne reci mi, da si mlad. Mladost daje sve, što može: ona se sama daje bez pristojbe.

31 Sebičnjak. -Ti, uvijek po "svoju". -Sam se onesposobljavaš da osjetiš Kristovo bratstvo: u drugima ne vidiš braće, vidiš stepenice. Predosjećam tvoj potpuni neuspjeh. -I kad budeš upropašten, htjet ćeš, da oni prema tebi žive u ljubavi, koju ti sada prema njima ne želiš proživljavati.

32 Ne ćeš biti vodja, ako u mnoštvu vidiš samo podnožak, da dohvatiš visinu. -Bit ćeš vodja, ako stremiš k spasenju svih duša. Ne možeš živjeti ledjima okrenut prema mnoštvu: trebaš težiti za tim, da to mnoštvo učiniš sretnim.

33 Nikada ne želiš "iscrpsti istinu". -Jedamput radi pristojnosti. Drugiput, najčešće, da nemaš neugodnosti. Po koji put, da ih ne uzrokuješ. A uvijek radi kukavičluka. Tako nikada ne ćeš biti čovjek značaja, dok se budeš bojao produbljavanja.

34 Neboj se istine, makar ti istina zadala smrt.

35 Ne svidja mi se tolik eufemizam: kukavičluk zovete razboritošću. -A vaša "razboritost" je prilika, da Božji neprijatelji, s mozgom bez ideja, uzmu ton mudraca i popnu se na mjesta, na koja se nikada ne bi trebali popeti.

36 Ova zloporaba nije neizlječiva. -Nedostatak je značaja pristati, da zloupotreba napreduje kao nešto beznadno i bez mogućnosti popravka. Ne uklanjaj se dužnosti. -Izvrši je ispravno, iako je drugi ostave neizvršenu.

37 Ti si, kako se veli, brbljavac: -Ali sa svom svojom govorljivošću ne ćeš uspjeti opravdati -providencijalno, rekao si mi- ono, što nema opravdanja.

38 Zar da je istina -ne vjerujem, ne mogu vjerovati- da na zemlji nema ljudi, nego samo trbuha?

39 "Molite, da se nikada ne bih svojevoljno zadržavao na lakim stvarima". -Ja sam već molio za to. Sad samo ti trebaš uprijeti, da izvršiš tu lijepu nakanu.

40 Vjera, radost, optimizam. -Ali ne glupost zatvaranja očiju pred stvarnošću.

41 Kakva li važna načina, da se mnogi iživljuju u praznim glupostima, i kakva li postupka, da postanu nešto u životu -uspinjući se, uspinjući se- time, što "teže manje od tikve", što nemaju ništa ni u mozgu ni u srcu!

42 Zašto sve te raznolikosti značaja? Kad ćeš ustaliti u nečem svoju volju? --Ostavi svoju sklonost za neprestano polaganje temeljnog kamena i postavi zadnji kamen u jednom od svojih nacrta.

43 Ne budi mi tako... osjetljiv. Vrijedja te bilo koja stvar. -Treba mjeriti riječi, da se uzmogne govoriti s tobom o najneznatnijem predmetu. Ne uznemiruj se, ako ti kažem, da si... nesnosan. Ne ćeš nikada biti koristan, dok se ne popraviš.

44 Ispričaj se ljubezno, kako traže kršćanska ljubav i društveno ponašanje. -I zatim, naprijed, uvijek naprijed sa svetom bezobzirnošću, bez zadržavanja, dok sasvim ne dosegneš visinu ispunjavanja dužnosti.

45 Zašto te bole te pogrešne predpostavke, što ih drugi o tebi imaju? -Gore bi ti bilo, da te Bog napusti. -Ustraj u dobru i slegni ramenima.

46 Zar ne smatraš, da takova jednakost, kakvom je shvaćaju, nije drugo nego sinonim nepravde?

47 Loše ti pristaju ta ushićenost i ta gordost: vidi se, da su namještene. Pokušaj, u najmanju ruku, da ih ne bi primjenjivao u odnosu sa svojim Bogom, sa svojim duhovnikom, sa svojom braćom. I bit će izmedju njih i tebe jedna pregrada manje.

48 Mekan je tvoj karakter: kakve li brige, da se u sve miješaš: -Upro si, da budeš sol svakoj hrani... A imaš -ne ćeš se srditi, što ti govorim otvoreno- malo prikladnosti da budeš sol: i nisi kadar rastopiti se i proći na oko nezapažen poput tog začina.
Nemaš duha žrtve. A imaš odviše duha radoznalosti i pokazivanja.

49 Šuti. -Ne budi mi "djetinjast", karikatura djeteta, smutljivac, svadljivac, došaptavalo. -Svojim pričama i brbljarijama ohladio si ljubav: učinio si najgoru stvar. A... ako si možda rasklimao -zao jezik- čvrste zidove ustrajnosti drugih, tvoja "ustrajnost" prestaje biti milost Božja, jer si izdajničko orudje neprijatelja.

50 Radoznao si i zapitkivalo, njuškalo i zurilo: zar te nije stid biti čak i u manama tako malo muškarac? -Budi muževan, a te želje, da saznaš nešto o drugima, pretvori u želje i stvarnost svog vlastitog spoznanja.

51 Tvoj muževan duh, ispravan i jednostavan, osjeća se ponižen, kad se osjeti uvučen u spletke i prepirke, koje ne može protumačiti i u koje se nikada nije htio miješati. -Prodji kroz poniženje, koje znači takvo povlačenje po tudjim jezicima, i nastoj, da ti loše iskustvo dade više dara diskrecije.

52 Zašto stavljaš u svoju kritiku gorčinu svojih vlastitih neuspjeha, kad sudiš druge?

53 Ne smiješ primjenjivati taj kritički duh -dopuštam ti, da to nije mrmljanje- u vašem apostolatu ni u odnosima sa svojom braćom. Taj je kritički duh za vaš vrhunaravni podhvat -opraštaš mi, ako ti to kažem?- velika smetnja, jer dok ispituješ rad drugih, a da nemaš razloga ispitivati bilo što -sa sasvim plemenitom nakanom, znam- ne radiš nikakva pozitivna posla i sprečavaš svojim primjerom pasivnosti dobar napredak ostalih.
"Što onda -pitaš nemiran- raditi s tim kritičkim duhom, koji je u neku ruku suština moga karaktera...?" Gledaj -umirit ću te. Uzmi pero i list papira: napiši jednostavno i s pouzdanjem -ah da, i kratko- razloge, koji te muče, predaj bilješku predpostavljenomu i ne misli više na nju. On, koji je poglavar i ima milost stališa, pohranit će bilješku... ili će je baciti u koš. -Za tebe je to sve isto, budući da tvoj kritički duh nije mrmljanje i budući da ga primjenjuješ iz visokih motiva.

54 Odgadjajući popuštati? -To je pojam, koji se nalazi samo -"treba odgadjajući popuštati"- u rječniku onih, koji nemaju volje za borbu -komodnjakovića, licemjera, ili kukavica-, jer unaprijed znadu, da će biti pobijedjeni.

55 Čovječe, budi nešto manje naivan (iako si još dijete, i upravo zato, što si dijete pred Bogom) i ne izlaži mi lakomisleno svoje braće pred stranim osobama.

2. DUHOVNO VODSTVO

56 "Oni su od drva, od kojega se prave sveci" -kažu o nekim ljudima. -Bez obzira na to, što sveci nisu bili od drva, nije dovoljno imati samo drvo.
Treba mnogo poslušnosti duhovnom vodji i mnogo pokoravanja milosti. Ako se naime ne pusti milosti Božjoj i duhovnom vodji da vrše svoje djelo, nikada se ne će pojaviti kip, lik Isusov, u koji se obraća svet čovjek.
A "ovo drvo, od kojeg se prave sveci" ne će, bez obradbe, biti ništa više nego bezlično drvo za vatru... za dobru vatru, ako je bilo dobro drvo.

57 Opći često s Duhom Svetim, Velikim Neznancem, koji te treba posvetiti.
Ne zaboravi da si Božji hram. -Utješitelj stoji usred tvoje duše. Čuj ga i pazi poslušno njegova nadahnuća.

58 Ne smetaj Učiteljeva djela. Sjedini se s Kristom, da se očistiš, i osjećaj s Njim uvrede, i pljuvanja, i pljuske..., i trnje, i teret Križa..., i gvoždja, što ti kidaju meso, i žudnju za smrću u napuštenosti.
I postavi se u otvoreni bok Našega Gospodina Isusa, dok ne nadješ siguran zaklon u Njegovu ranjenu Srcu.

59 Dobro je da upoznaš ovu sigurnu nauku: vlastiti duh je loš savjetnik, loš pilot, da upravlja dušom u vijavicama i olujama, izmedju grebena unutarnjeg života.
Stoga je Volja Božja, da brodom upravlja jedan Učitelj, da nas svojim svijetlom i svojim znanjem dovede u sigurnu luku.

60 Ako bez graditelja ne možeš podići dobre kuće za život na zemlji, kako možeš bez duhovnog vodje podignuti tvrdju svog posvećenja za vječni život na nebu?

61 Kad se svjetovnjak uzvisi kao učitelj morala, često pogriješi. Svjetovnjaci mogu biti samo učenici.

62 Duhovni vodja. -Trebaš ga. -Da mu se izručiš, da mu se predaš..., slušajući ga. -A duhovni vodja, neka pozna tvoj apostolat, neka zna, na što te Bog zove: na taj način će djelotvorno poduprijeti posao Duha Svetoga u tvojoj duši, a da te ne makne s tvog mjesta..., napunjajući te mirom i učeći te načinu, kako da tvoj rad bude plodan.

63 Misliš, da posjeduješ veliku osobnost: tvoj studij-tvoji istraživački znanstveni radovi, tvoje publikacije-, tvoj društveni položaj -tvoje obiteljsko ime-, tvoje političke djelatnosti -službe, koje imaš-, tvoje imanje..., tvoja dob, ta više nisi dijete!
Upravo radi svega toga trebaš više od drugih duhovnog vodju za svoju dušu.

64 Ne sakrivaj svom duhovnom vodji tih neprijateljevih insinuacija. Tvoja pobjeda, kada se povjeriš, daje ti više Božje milosti. -A osim toga, da pobijediš i ustraješ, imaš sada dar savjeta i molitve svog duhovnog oca.

65 Čemu ta neodlučnost u tome, da se sam vidiš i da te vidi tvoj duhovni vodja takvim, kakav u stvari jesi?
Dobio si veliku bitku, ako izgubiš strah, da se pustiš upoznati.

66 Svećenik je uvijek drugi Krist, pa bio tko mu drago.

67 Ne želim propustiti podsjetiti te po drugi put-iako je to tako poznato-da je svećenik "drugi Krist". -I da je Duh Sveti rekao: "Nolite tangere Christos meos" -nemojte dirati "moje Kriste".

68 Prezbiter, etimologijski, znači toliko kao starac. Ako starost zaslužuje poštovanja, pomisli, koliko više trebaš poštivati svećenika.

69 Kako malo finoće duha -i kolik nedostatak poštovanja -znači zbijanje šala i rugalica na račun svećenika -tko bio- i uz bilo kakvu izliku.

70 Naglašujem: te šale-ismjehivanja-na račun svećenika, sa svim okolnostima, koje ti se čine olakotnima, uvijek su u najmanju ruku prostota, neukusnost.

71 Kako treba da se divimo svećeničkoj čistoći! -To je svećenikovo blago. Nijedan tiranin ne će nikada moći oteti Crkvi te krune.

72 Ne stavljaj mi svećenika u nepriliku, da izgubi svoju ozbiljnost. Ova ozbiljnost je vrlina, koju treba da posjeduje bez ukočenosti.
Kako ju je molio -Gospodine, daj mi... osamdeset godina ozbiljnosti- onaj mladi svećenik, naš prijatelj!
I ti je moli za sveukupno svećenstvo, i učinio si dobru stvar.

73 Zaboljelo te je -kao ubod nožem u srce- što rekoše o tebi, da si govorio loše o onim svećenicima. -I radujem se tvojemu bolu. Sad sam siguran za tvoj dobar duh!

74 Nije moguće... ljubiti Boga i ne poštivati svećenika.

75 Poput dobrih Noinih sinova pokrij plaštem ljubavi one bijede, koje vidiš na svom ocu, svećeniku.

76 Ako nemaš životnog plana, nikada ne ćeš imati reda.

77 Govorio si mi: Tako je monotono podvrgavati se jednom životnom planu, jednom te istom rasporedu sati. A ja ti odgovorih: Postoji monotonija, jer nedostaje Ljubavi.

78 Ako ne ustaneš u odredjeni sat, nikada ne ćeš ispuniti životnog plana.

79 Krepost bez reda? Neobična krepost!

80 Kad bude u tebe reda, umnožit će se tvoje vrijeme, i zato ćeš moći dati više slave Bogu, radeći više u njegovoj službi.

3. MOLITVA

81 Akcija ne vrijedi ništa bez molitve: molitva dobiva vrijednost po žrtvi.

82 Najprije molitva; zatim ispaštanje; na trećem mjestu, sasvim na "trećem mjestu", akcija.

83 Molitva je temelj duhovne zgrade. -Molitva je svemoćna.

84 "Domine, doce nos orare" -Gospodine, nauči nas moliti se! -A Gospodin odgovori: Kad se molite, govorite: "Pater noster, qui es in coelis..." -Oče naš, koji jesi na, nebesima...
Kako da ne cijenimo visoko usmenu molitvu!

85 Polako. --Pazi, što govoriš, tko govori i komu. -Onaj, naime, govor na brzinu, bez prilike za razmišljanje, nije drugo nego žamor, udaranje po limu.
I kazat ću ti sa svetom Terezom, da to ne zovem molitvom, makar ne znam koliko micao usnicama.

86 Tvoja molitva mora biti liturgijska. -O kad bi se dao na recitiranje psalama i molitava iz misala, umjesto da se držiš privatnih ili posebnih. molitava!

87 "Čovjek ne živi samo o kruhu, nego o svakoj riječi, koja dolazi iz usta Božjih"-rekao je Gospodin-. Kruh i riječ: Hostija i molitva!

88 Tražiš društvo prijatelja, koji ti sa svojim razgovorom i svojom naklonošću, sa svojim vladanjem, čine podnošljivijim progonstvo ovoga svijeta..., iako prijatelji kadkada izdadu. -Ne čini mi se loše.
Ali... kako to, da ne tražiš svakoga dana intenzivnije društvo, razgovor s Velikim Prijateljem, koji nikada ne izdaje?

89 Marija je "izabrala najbolji dio", čita se u Svetom Evandjelju. -Eno je, kako stoji upijajući riječi Učiteljeve. U prividnom neradu, moli i ljubi. -Zatim prati Isusa po putovima njegova propovijedanja, po gradovima i selima. Kako je teško pratiti ga bez molitve!

90 Ne znaš moliti? Udji u prisutnost Božju i čim počneš govoriti: "Gospodine, ne znam moliti!..." budi siguran, da si započeo moliti.

91 Pisao si mi: "Moliti znači govoriti s Bogom. Ali o čemu govoriti?" O čemu? O Njemu, o sebi: o svojim radostima, žalostima, uspjesima, neuspjesima, plemenitim ambicijama, dnevnim brigama, o slabostima! Govori Mu o svojoj zahvalnosti i prošnji, o ljubavi i zadovoljštini.
U dvije riječi: poznati Njega i poznati sebe: "postići intimnost".

92 "Et in meditatione mea exardescit ignis" -i u mojem se razmatranju zapali oganj. -Za ovim ideš, kad moliš: Načiniti iz sebe krijes, živ oganj, koji daje toplinu i svijetlo.
Stoga, kad ne možeš ići naprijed, kad osjetiš, da se gasiš, ako ne možeš baciti u vatru mirisavih klada, baci granje i lišće malih usmenih molitava, strelovitih molitvica, da one nastave hraniti vatru. -I iskoristio si vrijeme.

93 Smatraš se tako bijednim, te se priznaješ nedostojnim, da te Bog čuje... A Marijine zasluge? I rane tvog Gospodina?... zar možda nisi dijete Božje? što više, On te sluša "quoniam bonus... quoniam in saeculum misericordia eius": jer je dobar, jer njegovo milosrdje ostaje u vijeke.

94 Učinio se tako malenim -ta vidiš: Djetetom! -da mu se ti približiš s povjerenjem.

95 "In te, Domine, speravi" -u tebe se, Gospodine, uzdah. -I s ljudskim sredstvima donesoh svoju molitvu i svoj križ. I moja nada nije bila isprazna, niti će ikada biti: "non confundar in aeternum!"

96 Isus govori: "I ja vam kažem: molite i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se".
Moli! U kojem ljudskom poslu ti mogu dati više jamstvo za uspjeh?

97 Ne znaš, što bi kazao Gospodinu u molitvi. Ne sjećaš se ničega, a ipak si Ga htio pitati savjeta u mnogim stvarima. -Pazi! Načini nekoliko bilježaka preko dana o pitanjima, koja želiš razmatrati u prisutnosti Božjoj. I podji zatim s tom bilješkom moliti se.

98 Poslije molitve svećenika i posvećenih djevica, najdraža je Bogu molitva djece i bolesnika.

99 Kad se ideš moliti, imaj čvrstu ovu odluku: ne upotrebljavaj ni više vremena radi utjehe, ni manje radi suhoće.

100 Ne reci Isusu, da želiš utjehe u molitvi. -Ako ti je dade, zahvali mu. Reci mu uvijek, da želiš ustrajnosti.

101 Ustraj u molitvi. -Ustraj, makar ti se trud činio besplodnim. Molitva je uvijek plodonosna.

102 Tvoje shvaćanje je nespretno, neaktivno. Nastojiš bez koristi uskladiti ideje u prisutnosti Gospodinovoj. Baš si tu!
Ne sili se niti zabrinjuj. -Čuj me dobro: čas je srca.

103 One riječi, što su te dirnule u molitvi, zareži u svoju pamet i izgovaraj ih polako mnogo puta preko dana.

104 "Pernoctans in oratione Dei" -probdio je noć u molitvi-. To nam kaže sv. Luka o Gospodinu.
Koliko si puta toliko ustrajao? -Dakle...

105 Ako ne općiš s Kristom u molitvi i u Kruhu, kako ćeš drugima omogućiti da ga upoznaju?

106 Pisao si mi, i shvaćam te: "Svaki dan posvećujem jedan "časak" za molitvu.
Kad toga ne bi bilo...

107 Svetac bez molitve?. . Ne vjerujem u tu svetost.

108 Reći ću ti, plagirajući izreku nekog stranog pisca, da tvoj apostolski život vrijedi toliko, koliko vrijedi tvoja molitva.

109 Ako nisi čovjek molitve, ne vjerujem u ispravnost tvojih nakana, kad govoriš da radiš za Krista.

110 Rekao si mi, da kojiput sličiš pokvarenu satu, koji zvoni u nepravi čas. Hladan si, suh i usahnuo u vrijeme molitve. Medjutim, kad bi se najmanje očekivalo, na ulici, medju svakodnevnim brigama, usred gradske vreve i buke, ili u radnoj tišini svog profesionalnog posla, iznenadiš se moleći... U nepravi čas? Dobro, ali nemoj a da ne iskoristiš tih zvonjava svoga sata: -Duh puše, gdje hoće.

111 Nasmijao si me svojom molitvom... nestrpljivom. -Govorio si Mu: "Ne želim ostariti, Isuse... Mnogo je čekati, dok te vidim! Onda možda ne ću imati srca u zanosnim grudima, kao što ga sada imam. Kad budem star, bit će kasno. Sada bi moje sjedinjenje s tobom bilo snažnije, jer te volim ljubavlju mladića".

112 Svidja mi se, da proživljavaš tu "ambicioznu zadovoljštinu": svijet -rekao si mi. Dobro, ali u prvom redu su članovi tvoje vrhunaravne i krvne obitelji, oni iz kraja, koji je naša domovina.

113 Govorio si mu: "Nemoj se pouzdavati u mene... Ja se, dakako, pouzdajem u Tebe, Isuse... Prepuštam se u Tvoje ruke. Tamo ostavljam sve, što imam: svoje bijede!" -I čini mi se, da je to dobra molitva.

114 Molitva kršćanina nikada nije monolog.

115 "Minuti šutnje". -Neka to ostane za one, koji imaju suho srce. Mi katolici, djeca Božja, govorimo s našim Ocem, koji je na nebesima.

116 Ne napusti svog duhovnog štiva. -Štivo je učinilo mnoge svetima.

117 U štivu -pišeš mi- stvaram skladište gradiva. -Čini se kao nepomična hrpa, no odanle moje pamćenje mnogo puta spontano izvlači gorivo, koje puni životom moju molitvu i užiže moje djelo zahvale poslije pričesti.

4. SVETA ČISTOĆA

118 Svetu čistoću daje Bog, kad se ponizno moli za nju.

119 Kako je lijepa sveta čistoća! Ali nije sveta ni Bogu ugodna, ako je odijelimo od ljubavi. Ljubav je sjemenka, koja će rasti i dati najukusnije plodove, ako je natapamo čistoćom. Čistoća je bez ljubavi neplodna, i njene jalove vode pretvaraju duše u baruštinu, u nečistu lokvu, odakle ishlapljuju pare oholosti.

120 Čistoća? -pitaju. I osmjehuju se. -To su oni isti, koji ulaze u brak s uvelim tijelom i s razočaranom dušom.
Obećajem vam jednu knjigu -ako me Bog pomogne- koja bi mogla imati ovaj naslov: "Celibat, Brak, Čistoća".

121 Potrebna je križarska vojna muževnosti i čistoće, da zaustavi i uništi divljački rad onih, koji drže, da je čovjek životinja.
A ta križarska vojna je vaše djelo.

122 Mnogi žive usred svijeta kao Andjeli. -Zašto ne bi i ti?

123 Kad se čvrsto odlučiš voditi čist život, za te čistoća ne će biti teret. Bit će pobjednički vijenac.

124 Pisao si mi, liječniče apostole: "Svi znamo iz iskustva, da možemo biti čisti, ako živimo budni, polazeći sakramente i gaseći prve iskre strasti, ne dopuštajući, da se vatra rasplamsa. I upravo medju čistima nalaze se najpotpuniji ljudi u svakom pogledu. A medju razbludnima, prevladavaju plašljivci, sebičnjaci, varalice i okrutnici, a to su sve oznake slabe muškosti".

125 Htio bih -rekao si mi- da se sv. Ivan, mladić, meni povjeri i da mi dade savjeta: da me ohrabri, da postignem čistoću svog srca.
Ako to doista želiš, reci mu; i osjetit ćeš odvažnost i imat ćeš savjeta.

126 Proždrljivost je predstraža nečistoće.

127 Nemoj se upuštati u razgovor s pohotom: prezri je.

128 Stid i čednost su mladja braća čistoće.

129 Bez svete čistoće ne može se ustrajati u apostolatu.

130 Odstrani od mene, Isuse, tu šugavu koru sjetilne gnjileži, što pokriva moje srce, da ono osjeti i slijedi s lakoćom Utješiteljeve poticaje u mojoj duši.

131 Nikada ne govori, pa ni da se potužiš, o nečistim stvarima i zgodama. -Pazi, jer to je stvar ljepivija od smole.- Promijeni razgovor ili, ako to nije moguće, nastavi ga, ali govori o potrebi svete čistoće, toj kreposti ljudi, koji znadu što vrijedi njihova duša.

132 Nemoj biti kukavica i praviti se "hrabrim": bježi!

133 Sveci nisu bili nakazna bića; nisu bili slučajevi, da ih proučava kakav liječnik "modernist".
Bili su normalni: od tijela, kao što je tvoje. -I pobijediše.

134 Makar se tijelo zaodjelo svilom.. -Reći ću ti, kad te vidim kako kolebaš pred napasti, koja skriva svoju nečistoću pod izgovorom umjetnosti, znanosti..., bratske ljubavi!
Reći ću ti riječima neke stare španjolske poslovice: iako se meso zaodjene svilom, ostaje meso.

135 O, kad bi znao, što vrijediš!.. -Sveti Pavao ti to kaže riječima: skupo si kupljen-"pretio magno".
I zatim ti veli: "Glorificate et portate Deum in corpore vestro"! - slavi Boga i nosi ga u svom tijelu.

136 Koje li osamljenosti, nakon što si tražio društvo kakva sjetilnog zadovoljstva!

137 I misliti, da si izgubio "put" radi zadovoljstva onog jednog časka, koje je ostavilo u tebi taloge žuči i čemera!

138 "Infelix ego homo!, quis me liberabit de corpore mortis huius?" -Jao meni nesretniku! Tko će me izbaviti od tijela ove smrti? -Tako uzvikuje sv. Pavao. -Ohrabri se! On se takodjer borio.

139 U času napasti misli na Ljubav, koja te čeka na nebu. Goji krepost nade, jer to nije pomanjkanje velikodušnosti.

140 Ne brini se, ma što se dogodilo, dok ne pristaneš. -Samo naime volja naša može otvoriti vrata srca i uvesti u nj te gnjusobe.

141 Čini se, da u svojoj duši stvarno čuješ: "Oh, ta vjerska predrasuda!"... -I zatim rječitu obranu svih bijeda našeg siromašnog palog tijela: "Njegova prava!"
Kad ti se to dogodi, reci neprijatelju, da ima prirodni zakon i Božji zakon, da postoji Bog! -A takodjer i pakao.

142 "Domine!" -Gospodine!-, "si vis, potes me mundare" -ako hoćeš možeš me očistiti.
O kako je ovo lijepa molitva, da je ponoviš mnogo puta s vjerom gubavca, kad ti se dogodi ono, što Bog, i ti i ja znamo! -Ne će dugo potrajati, dok osjetiš Učiteljev odgovor: "Volo, mundare!" -Hoću, očisti se!

143 Da obrani svoju čistoću, sv. Franjo Asiški se zavalio u snijeg, sv. Benedikt se bacio u trnje, sv. Bernardo je zaronio u zamrzao ribnjak... Što si ti učinio?

144 Potpuna čistoća za života učinila je Ivana jakim pod križem. Ostali apostoli bježe s Golgote: On, s Majkom Kristovom, ostaje.
Ne zaboravi, da čistoća učvršćuje, omuževljuje značaj.

145 Na bojištu. Dvadesetak časnika u plemenitu i veselu drugarstvu. Čuje se jedna pjesma, zatim druga i više njih.

Podijeljena srca
ne ću i ne želim;
kad ti dajem svoje,
ostani sa cijelim.
"Koliki li je odpor dati svoje srce čitavo!" -I molitva je proključala u blagi i široki tok.

5. SRCE

146 Daješ mi utisak, da nosiš srce u ruci, kao da nudiš neku robu: tko ga hoće! Ako se ne svidi nijednom stvorenju, doći ćeš da ga predaš Bogu. Misliš li, da su tako radili sveci?

147 Da li su stvorenja za tebe? -Stvorenja su za Boga. Možda su i za tebe, ali po Bogu.

148 Zašto se naginješ piti u lokvama svjetovnih utjeha, kad možeš utažiti svoju žedj u vodama, što sižu do vječnog života?

149 Oslobodi se od stvorenja, dok ne ostaneš posve bez njih. Jer -kaže sv. Grgur Papa- zloduh nema ništa svoga na ovome svijetu i dolazi gol u borbu. Ako podješ odjeven, da se s njim boriš, brzo ćeš pasti na zemlju, jer će zloduh imati gdje da te zgrabi.

150 Čini se, kao da ti je tvoj Andjeo rekao: Imaš srce puno tolike ljudske sklonosti!... -I onda, zar želiš da to čuva tvoj Andjeo Čuvar?

151 Odreci se! Kako je to teško!... O, kad ne bi trebao imati više veza nego tri čavla, ni više osjeta na svom tijelu nego Križ.

152 Zar ne predosjećaš, da te čeka više mira i jače sjedinjenje, kad prihvatiš onu izvanrednu milost, koja od tebe traži potpunu samozataju.
-Bori se za Nj, da mu ugodiš. Ali jačaj svoju nadu.

153 Idi, velikodušno i poput djeteta i reci mu: Što ćeš mi dati, kad od mene tražiš "to"?.

154 Bojiš se, da ne postaneš za sve druge hladan i ukočen. Toliko želiš odijeliti se od stvorenja!
-Otresi se te brige! Ako si Kristov -sav Kristov!- imat ćeš za sve ostale -takodjer od Krista- vatre, svjetla i topline.

155 Isus ne želi ni s kim "dijeliti". On hoće sve.

156 Ne želiš se podvrći Volji Božjoj..., a prilagodjuješ se, nasuprot, volji kakva god stvorenja?

157 Nemoj brkati red u stvarima: ako ti se sam Bog daje, čemu to prianjanje uz stvorenja?

158 Sad su suze. -Boli, je li? Jasno, čovječe! Upravo zato te tu udarilo.

159 Tvoje srce slabi i tražiš uporišta na zemlji. Dobro. No čuvaj se, da se uporište, na koje se oslanjaš, da ne padneš, ne pretvori u mrtav teret, koji će te povući, ili u lanac, koji će te okovati.

160 Reci mi, reci: Je li to prijateljstvo ili su verige?

161 Rasipaš nježnost. -I velim ti: ljubav prema bližnjima da, uvijek. Ali -čuj me dobro, dušo apostolska- Kristov je i samo Njegov taj drugi osjećaj, koji je sam Gospodin stavio u tvoje grudi. -Nadalje... zar ne, da je više nego jednom ostao lebdjeti na tvom vrhunaravnom obzorju oblačak sumnje, kad si odvrnuo koji ključ -trebaš sedam ključeva- svoga srca... pa se pitaš, izmučen usprkos čistoći svoje nakane: nisam li otišao predaleko u svojim vanjskim izražajima naklonosti?

162 Nastranu srce! Najprije dužnost. -Ali vršeći dužnost stavi srce u to djelo, jer ono znači blagost.

163 Ako te sablažnjuje tvoje desno oko..., iskopaj ga i baci daleko! Siromašno srce, jer te baš ono sablažnjuje! Stisni ga, drži ga čvrsto u svojim rukama, ne daj mu utjehe. I kad te bude molilo za utjehu, ti mu, pun plemenite samilosti, reci potiho, kao u povjerenju: "Srce, srce, ti moraš na Križ. Srce na Križ!"

164 Kako je s tim srcem? -Ne uznemiruj se! Sveci, koji su bili bića dobro oblikovana i normalna, kao ti i kao ja --osjećali su takodjer te "naravne" sklonosti. A da ih nisu osjećali, njihova "vrhunaravna" borba (da očuvaju svoje srce -dušu i tijelo- za Boga umjesto da ga predadu kakvom stvorenju) imala bi malu zaslugu.
Stoga, vidjevši put, vjerujem, da slabost srca ne treba biti zaprekom za odlučnu i "zaljubljenu" dušu.

165 Ti..., koji si zbog sitne zemaljske ljubavi prošao kroz tolike niskosti, uistinu vjeruješ, da ljubiš Krista i ne prolaziš, zbog Njega, kroz to poniženje?

166 Pišeš mi: "Oče, osjećam... zubobolju u srcu". -Ne uzimam to za šalu, jer shvaćam, da ti je potreban dobar zubar, da ti izvadi nekoliko zubi. Samo, ako se pustiš!...

167 "O, da sam bio prekinuo u početku!", rekao si mi. -Kamo sreće, da ne trebaš ponoviti tog kasnog uzvika!

168 "Svidjelo mi se, kako govorite o računu, koji će od vas iskati Naš Gospodin. Ne, za vas ne će biti sudac -u strogom smislu riječi- nego jednostavno Isus".
-Ova izreka, koju je napisao neki sveti biskup i koja je utješila više nego jedno ožalošćeno srce, može takodjer utješiti i tvoje.

169 Ubija te bol, jer je primaš kukavički. Primi je hrabro, u kršćanskom duhu, i cijenit ćeš je kao blago.

170 Kako je jasan put!... Kako su očite zapreke!.. Kako li je dobro oružje, da ih svladaš! ... A ipak, kolikih li stramputica i kolikih posrtaja? Zar ne?
-Tanka nit- lanac. Lanac od kovana željeza, koji poznamo ti i ja i koji ne ćeš da razbiješ, uzrok je, što te udaljuje od puta i što čini, da posrćeš, dapače da i padaš.
-Što čekaš, da ga prekineš..., pa da počneš napredovati?

171 Doista je Ljubav... vrijedna jedne ljubavi!

6. TRAPNJA

172 Ako se ne trapiš, nikada ne ćeš biti duša molitve.

173 Ona duhovita primjedba ili dosjetka, što nije izašla iz tvojih usta; onaj ljubazan smješak za onoga, koji ti dosadjuje; ona šutnja pred nepravednom optužbom; tvoj dobrostiv razgovor s dosadnima i nametljivima; svakodnevno prelaženje preko ove ili one neugodnosti i nezgodne sitnice osoba, koje s tobom žive... To je, zajedno s ustrajnošću, solidna unutarnja trapnja.

174 Ne reci: ova me osoba gnjavi. -Misli: ova me osoba posvećuje.

175 Nijedan ideal se ne ostvaruje bez žrtve. -Odriči se. Tako je lijepo biti žrtva!

176 Koliko se puta nakanjuješ služiti Bogu u nečem... a tako si bijedan, da se moraš zadovoljiti s time, da mu prikažeš bijes, osjećaj, da nisi umio ispuniti onu tako laku odluku.

177 Ne propusti priliku, da popustiš u svom vlastitom sudu. -Teško je..., ali je tako drago Božjim očima!

178 Kad vidiš kakav siromašan Križ od drveta, sam, prezriv i bez vrijednosti... i bez Propetoga, ne zaboravi, da je taj Križ tvoj Križ: svagdanji, skriveni, bez sjaja i bez utjehe..., što čeka Propetoga, koji mu fali: i taj Propeti trebaš biti ti.

179 Traži trapnju, koja ne će trapiti druge.

180 Gdje nema trapnje, nema kreposti.

181 Unutarnja trapnja. -Ne vjerujem u tvoju unutarnju trapnju, kad vidim da prezireš, da ne trapiš osjetila.

182 Pijmo do zadnje kapi iz kaleža boli u sadašnjem bijednom životu. Što znači trpjeti deset, dvadeset, pedeset... godina, ako zatim dolazi nebo za uvijek, za uvijek..., za uvijek?
-I, navlastito- više nego li navedeni razlog "propter retributionem"-, što znači trpjeti, ako se trpi radi utjehe, da se ugodi Bogu Gospodinu Našemu, u duhu zadovoljštine, sjedinjen s Njime u Njegovu Križu, jednom riječi: ako se trpi radi Ljubavi?...

183 Oči! Preko njih ulaze u dušu mnoge zloće... -Kolikih li iskustava poput Davidovih! ... Ako pazite na vid, osigurali ste stražu svoga srca.

184 Zašto trebaš gledati naokolo, ako "svoj svijet" nosiš u sebi?

185 Svijet se divi samo spektakularnoj žrtvi, jer ne pozna vrijednosti sakrivene i tihe žrtve.

186 Treba se dati čitav, treba se zanijekati čitav: potrebno je, da žrtva bude paljenica.

187 Paradoks: da uzmogneš živjeti, trebaš umrijeti.

188 Ne zaboravi da je srce izdajica. -Drž ga zatvorenim pod sedam ključeva.

189 Sve je smetnja, što te ne nosi Bogu. Iščupaj to i odbaci daleko.

190 Gospodin je nadahnuo jednu dušu, koja je imala neposrednog pretpostavljenoga naprasita i prosta, i govorila je: Velika ti hvala, Bože moj, na tom zaista božanskom daru, jer kad ću naći drugoga, da mi na svaku ljubaznost odvrati s nekoliko udaraca nogom.

191 Svladavaj se svaki dan od prvog časa, ustajući točno u odredjeno vrijeme i ne dopustivši ni jedne minute ljenčarenja.
Ako se s Božjom pomoći svladaš, imaš ćeš mnogo predujma za ostatak dana. Mnogo obeshrabljuje osjećati se pobijedjenim u prvom okršaju!

192 Uvijek izadješ pobijedjen. -Preduzmi svakiput spasenje jedne odredjene duše, ili njezino posvećenje, ili njezino zvanje za apostolat... -Tada sam siguran u tvoju pobjedu.

193 Ne budi mi slab, mekan. -Već je vrijeme, da odbaciš tu neobičnu samilost, što je osjećaš prema samome sebi.

194 Kazat ću ti, koja su blaga čovjekova na zemlji, da ih ne rasiplješ: Glad, žedj, vrućina, studen, bol, sramota, siromaštvo, osamljenost, izdaja, kleveta, zatvor...

195 Pogodio je, tko je rekao, da su duša i tijelo dva neprijatelja, koji se ne mogu odijeliti, i dva prijatelja, koji se ne mogu vidjeti.

196 Tijelu treba dati nešto manje nego što ga ide. Inače izda.

197 Ako su bili svjedoci tvojih slabosti i bijeda, nije važno, da budu svjedoci tvoje pokore.

198 Ovo su sočni plodovi mučene duše: razumjevanje i popuštanje prema tudjim bijedama; nepopustljivost prema vlastitima.

199 Ako zrno pšenice ne ugine, ostane besplodno. Ne želiš li biti zrno pšenice, umrijeti trapeći se i dati klasove za obilnu žetvu?
-Neka Isus blagoslovi tvoje pšenično polje!

200 Ne svladavaš se, ne trapiš se, jer si ohol. -Živiš li životom pokajnika? Ne zaboravi, da su ponos i pokora spojivi... Evo još razloga: Da li je bol ili bijes, što se vidiš tako malen i bez snage, tvoja muka poslije pada, poslije propusta velikodušnosti? -Kako si daleko od Isusa, ako nisi ponizan... makar... tvoji bičevi cvali svakog dana novim ružama.

201 Kakva li okusa po žuči i octu, po pepelu i čemeru! Kako li isušena, gorka i ispucana nepca! -Ne sliči ni na što taj fiziologijski utisak, ako ga usporedimo s ostalim bljutavostima tvoje duše. "Traže naime, da daš više od sebe" a ne znaš dati. -Ponizi se! Da li bi ostao taj gorki utisak neugodnosti u tvojem tijelu i u tvojem duhu, kad bi učinio sve, što možeš?

202 Hoćeš svojevoljno zadati sebi kaznu za svoju slabost i nedostatak velikodušnosti? -Dobro! Ali neka bude diskretna pokora, kao što bi je zadao neprijatelju, koji je u isto vrijeme naš brat.

203 Radost jadnih ljudi uvijek ostavlja zaostali ukus po gorčini, pa makar imala vrhunaravni motiv. Da što si mislio? Ovdje dolje bol je sol našega života.

204 Koliko ih ima, koji bi se dali propeti na križ pred zadivljenim pogledom tisuća gledalaca, a ne znaju kršćanski trpjeti ubode svakoga dana! -Misli onda, što je junačkije.

205 Čitali smo -ti i ja- herojski običan život onoga Božjeg čovjeka. -I vidjeli smo ga (kojeg li "računovodstva" u njegovu posebnom ispitu savjesti), kako se bori mjesecima i godinama za vrijeme doručka: danas je pobjedjivao, sutra je bio pobijedjen... Bilježio je: "Nisam uzeo maslaca..., uzeo sam maslaca!"
O, kad bismo i mi -ti i ja- živjeli svoju... tragediju maslaca.

206 Herojski minut. To je onaj čas, kad trebaš da se ustaneš iz kreveta. Bez oklijevanja. Jedna vrhunaravana misao i.... ustaj! Herojski minut!
Eto ti trapnje, koja jača tvoju volju i ne slabi tvoje naravi.

207 Zahvali kao na posebnoj usluzi to, što osjećaš prema samome sebi svetu odurnost.

7. POKORA

208 Neka je blagoslovljena bol. -Neka je voljena, neka je posvećena... neka je proslavljena bol!

209 Apostol nam daje čitav jedan program, da bismo mogli korisno slijediti tečaj o predmetu boli: "spe gaudentes" -veseli radi nade, "in tribulatione patientes" -strpljivi u teškoćama, "orationi instantes" -postojani u molitvi.

210 Ispaštanje je put, koji vodi u Život.

211 Zakopaj pokorom u duboku jamu, što je otvori tvoja poniznost, svoje nemarnosti, uvrede i grijehe. -Tako seljak zakopa gnjile plodove, suhe grančice i otpale listove podno drveta, koje ih je proizvelo. -I ono, što je bilo neplodno, bolje reći, štetno, pridonosi djelotvorno za novu plodnost.
Nauči se crpsti iz pada pobudu, iz smrti život.

212 Taj Krist, koga ti vidiš, nije Isus. -U svakom slučaju će biti žalosna slika, koju možeš oblikovati svojim mutnim očima... Očisti se! Izbistri svoj pogled poniznošću i pokorom. Nakon toga... ne će ti ponestati čista svijetla Ljubavi. I imat ćeš savršen vid. Tvoja će slika biti stvarno Njegova: On!

213 Isus trpi, da ispuni Očevu Volju... Hoćeš li se moći potužiti ti -koji takodjer želiš ispuniti Presvetu Volju Božju, slijedeći Učiteljeve korake, -ako sretneš bol kao suputnika?

214 Reci svome tijelu: Draže mi je, da te imam kao roba nego li da budem tvoj rob.

215 Kakav strah imaju ljudi od ispaštanja! Kad bi ono, što čine, da se svide svijetu, činili, ispravljajući nakanu, radi Boga... kako bi sveti bili neki i neke!

216 Plačeš? -Neka te ne bude sram. Plači! Pa da, ta ljudi takodjer plaču poput tebe, u samoći i pred Bogom. -Svojim ću suzama, kaže kralj David, noću natapati svoj krevet.
Tim suzama, vrućim i muškim, možeš očistiti svoju prošlost i svoj sadašnji život pretvoriti u vrhunaravni.

217 Želim, da budeš sretan na zemlji. -Ne ćeš to biti, ako se ne prestaneš plašiti boli. Jer, dok putujemo, upravo u boli stoji sreća.

218 Kako je lijepo izgubiti život radi Života!

219 Ako znaš, da su ti bolovi -fizički ili moralni- očišćenje i zasluga, blagoslovi ih.

220 Zar ti ne izaziva ružan okus u ustima želja za fiziologijskim blagostanjem -"Bog ti dao zdravlje, brate"- kojom stanoviti prosjaci zahvaljuju na milostinji ili je traže?

221 Ako smo velikodušni u dobrovoljnom ispaštanju, Isus će nas napuniti milošću, da ljubimo ispaštanje, koje nam On pošalje.

222 Neka tvoja volja -putem ispaštanja- zahtijeva od osjetila ono, što ti ostale moći uskraćuju u molitvi.

223 Kako malo vrijedi pokora bez stalne trapnje!

224 Bojiš li se pokore? -One pokore, koja će ti pomoći, da dobiješ Život vječni? -Nasuprot, ne vidiš li, kako se ljudi podvrgavaju tisućama tortura jedne krvave kirurške operacije, da sačuvaju ovaj sadašnji bijedni život?

225 Svoj najveći neprijatelj si ti sam.

226 Postupaj sa svojim tijelom ljubazno, ali ne s više ljubavi nego što se iskazuje jednom neprijatelju izdajniku.

227 Ako znaš, da je tvoje tijelo tvoj neprijatelj i neprijatelj slave Božje, budući da je neprijatelj tvoga posvećenja, zašto postupaš s njime tako blago?

228 "Dobru večer vam želimo" -rekoše nam po običaju- i jedna Božja duša je primjetila: kako kratke želje!

229 Kako je s Tobom, Isuse, prijatna bol i kako je svijetla tama!

230 Trpiš! -Pazi, dakle: "On" nema Srca manjega od našeg. -Trpiš? Potrebno je!

231 Strog post je pokora Bogu vrlo draga. -Ali u tomu smo, radi ovoga ili onoga, dosta popustili. Nije loše -naprotiv- da ga ti, s odobrenjem duhovnika, obavljaš često.

232 Razlozi pokore?: zadovoljština, naknada, molba, djelo zahvale: sredstvo napredovanja...: za te, za me, za druge, za tvoju obitelj, za tvoju domovinu, za Crkvu... I još tisuću razloga.

233 Ne čini više pokore nego što ti je odobri tvoj duhovni vodja.

234 Kako oplemenjujemo bol stavljajući je na mjesto, koje joj odgovara (ispaštanje) u ekonomiji duha!

8. ISPIT SAVJESTI

235 Ispit savjesti. -Dnevni posao. -Računovodstvo, što ga nikad ne zanemaruje onaj, koji dobro vodi kakav posao.

236 Kad dodje vrijeme ispita savjesti, osiguraj se protiv zloduha nijemosti.

237 Ispituj se polako, odvažno. -Nije li istina, da tvoje loše raspoloženje i tvoja žalost bez razloga -prividno bez razloga- potječu od nedostatka odluke, da prekineš tanke, ali "konkretne" mreže, koje ti je lukavo i olakotno napela tvoja požuda?

238 Glavni ispit savjesti je kao obrana. -Posebni, navala. -Prvi je oklop. Drugi, oštar mač.

239 Jedan pogled u prošlost. I... tužiti se? Ne, jer je jalovo. Naučiti, jer je plodonosno.

240 Traži svijetla. -Ustraj, dok ne nadješ korijen, pa da na njemu upotrijebiš to borbeno oružje, posebni ispit savjesti.

241 S posebnim ispitom savjesti trebaš ići ravno za sticanjem jedne odredjene kreposti ili za čupanjem mane, koja tobom vlada.

242 Što sve dugujem Bogu zato, što sam kršćanin! U plač me nagnao moj propust u uzvraćanju na taj dug. U plač od bola Ljubavi.
-"Mea culpa!" -Dobro je, da priznaš svoje dugove! Ali ne zaboravi, kako se plaćaju: suzama... i djelima.

243 "Qui fidelis est in minimo et in maiori fidelis est" -tko je vjeran u maloj stvari, vjeran je i u velikoj. -To su riječi sv. Luke, koje ti označuju -učini ispit!- korijen tvojih stramputica.

244 Reagiraj! -Čuj, što ti govori Duh Sveti: "Si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique" -ako me neprijatelj uvrijedi, nije neobično i dade se podnijeti. Ali ti... "tu vero homo unanimis, dux meus, et notus meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos" -ti, prijatelju moj i apostole moj, koji sjedaš za moj stol i sa mnom jedeš slatka jela!

245 U danima duhovne rekolekcije tvoj ispit savjesti treba da ima više dubine i više opsega nego li u običajno vrijeme svake večeri. -Inače gubiš sjajnu priliku da se popraviš.

246 Završi uvijek svoj ispit savjesti s jednim djelom Ljubavi, bolom Ljubavi za sebe i za sve grijehe ljudi... -I cijeni očinsku Božju brigu, s kojom ti je Bog uklonio zapreke, da se ne spotakneš.

9. ODLUKE

247 Budi konkretan. - Neka ne budu tvoje odluke vatrometna svijetla, što zablistaju jedan časak, da onda ostave, kao gorku stvarnost, crni i nekorisni štapić, koji se s prezirom odbaci.

248 Tako si mlad! -Pričinjaš mi se kao brod, koji započinje plovidbu. -Ako ne ispraviš ovo za sada lagano skretanje, ne ćeš na kraju stići u luku.

249 Ne odlučuj mnogo. -Odlučuj konkretno. -I ispunjaj odluke s pomoću Božjom.

250 Rekao si mi, i slušao sam te šuteći: "Da, želim biti svet". Premda mi se ta, tako neodredjena i tako općenita želja obično čini bedastoćom.

251 Sutra? Kojiput je razboritost; mnogo puta je riječ pobijedjenih.

252 Odluči jasno i čvrsto! -Kad te časte i hvale, sjeti se onoga, što te postidjuje i što ti izaziva rumenilo.
To je tvoje; hvala i slava su Božje.

253 Vladaj se dobro "sada", ne misleći na "jučer", koje je već prošlo, i ne brinući se za "sutra", za koje ne znaš; da li će za te svanuti.

254 Sada! Sada se vrati svom plemenitom životu. Ne daj se prevariti: sada nije ni prerano... ni prekasno.

255 Hoćeš li, da ti kažem sve, što mislim o "tvom putu"? -Pazi, dakle: ako odgovoriš na poziv, radit ćeš za Krista kao itko. Ako postaneš čovjekom molitve, znat ćeš uzvratiti, kako ti netom rekoh, i tražit ćeš, gladan žrtve, najteže poslove...
I bit ćeš sretan ovdje i presretan zatim u Životu.

256 Ova rana boli. -Ali je na putu ozdravljenja! Budi dosljedan u svojim odlukama. I uskoro će bol postati radostan mir.

257 Stojiš poput vreće pjeska. -Ne činiš ništa sa svoje strane. I tako nije neobično, da počinješ osjećati pojave mlakosti. -Reagiraj!

10. SKRUPULI

258 Odbij te skrupule, što ti oduzimaju mir. -Nije od Boga, što otimlje mir duši.
Kad te Bog pohodi, osjetit ćeš istinu onih pozdrava: mir vam dajem..., mir vam ostavljam..., mir neka bude s vama..., i to usred tjeskoba.

259 Još uvijek skrupuli! -Govori jednostavno i jasno svom duhovnom vodji. Pokori se... i ne umanjuj predobrostivog Srca Gospodinova.

260 Žalost, potištenost. Ne čudi me! To je oblak prašine, što ga je podigao tvoj pad. Ali dosta! Zar nije možda vjetar milosti odnio daleko taj oblak? Zatim, tvoja žalost -ako je ne odbiješ- mogla bi biti sklonište za tvoju oholost. -Ili si se, možda, smatrao savršenim i nepogrešivim?

261 Zabranjujem ti, da više misliš na to. Naprotiv, blagoslivljaj Boga, koji je vratio život tvojoj duši.

262 Ne misli više na svoj pad. -Ta misao, osim toga što je ploča, koja te pokriva i pritište, lako će postati prilika za slijedeće napasti. -Krist ti je oprostio! Zaboravi staroga čovjeka u sebi!

263 Ne kloni duhom. -Vidio sam te, kako se boriš...! Tvoj današnji poraz je vježba za konačnu pobjedu.

264 Dobro si se ponio..., iako si pao tako duboko. Dobro si se ponio, jer si se ponizio, jer si se popravio, jer si se napunio nade, i nada te je ponovno privukla k Ljubavi. -Ne pravi tako glupo lice od čuda! Dobro si se ponio! -Digao si se s tla! "Surge", odjeknuo je ponovno snažan glas, "et ambula". A sada, na posao!

11. PRISUTNOST BOŽJA

265 Djeca... Kako se nastoje vladati dostojno, kad stoje pred roditeljima!
I kako nastoje djeca kraljeva, pred svojim ocem kraljem, sačuvati kraljevsko dostojanstvo! A ti..., zar ne znaš, da stojiš pred Velikim Kraljem, svojim Ocem-Bogom?

266 Ne pravi nikakve odluke, a da se ne zaustaviš razmatrati stvar pred Bogom.

267 Potrebno je uvjeriti se, da Bog stoji neprestano uz nas. -Živimo, kao da bi Bog bio tamo daleko, gdje zvijezde sjaju, i nemamo na umu, da takodjer stoji uvijek uz nas. I stoji kao ljubezan otac -svakoga od nas voli više nego što sve majke svijeta mogu voljeti svoju djecu-, pomažući nas, nadahnjujući nas, blagosivljajući... i opraštajući.
Koliko puta smo uspjeli razvedriti svoje roditelje rekavši im, poslije kakve nestašnosti: ne ću nikad više! -Možda smo onaj isti dan pali iznova. -I naš otac, s hinjenom strogošću u glasu i ozbiljna lica, kori nas..., a u isti čas se raznježuje njegovo srce, koje pozna našu slabost, misleći: jadan dječak, koliko se napreže, da se dobro vlada!
Potrebno je da se napijemo i "zasitimo" istinom, da je Otac, i te kako Otac, naš Gospodin, koji stoji uz nas i na nebesima.

268 Nauči se više puta na dan uzdignuti svoje srce k Bogu u znak zahvale. -Jer ti daje ovo i ono. -Jer su te drugi prezreli. -Jer nemaš onoga, što trebaš, ili jer to imaš.
Jer je učinio tako lijepom svoju majku, koja je takodjer tvoja Majka. -Jer je stvorio sunce, i mjesec, i ovu životinju, i onu biljku. -Jer je učinio onoga čovjeka tako rječitim, a tebe je učinio suhoparnim...
Zahvali mu na svemu, jer sve je dobro.

269 Ne budi toliko slijep ili tako lakomislen, da propustiš ući u svako Svetište, kad opaziš zidove ili zvonike Gospodinovih domova. On te čeka.
Ne budi toliko slijep ili tako lakomislen, da propustiš izmoliti Neoskvrnjenoj Djevici Mariji barem jednu strelovitu molitvicu, kad prolaziš mimo mjesta, gdje znaš da se vrijedja Krist.

270 Zar se ne raduješ, ako si na svom običnom putu po gradskim ulicama otkrio koje novo Svetište?

271 Govorila je jedna duša molitve: neka Isus bude u nakanama naša svrha; u čuvstvima naša Ljubav; u riječi naš predmet; u djelima naš uzor.

272 Upotrebljavaj ta sveta "ljudska pomagala", koja sam ti svjetovao, da ne izgubiš prisutnost Božju: strelovite molitvice, djela Ljubavi i zadovoljštine, duhovne pričesti, "poglede", na sliku Naše Gospe...

273 Sam! -Nisi sam.. U velikom smo društvu s tobom iz daleka. -Osim toga... dok ti je duša u milosti, boravi u njoj Duh Sveti -Bog je s tobom-i daje vrhunaravni ton svim tvojim mislima, željama i djelima.

274 "Oče-govorio mi je onaj momčić (što je bilo od njega?), dobar sveučilištarac-, mislio sam na ono, što ste mi rekli..., da sam dijete Božje!, te sam se iznenadio na ulici držeći se "ponosno" izvana i uznosito iznutra... ja sam Dijete Božje!"
Svjetovao sam mu, sigurne savjesti, da gaji tu "oholost".

275 Ne sumnjam u tvoju ispravnost. Znam, da radiš u prisutnosti Božjoj. Ali, ima jedan "ali"! Tvojim djelima prisustvuju ili mogu prisustvovati ljudi, koji sude ljudski... I potrebno im je dati dobar primjer.

276 Ako se navikneš, bar jednom u tjednu, tražiti društvo s Marijom, da zajedno idete k Isusu, vidjet ćeš, kako više osjećaš prisutnost Božju.

277 Pitaš me: zašto taj Križ od drveta. I prepisujem iz jednoga pisma: "Kad dignem oči sa sitnozora, pogled mi padne na crn i prazan Križ. Ovaj Križ bez Propetoga je simbol. Ima značenje, koje drugi ne će vidjeti. A onaj, tko umoran htjede upravo napustiti zadatak, ponovno približuje oči k okularu i nastavlja posao! Samotan Križ naime traži pleća, koja će ga uzeti na se".

278 Budi u prisutnosti Božjoj i imat ćeš vrhunaravan život.

12. VRHUNARAVNI ŽIVOT

279 Ljudi imaju plošni pogled na život, prionuo uz zemlju, dvodimenzionalan. -Kad budeš živio vrhunaravnim životom, dobit ćeš od Boga treću dimenziju: visinu, i s njom reljef, težinu i obujam.

280 Ako izgubiš vrhunaravni smisao svog života, tvoja ljubav će biti filantropija; tvoja čistoća pristojnost; tvoje mrtvljenje glupost; tvoja trapnja bič, a sva tvoja djela jalova.

281 Šutnja je kao vrtlar unutarnjeg života.

282 Paradoks: pristupačnije je biti svetac nego učenjak, ali je lakše biti učenjak nego svetac.

283 Razonoditi se. -Potrebno ti je, da se razonodiš!.. otvarajući jako svoje oči, da dobro udju slike stvari, ili ih gotovo zatvorivši radi zahtjeva tvoje kratkovidnosti...
Zatvori ih sasvim! Imaj unutarnji život, i vidjet ćeš u neslućenoj boji i reljefu krasote jednog boljeg svijeta, jednog novog svijeta! I općit ćeš s Bogom..., i spoznat ćeš svoju bijedu... i zanijet ćeš se u Boga... i tako ćeš se pobožanstveniti, da ćeš se približiti k svom Ocu, i bit ćeš još više bratom svoje braće ljudi.

284 Težnja: da budem dobar, a svi ostali bolji od mene.

285 Obraćenje je stvar jednog trenutka. -Posvećenje je djelo čitavog života.

286 Nema ništa bolje na svijetu nego biti u milosti Božjoj.

287 Čistoća nakane. -Imat ćeš je uvijek, ako vazda i u svemu tražiš samo da ugodiš Bogu.

288 Stavi se u rane Propetoga Krista. -Ondje ćeš naučiti čuvati svoja osjetila, imat ćeš unutarnji život i neprestano ćeš prikazivati Ocu Gospodinove i Marijine bolove, da platiš za svoje dugove i za sve dugove ljudi.

289 Bogu nije neugodna tvoja nestrpljivost, da mu služiš. -Ali bit će jalova, ako je ne prati stvarno poboljšanje u tvom dnevnom vladanju.

290 Ispravljati. -Svaki dan malo. -To je tvoj stalni posao, ako želiš zaista postati svet.

291 Dužan si posvetiti se. -Ti, takodjer. Tko misli, da je to isključivi posao svećenika i redovnika? Svima, bez izuzetka, rekao je Gospodin: "Budite savršeni kao što je savršen moj Otac Nebeski".

292 Upravo tvoj unutarnji život treba biti ovo: početi... i iznova počinjati.

293 Jesi li, u unutarnjem životu, polako razmišljao o ljepoti "služenja" sa sadašnjom dragovoljnošću?

294 Nije se od snijega vidjelo biljki. -I primijeti veseo težak, gospodar polja: "Sada rastu prema unutra".
-Mislio sam na te: na tvoju prisilnu neaktivnost...
-Reci mi: rasteš li i ti prema unutra?

295 Ako nisi gospodar samoga sebe, makar bio i moćan, tvoje gospodstvo mi izaziva sažaljenje i nagoni na smijeh.

296 Teško je čitati u Svetom Evandjelju pitanje Pilatovo: "Koga hoćete da vam pustim, Barabu ili Isusa, koji se zove Kristom?" -Još mučnije je slušati odgovor: "Barabu!"
A još strašnije osvjedočiti se, da sam i ja, mnogo puta, skrenuvši s puta, rekao takodjer: "Barabu!", i dodao: "Krista?".. "Crucifige eum!" -propni Ga!

297 Sve to, što te na čas zabrinjuje, vrijedi više ili manje. -Što apsolutno vrijedi, jest, da budeš sretan, da se spasiš.

298 Nova svijetla! -Kako si veseo, što ti je Gospodin dao da otkriješ novu "Ameriku"!
-Iskoristi te časove: vrijeme je da zapjevaš himnu zahvalnicu, a takodjer je vrijeme, da isprašiš zakutke svoje duše, da se otreseš koje navike, da radiš više vrhunaravno, da izbjegavaš svaku moguću sablazan bližnjega...
-Jednom rječju: neka se tvoja zahvalnost očituje u jednoj konkretnoj odluci.

299 Krist je umro za tebe... -Što trebaš učiniti ti za Krista?

300 Tvoje osobno iskustvo -ta uzbudjenost, taj nemir, ta gorčina- uzrok je, da doživljuješ istinu onih Isusovih riječi: Nitko ne može služiti dva gospodara!

13. JOŠ O UNUTARNJEM ŽIVOTU

301 Jedna tajna. -Jedna javna tajna: ove svjetske krize su krize svetaca. -Bog hoće šačicu "svojih" ljudi u svakoj ljudskoj djelatnosti.
-Zatim... "pax Christi in regno Christi" -mir Kristov u kraljevstvu Kristovu.

302 Tvoje propelo. Već kao kršćanin, trebao bi uvijek nositi sa sobom svoje Propelo. I staviti ga na svoj radni stol. I poljubiti ga, prije nego odeš na počinak, i kad se probudiš! I kad se pobuni protiv tvoje duše tvoje bijedno tijelo, takodjer ga poljubi.

303 Ne boj se zvati Gospodina njegovim imenom -Isus- i kazati Mu, da ga voliš.

304 Nastoj da svaki dan postigneš nekoliko minuta one blažene samoće, koja je toliko potrebna za unutarnji život.

305 Pisao si mi: "Jednostavnost je kao sol savršenosti. A to je ono, što mi nedostaje. Želim je postići s Njegovom i Vašom pomoći.
-Ni Njegova ni moja ne će ti manjkati.
-Upotrebi sredstva.

306 Da je čovjekov život na zemlji borba, rekao je Job pred mnogo stoljeća.
-Još ima komodnjakovića, koji toga nisu doznali.

307 Taj vrhunaravni način postupanja je prava vojnička taktika. Podržavaš rat -dnevne borbe tvog unutarnjeg života- na položajima, što ih smještaš daleko od glavnih bedema svoje tvrdjave.
I neprijatelj dolazi onamo: k tvom malom mrtvljenju, k tvojoj redovitoj molitvi, k tvom svakodnevnom radu, k tvom planu života! I teško da se uspije približiti do kula tvoga grada, slabih za napadaj. -Ako i dodje, dodje bez učinka.

308 Pišeš mi, a ja prepisujem: "Moja radost i moj mir. Nikad ne ću moći imati pravog mira. A što je mir? Mir je nešto u tijesnoj vezi s ratom. Mir je posljedica pobjede. Mir zahtjeva od mene neprekidnu borbu. Bez borbe ne ću moći imati mira."

309 Gle, kako milosrdno srce ima pravda Božja! -Na ljudskim sudovima se kažnjava, tko ispovijedi svoju krivnju, a na Božjem se oprašta. Blagoslovljen budi sveti Sakramenat Pokore.

310 "Induimini Dominum Jesum Christum" -obucite se u Gospodina Našega Isusa Krista, govorio je sv. Pavao Rimljanima. -U Sakramentu Pokore odijevamo se ti i ja u Isusa Krista i u Njegove zasluge.

311 Rat! -Ima jednu vrhunaravnu svrhu -kažeš mi nepoznatu svijetu: rat je bio za nas...
-Rat je najveća zapreka za lak put. -Ali na kraju ćemo ga morati ljubiti, kao što redovnik treba da ljubi svoj bič.

312 Moć tvoga imena, Gospodine! -Započeh svoje pismo, kako običavam: "Neka mi te čuva Isus!"
-I pišeš mi: "Ono 'Neka mi te čuva Isus!' iz Vašeg pisma, već mi je poslužilo, da se oslobodim od jedne krupne neprilike. Neka On čuva takodjer sve ostale".

313 "Kad me već Gospodin pomaže svojom uobičajenom velikodušnošću, nastojat ću odgovoriti s "poboljšanjem" mojih navika, rekao si mi. I ja nisam imao što nadodati.

314 Pisao sam ti i rekao: "Oslonit ću se na tebe: vidjet ćeš, što ćemo učiniti!
" -Što smo mogli učiniti, nego se osloniti na Njega!

315 Misionar. -Sanjaš, da budeš misionar. Treptiš poput Ksavera: i želiš osvojiti za Krista jedno carstvo. -Japan, Kinu, Indiju, Rusiju..., hladne narode na sjeveru Evrope, ili Ameriku, ili Afriku, ili Australiju?
-Raspaljuj te požare u svom srcu, taj glad za dušama. Ali ne zaboravi, da si više misionar kad si "poslušan". Geografijski daleko od tih područja apostolata, radiš "ovdje" i "ondje". Zar ne osjećaš-kao Ksaver! -umor u ruci, pošto si podijelio krštenje tolikima?

316 Kažeš mi jesno, da voliš. -Dobro, ali voliš li, kao što škrtac voli svoje zlato, kao što majka voli svoje dijete, kao što ambiciozan čovjek voli časti ili kao sjetilan bijednik svoju nasladu? -Ne? -Onda, ne voliš.

317 S kolikom marljivošću se brinu ljudi oko zemaljskih poslova. Obmane častima, težnja za bogatstvom, brige za sjetilnost. -Oni i one, bogataši i siromasi, starci i zreli muževi, i mladići, pa i djeca: -svi jednako.
-Kad ti i ja rasplamtimo taj isti zanos u poslovima naše duše, imat ćemo živu i djelotvornu vjeru! I ne će biti zapreka, koje ne bismo pobijedili u našim podhvatima apostolata.

318 Kako je dobar za tebe, koji si športaš, ovaj Apostolov razlog? "Nescitis quod qui in stadio currunt omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium? Sic currite ut camprehendatis". -Ne znate li, da oni, što trče u trkalištu, svi trče, ali jedan prima nagradu? Tako trčite, da dobijete.

319 Saberi se. -Traži Boga u sebi i slušaj Ga.

320 Njeguj te plemenite misli, te svete želje, što nastaju... -Jedna iskra može izazvati vatru.

321 Dušo apostolska? Zar ti ne kaže ništa ta Isusova intimnost prema tebi: toliko si godina tako blizu Njega!

322 Istina je, da naše Svetohranište uvijek zovem Betanijom... -Postani prijatelj Učiteljevih prijatelja: Lazara, Marte, Marije. -I onda me više ne ćeš pitati, zašto zovem Betanijom naše Svetohranište.

323 Ti znaš, da ima "evandjeoskih savjeta". Finoća je Ljubavi slijediti ih. -Kažu, da je to put nekolicine. -Katkada mislim, da bi mogao biti put mnogih.

324 "Quia hic homo coepit aedificare et non potuit consummare!" započe graditi i ne mogne svršiti!
Žalosna primjedba, koja se ne će kazati za tebe, ako ne ćeš! Imaš naime sva sredstva, da okruniš zgradu svoga posvećenja: milost Božju i svoju volju.

14. MLAKOST

325 Bori se protiv te slabosti, koja te čini lijenim i zapuštenim u tvom duhovnom životu. -Pazi, jer to može biti početak mlakosti..., a mlake će, po riječima sv. Pisma, Bog ispljunuti.

326 Boli me gledajući pogibao mlakosti, u kojoj se nalaziš kad ne vidim, da ozbiljno ideš k savršenosti unutar tvoga staleža.

-Reci sa mnom: Ne ću mlakosti!" -"Configure timore tuo carnes meas!" -Daj mi, Bože moj, sinovski strah, pa da reagiram.

327 Ta znam, da se kloniš smrtnih grijeha. -Želiš se spasiti! -Ali te ne zabrinjuje to neprestano hotimično padanje u lake grijehe, iako osjećaš Gospodinov poziv, da se svladavaš u svakom slučaju.
-Tvoja mlakost je kriva, da imaš tu lošu volju.

328 Kako malo Božje Ljubavi imaš, popuštajući bez borbe, kad se ne radi o teškom grijehu!

329 Laki grijesi čine mnogo štete duši. -Stoga-"oapite vobis vulpes parvulas, quae demoliuntur vineas", kaže Gospodin u "Pjesmi nad Pjesmama": lovite male lisice, koje razaraju vinograd.

330 Kako mi te je žao, dok ne osjećaš bol radi svojih lakih grijeha! --Jer bez tog bola ne ćeš započeti pravi unutarnji život.

331 Mlak si, ako lijeno i nerado obavljaš stvari, koje se tiču Gospodina; ako proračunano i "lukavo" tražiš način, da smanjiš svoje dužnosti; ako samo misliš na sebe i na svoju udobnost; ako su tvoji razgovori izlišni i isprazni; ako ne mrziš laki grijeh; ako radiš iz ljudskih obzira.

15. STUDIJ

332 Tko može biti učenjak, ne oproštamo mu, ako to ne postane.

333 Studij. -Poslušnost: "non multa, sed multum".

334 Moliš se, trapiš se, radiš u tisuću stvari apostolata..., ali ne studiraš.
-Ne vrijediš, ako se ne promijeniš.
Studij, stručno obrazovanje, bilo kakvo bilo, teška je obaveza medju nama.

335 Jedan sat studija za moderna apostola znači jedan sat molitve.

336 Ako trebaš služiti Bogu svojim umom, za tebe je studij teška obaveza.

337 Pohadjaš Sakramente, moliš se, čist si... a ne učiš... -Ne reci mi, da si dobar! Samo si dobričina.

338 Prije, kako je znanje ljudsko -znanost- bilo vrlo ograničeno, činilo se vrlo mogućim, da samo jedan učenjak pojedinac može stati na obranu i načiniti apologiju naše svete vjere.
Danas, kod proširenja i produbljenja moderne znanosti, potrebno je, da apologeti podijele posao, da znanstveno na svim područjima brane Crkvu.
-Ti se... ne možeš činiti nevještim pred tom obavezom.

339 Knjige! Ne kupuj ih, prije nego se posavjetuješ s učenim i povjerljivim osobama. -Mogao bi kupiti stvar nekorisnu ili pogibeljnu. Koliko puta vjeruju ljudi, da nose pod rukom knjigu ... a nose teret smeća!

340 Studiraj. -Studiraj ustrajno. -Ako hoćeš biti sol i svijetlo; trebaš znanosti, sposobnosti. Ili vjeruješ, da ćeš zbog svoje nepostojanosti i udobnosti primiti urodjeno znanje?

341 Dobro je da nastojiš oko studija, samo ako na isti način nastojiš, da stekneš unutarnji život.

342 Ne zaboravi, da prije nego li poučavati treba raditi. -"Coepit facere et docere", kaže o Isusu Kristu Sveto Pismo: poče raditi i naučavati. -Najprije raditi. Da naučimo ti i ja.

343 Radi. -Kad budeš vodio brigu o stručnom poslu, poboljšat će se život tvoje duše! I bit ćeš muževniji, jer ćeš ostaviti taj "duh zabadanja", koji te troši.

344 Odgojitelju! Kao što se neprijeporno zalažeš, kako bi spoznao i primijenio najbolju metodu, da tvoji učenici postignu zemaljsko znanje, isto se tako založi, da spoznaš i prakticiraš kršćansku askezu, koja je jedina metoda, da budete bolji, i oni i ti.

345 Kultura, kultura! -Dobro! Neka nas nitko ne pretekne u težnji za njom i u njenu posjedu. -Ali kultura je sredstvo, a ne svrha.

346 Studente! Oblikuj se u solidnoj i aktivnoj pobožnosti, istakni se u studiju, teži snažno za profesionalnim apostolatom. I ja ti obećajem, s tom snagom tvoje vjerske i znanstvene formacije, brzu i široku ekspanziju.

347 Samo se brineš, kako bi izgradio svoju kulturu. -A potrebno je izgraditi svoju dušu. Tako ćeš raditi, kako treba, za Krista: da On vlada, treba da bude takvih, koji će se s pogledom na nebo zanosno posvetiti svim ljudskim djelatnostima i preko njih vršiti tiho -i djelotvorno-apostolat profesionalnog značaja.

348 Tvoje je ljenčarenje, tvoja nemarnost, tvoj nerad kukavičluk i udobnost, ali ne "put" -to ti neprestano predbacuje savjest.

349 Ostani miran, ako si utvrdio kakvu pravovjernu misao, makar zloba onoga, koji te je slušao, prouzročila u njemu sablazan.
-Njegova je sablazan naime farizejska.

350 Nije dovoljno, da budeš učenjak i dobar kršćanin. -Ako ne popraviš naglosti svoga značaja, ako činiš nespojivima svoj mar i svoju znanost s dobrim odgojem, ne znam kako ćeš postati svet.
-I premda si učenjak, sve i ako jesi, trebao bi stajati privezan uz jasle poput mazge.

351 S tim izražajem samodopadnosti ispadaš dosadan i antipatičan tip, postaješ smiješan i, što je gore, poništavaš učinak svog apostolskog rada. Ne zaboravi, da čak i "polutani" mogu griješiti od pretjerane učenosti.

352 Samo te tvoje neiskustvo vodi do te umišljenosti, do te taštine, do toga što misliš, da ti je izraz važnosti. -Popravi se, molim te. Makar bio i glup, možeš dotjerati do ravnateljskih položaja (bilo je mnogo takvih slučajeva) i, ako se ne uvjeriš o pomanjkanju svojih darova, ne ćeš htjeti slušati onih, koji imaju dar savjeta. -I sama pomisao na štetu, koju će učiniti tvoje naopako upravljanje, izaziva strah.

353 Akonfesionalizam. Neutralnost. Stare priče, koje se uvijek pokušavaju pomladiti. Jesi li se potrudio razmišljati o tom, kako je apsurdno prestati biti katolikom u času ulaska na sveučilište ili u stručno društvo ili na kakav učeni zbor ili u parlament, kao kad se ostavi šešir za vratima?

354 Iskoristi mi vrijeme. -Ne zaboravi proklete smokve iz Evandjelja. Već je nešto činila: listala je. Kao i ti... -Ne reci mi, da imaš ispriku. -Nije ni smokvi vrijedilo -pripovijeda Evandjelist- što nije bilo vrijeme plodovima, kad ih je Gospodin pošao tražiti na njoj. -I ostade besplodna zauvijek.

355 Oni, što idu za ljudskim poslovima, kažu, da je vrijeme novac.
-Meni se to čini malo: za nas, što idemo za poslovima duše, vrijeme je slava!

356 Ne shvaćam, kako se zoveš kršćaninom, a živiš tim životom beskorisne lijenčine. -Zaboravljaš Kristov život rada?

357 Svi grijesi -rekao si mi- čini se da čekaju na prvi čas dokolice. Sama dokolica mora da je već grijeh!
Onaj, koji se predaje, da radi za Krista, ne smije imati ni jednog slobodnog časa, jer odmor ne znači ne raditi ništa. Odmor znači razonoditi se u poslovima, koji iziskuju znanje napora.

358 Biti nezaposlen je nešto, što se ne može shvatiti u čovjeku apostolske duše.

359 Stavi vrhunaravni motiv u svoj redoviti stručni posao i posvetit ćeš svoj rad.

16. FORMACIJA

360 Kako si se smijao, plemenito, kad sam ti svjetovao, da staviš svoje mladenačke godine pod zaštitu sv. Rafaela! Da te dovede do jednog svetog braka kao mlada Tobiju, s dobrom, i lijepom, i bogatom ženom - rekoh ti, šaleći se. A onda, kako si ostao zamišljen, kad sam nastavio svjetujući te, da se staviš takodjer pod pokroviteljstvo onog apostola mladića Ivana: ako bi od tebe Gospodin tražio nešto više.

361 Za te, koji se tužiš u sebi, da tobože s tobom oštro postupaju, i osjećaš opreku te strogosti prema vladanju onih tvoje krvi, prepisujem ove odlomke iz pisma jednog poručnika liječnika: "Pred bolesnikom se treba držati hladno i proračunano, ali objektivno i korisno za bolesnika, kako pristoji časnu stručnjaku; a ne smeteno i plačljivo kao obitelj. -Što bi bilo od stanice za prvu pomoć za vrijeme bitke, kad počne nadolaziti rijeka ranjenika, koji se gomilaju, jer evakuacija nije dovoljno brza, kad bi uza svaka nosila bila jedna obitelj? Došlo bi ti, da prijedješ k neprijatelju".

362 Ne trebam čudesa: imam ih na pretek u Sv. Pismu. -Naprotiv potrebno mi je tvoje ispunjavanje dužnosti, tvoje uzvraćanje na milost.

363 Razočaran. -Dolaziš skršen. Ljudi ti upravo dadoše jednu lekciju! -Držali su, da ih nisi trebao, pa su pljuštile ponude. Mogućnost, da bi te morali ekonomski pomoći -nekoliko bijednih dinara- pretvori prijateljstvo u ravnodušnost. -Uzdaj se samo u Boga i u one, koji su po Njemu sjedinjeni s tobom.

364 Ah, kad bi se nakanio služiti Bogu, "ozbiljno", s tolikom ustrajnošću, s kojom služiš svojoj ambiciji, svojim taštinama, svojoj sjetilnosti!...

365 Ako osjećaš poticaje, da budeš vodja, tvoja težnja će biti: sa svojom braćom zadnji; s ostalima prvi.

366 Da vidimo: kakva ti se nepravda čini, što je ovaj ili onaj povjerljiviji sa stanovitim osobama, koje je upoznao prije, ili prema kojima osjeća više srodnosti po simpatiji, po struci, po značaju? -Ipak, medju svojima izbjegavaj brižljivo čak i prividnost nekog posebnog prijateljstva.

367 Ako svinja (tako se zove, bez isprike) jede najfinije i najodabranije jelo, ono se pretvori, u najboljem slučaju, u svinjetinu! Budimo andjeli, da ukrasimo ideje, dok ih primamo. U najmanju ruku budimo ljudi! Da pretvorimo hranu barem u plemenite i lijepe mišice ili možda u snažan mozak...kadar da shvati i štuje Boga.
-Ali... ne budimo životinje kao toliki i toliki!

368 Dosadjuješ se? -To ti je, jer imaš budna osjetila i uspavanu dušu.

369 Ljubav Isusa Krista će te dovesti do mnogih ustupaka... vrlo plemenitih. -I Ljubav Isusa Krista će te dovesti do mnogih nepomirljivosti..., vrlo plemenitih takodjer.

370 Ako nisi zao, a takvim se pričinjaš, onda si bedast. -I ta je bedastoća -kamen sablazni- gora od zloće.

371 Kad se uzvrte, stavljajući se na čelo vanjskih organizacija religioznosti ljudi, o kojima se misli loše u njihovim zvanjima, sigurno osjećaš želju, da im kažeš u uho: "Molim vas, budite tako dobri te budite manje katolici!"

372 Ako imaš kakvo službeno mjesto, imaš takodjer i neka prava, koja izviru iz vršenja dotične službe, i neke dužnosti. -Skrećeš sa svog apostolskog puta, ako radi revnosti -ili uz ispriku za djela revnosti- ostaviš neobavljene službene dužnosti. Izgubit ćeš mi naime ugled u zvanju, a taj ugled je upravo tvoja "udica ribara ljudi".

373 Svidja mi se tvoje apostolsko geslo: "Raditi bez odmora".

374 Zašto ta naglost? Nemoj kazati, da je to aktivnost. To je vrtoglavost.

375 Rastresenost. Puštaš, da se tvoji osjećaji i sposobnosti napoje u kakvoj god lokvi. Zato onda ideš kroz život: bez postojanosti, rastresene pozornosti, uspavane volje i budne pohote. Ozbiljno se podvrgni ponovno jednom planu, pa ćeš onda moći kršćanski živjeti; inače ne ćeš učiniti nikada ništa korisno.

376 "Tako mnogo utječe okolina!" -rekao si mi. -I morao sam ti odgovoriti: Bez sumnje. Stoga je potrebno, da vaša izgradnja bude takova, da s naravnošću povučete vlastitu okolinu, da dajete "svoj ton" društvu, s kojim živite.
A zatim, ako te je prožeo taj duh, siguran sam da ćeš mi reći -čudeći se poput prvih učenika, kad su vidjeli prvijence čudesa, što su se dogadjala pod njihovim rukama u ime Kristovo: -"Toliko smo utjecali na okolinu!"

377 A kako da postignem "našu formaciju" i kako da sačuvam "naš duh"?
-Ispunjajući mi konkretne norme, koje ti je dao tvoj duhovni vodja i koje ti je protumačio i naučio ljubiti. Ispunjaj ih i bit ćeš apostol!

378 Ne budi pesimist. -Ne znaš li, da je sve za dobro, što se dogadja ili što se može dogoditi? -Tvoj optimizam će biti nužna posljedica tvoje vjere.

379 Naravnost. -Neka vaš život kršćanskih muževa, kršćanskih žena -vaša sol i vaše svijetlo-teče spontano, bez neobičnosti i ludorija: nosite uvijek sa sobom svoj duh jednostavnosti.

380 "Ne će li se činiti vještačkom moja naravnost u jedno paganiziranoj ili poganskoj sredini, kad se ta sredina sudari s mojim životom?" -pitaš me.
-I odgovaram ti: sudarit će se bez sumnje tvoj život s njihovim! I ta opreka, koja s tvojim djelima potvrdjuje tvoju vjeru, jest upravo ona, koju tražim od tebe.

381 Ne brini se, ako ti kažu, da imaš "stalešku svijest". Što bi htjeli? Krhko orudje, koje bi se raspalo u času, kad ga zgrabiš?

382 Kad sam ti poklonio onu "Povijest Isusovu", stavio sam kao posvetu: "Da tražiš Krista! Da nadješ Krista! Da ljubiš Krista".
-Tri etape veoma jasne. Jesi li pokušao živjeti barem po prvoj?

383 Ako te vide popuštati..., a poglavar si, nije čudo, da se skrši poslušnost.

384 Zbrka. -Znao sam, da je kolebala ispravnost tvog kriterija. I da me shvatiš, pisao sam ti: Djavao ima vrlo ružno lice, i budući da to zna, ne izlaže se, da mu vidimo rogova. Ne ide s čelom naprijed. -Stoga, koliko puta dolazi pod krinkom plemenitosti, pa čak i duhovnosti!

385 Kaže Gospodin: "Novu zapovijed dajem vam: Ljubite jedan drugoga! Po tom će svi spoznati, da ste moji učenici".
-I sv. Pavao: "Nosite bremena jedan drugoga, i tako ćete ispuniti zakon Kristov". -Ja ti ne kažem ništa.

386 Ne zaboravi, sinko, da za tebe ima na zemlji samo jedno zlo, kojega se moraš bojati i izbjegavati ga s milošću Božjom: grijeh.

17. PLAN TVOJE SVETOSTI

387 Plan svetosti, koji od nas traži Gospodin, odredjen je s ove tri točke: Sveta nepopustljivost, sveta prisila i sveta bezobzirnost.

388 Jedno je sveta bezobzirnost, a drugo svjetovna drzovitost.

389 Sveta bezobzirnost je značajka "djetinjeg života". Mališa ništa ne zabrinjuje. -Njegove slabosti, njegove naravne slabosti ističu se jednostavno, makar ih svatko gledao...
Ova bezobzirnost, primijenjena na vrhunaravni život dovodi do ovog umovanja: pohvala, prezir...; divljenje, izrugivanje...; čast, oskvrnuće...; zdravlje, bolest...; bogatstvo,

siromaštvo..., ljepota, rugoba...
U redu, pa što onda?

390 Smij se smiješnomu. -Preziri ono "što će drugi kazati"! Vidi i osjećaj Boga u sebi samomu i u onomu, što te okružuje. -Tako ćeš napokon postići svetu bezobzirnost, koju trebaš -oh, paradoksa!- da živiš finoćom kršćanskog muža.

391 Ako imaš svete bezobzirnosti, što te briga za "tko zna, što su rekli?" ili "tko zna, što će reći?"

392 Uvjeri se, da ne postoji smiješno za onoga, tko ide za boljim.

393 Popustljiv čovjek, popustljiv... gospodin opet bi osudio Isusa na smrt.

394 Popustljivost je siguran znak, da se ne posjeduje istina. -Kad neki čovjek popušta u stvarima ideala, časti ili Vjere, taj čovjek je... bez ideala, bez časti i bez Vjere.

395 Onaj Božji čovjek, otvrdnuo u borbi, ovako je dokazivao: to ne popuštam? Jasno! Osvjedočen sam o istini svojega ideala. Naprotiv, vi ste vrlo popustljivi...! Čini li vam se, da su dva i dva tri i po?
-Zar ne, da ni zbog prijateljstva ne popuštate u tako maloj stvari?
-Po prvi put se naime uvjerio, da je u posjedu istine... i prešao je na moju stranu!

396 Sveta nepopustljivost nije intolerancija.

397 Budi nepopustljiv u doktrini i u vladanju. -No budi blag u načinu. -Čvrsti mlat od čelika, zavijen u pamuk. Budi nepopustljiv, ali ne budi neotesan.

398 Nepopustljivot nije nepopustljivost samo onako: to je "sveta nepopustljivost". Ne zaboravimo, da ima takodjer "sveta prisila".

399 Ako uz pljesak mnoštva, zbog spasavanja jednog zemaljskog života, upotrebimo silu, da se jedan čovjek sam ne ubije..., ne ćemo li upotrebiti istu silu -svetu prisilu- da se spasi Život (s velikim početnim slovom) mnogih, koji tvrdoglavo ustraju u idiotskom samoubojstvu svoje duše?

400 Koliko se zločina počinja u ime pravde! -Kad bi ti prodavao vatreno oružje, i kad bi ti netko dao cijenu za jedno od njih, da tim oružjem ubije tvoju majku, bi li mu ga prodao?... Pa... zar ti nije možda davao pravednu cijenu za nj?
-Profesore, novinaru, političaru, diplomata! -razmišljajte.

401 Bog i odvažnost -odvažnost nije nerazboritost. -Odvažnost nije drskost.

402 Ne moli Isusa samo oproštenje svojih grijeha: ne ljubi ga samo svojim srcem... Daj Mu naknadu za sve uvrede, koje su Mu nanesene, koje Mu nanose i koje će Mu nanijeti..., ljubi ga sa svom snagom svih srdaca svih ljudi, i to onih, koji su ga najviše ljubili.
Budi smion? Reci mu, da si ludji za njim od Marije Magdalene..., od Tereze i Terezice..., zaneseniji od Augustina i Dominika i Franje, od Ignacija i Ksavera.

403 Budi još smioniji i, kad što ustrebaš, pošavši uvijek od "Fiat", ne prosi!
Reci: "Isuse, hoću ovo ili ono", jer tako mole djeca.

404 Nisi uspio! -Mi nikad nemamo neuspjeha. -Sasvim si stavio svoje pouzdanje u Boga. Nisi, zatim, štedio ni jednog ljudskog sredstva. Uvjeri se o ovoj istini: tvoj uspjeh -sada i u ovomu- bio je ne uspjeti. -Zahvali Gospodinu i počni nanovo!

405 Nisi uspio? -Ti -dobro si uvjeren- ne možeš ne uspjeti. Uspio si! Stekao si iskustvo. -Naprijed!

406 Ono je bio neuspjeh, nesreća: jer si izgubio naš duh. -Već znaš, da, s vrhunaravnog gledišta, svršetak (pobjeda?, poraz? nije važno!) ima samo jedno ime: uspjeh.

407 Ne brkajmo prava službe s pravima osobe. -Onih prvih se ne možemo odreći.

408 Bogomoljac je prema svecu isto, što i pobožnjaković prema pobožnu čovjeku: njegova karikatura.

409 Nemojmo misliti, da će što vrijediti naša prividna krepost svetaca, ako ne ide zajedno s običnim krepostima kršćana.
-To bi značilo kao uresiti se sjajnim draguljima povrh donjega rublja.

410 Neka tvoja krepost ne bude "glasna" krepost.

411 Mnogi lažni apostoli usprkos samima sebi čine dobro masi, puku, snagom same vrline Isusove nauke, koju propovijedaju; iako je ne izvršuju.
Ali tim dobrom se ne naplaćuje golemo i stvarno zlo, što ga čine ubijajući duše vodja, apostola, koje se uklanjaju, gnušajući se nad njima, koji ne čine ono, što drugima propovijedaju.
Stoga, ako ne žele živjeti potpunim životom, ne smiju se nikad staviti u prvi red kao glavari skupina; ni oni, ni one.

412 Neka oganj tvoje Ljubavi ne bude neka smiješna vatra-iluzija, laž ognja-koja niti zahvaća u plamenu ono, što takne, niti daje toplinu.

413 Sotonin uzvik "non serviam" bio je odviše plodonosan.
-Ne osjećaš li plemenit poticaj da kažeš svakog dana s voljom molitve i djela "serviam" -služit ću ti, bit ću ti vjeran!- da plodnošću nadmaši onaj povik odmetništva?

414 Koje li žalosti: jedan "Božji čovjek" pokvaren! -Ali još je žalosnije: jedan "Božji čovjek" mlak i odan svijetu!

415 Ne mari mnogo za ono, što svijet zove pobjedama ili porazima.
-Toliko puta poraženi izidje pobjednikom!

416 "Sine me nihil potestis facere!" Svijetlo novo, bolje, novi sjaj, za moje oči, daje ta Vječna Svjetlost, t. j. Sveto Evandjelje. -Mogu li me iznenaditi "moje"... bedastoće?
-Treba da stavim Isusa u sve svoje stvari. I onda ne će biti gluposti u mojem vladanju! I ako trebam govoriti ispravno i točno, ne ću više kazati "moje stvari", nego "naše stvari".

18. LJUBAV BOŽJA

417 Jedina prava ljubav je Ljubav Božja.

418 Ljubiti je tajna, koja ističe ono najponiznije, pa i ono što najviše ponizuje.

419 Dijete. -Bolesnik. -Dok pišeš ove riječi, zar ne osjećaš napast, da ih pišeš velikim početnim slovom?
Za zaljubljenu dušu su djeca i bolesnici Krist.

420 Kako je malo jedan život, da se prikaže Bogu.

421 Ako nadješ prijatelja, našao si blago. -Dakle... ako nadješ Prijatelja!... jer gdje je tvoje blago, ondje je i tvoje srce.

422 Isus je tvoj prijatelj. -Prijatelj. Sa tjelesnim srcem, kao što je tvoje. -S očima najljubeznijeg pogleda, koje plaču za Lazarom...
-I tebe voli toliko, koliko i Lazara.

423 Bože moj, ljubim te, ali... nauči me ljubiti.

424 Kazniti zbog Ljubavi. Ovo je tajna, da se na vrhunaravnu razinu uzdigne kazna udarena onima, koji je zasluže.
Za ljubav Božju, koju vrijedjaju, neka služi kazna ispaštanja; za ljubav prema bližnjem radi Boga, neka služi kazna, ne nikada kao osveta, nego kao spasonosan lijek.

425 Znati, da me toliko voliš, Bože moj, i... ne poludjeti!?

426 U Kristu imamo sve ideale, jer je Kralj, jer je Ljubav i jer je Bog.

427 Gospodine, daj da u svemu važem i mjerim... osim u Ljubavi.

428 Ako Ljubav, pa čak i ona ljudska, pruža toliko utjehe ovdje, što će tek biti Ljubav na nebu?

429 Sve, što se radi iz Ljubavi, postaje lijepo i veliko.

430 Isuse, neka budem posljednji u svemu..., a prvi u Ljubavi.

431 Ne boj se Božje Pravde. -U Boga je Pravda tako divna i ljubezna, kao i Milosrdje. Oboje su dokaz Ljubavi.

432 Promatraj ono najljepše i najveće na zemlji..., ono, što se svidja razumu i drugim moćima..., i ono, što je razonoda za tijelo i osjetila. Promatraj takodjer i svijet, i druge svjetove, što sjaju u noći -čitav Svemir. -Sve to, zajedno sa svim ludostima srca zasićenim ne vrijedi ništa, nije ništa i manje je nego ništa kraj ovoga Boga, moga Boga -tvoga Boga!- neizmjerno blago, najdragocijeniji biser, koji je bio ponižen; sveden do roba, snižen do sluge

u štalici, gdje se htio roditi, u Josipovoj radionici, u Muci i u sramotnoj smrti... i u ludosti Ljubavi Svete Euharistije.

433 Živi od Ljubavi i uvijek ćeš pobijediti -makar bio i pobijedjen- na bojištima svoje unutarnje borbe.

434 Pusti da prekipi tvoje srce u izljevima Ljubavi i zahvalnosti promatrajući, kako te svaki dan milost Božja oslobadja stupica, koje ti namješta neprijatelj.

435 "Timor Domini sanctus". -Svet je strah Božji. -Strah, koji znači sinovsko štovanje Oca, nikada ropski strah, jer tvoj Otac-Bog nije tiranin.

436 Bol Ljubavi. -Jer On je dobar. -On je tvoj Prijatelj, koji je dao svoj život za tebe. -Jer sve dobra, što imaš, njegovo je.
-Jer si ga toliko vrijedjao... Jer ti je oprostio... On? tebi!
-Plači, sinko moj, od bola Ljubavi.

437 Što bi bilo, da je neki čovjek umro, da me oslobodi od smrti!
Umro je Bog. A ja ostajem ravnodušan.

438 Ludo moja! Vidio sam te -ti si mislio, da si bio sam u biskupskoj kapeli- kako si utisnuo poljubac u svaki kalež, u svaku, netom posvećenu, pliticu, da On nadje te poljupce, kad po prvi put "sidje" u ove euharistijske posude.

439 Ne zaboravi, da je bol kamen kušnje Ljubavi.

19. LJUBAV PREMA BLIŽNJEMU

440 Kad završiš svoj posao, obavi i posao tvoga brata, pomažući mu radi Krista, s takvom obzirnošću i naravnošću, da se ni onaj, kojega si pomogao, ne dosjeti, da radiš više nego moraš.
- Da, to je fina krepost Božjeg djeteta.

441 Bole te propusti ljubavi bližnjega prema tebi. Koliko će boljeti Boga tvoji propusti ljubavi - Ljubavi...prema Njemu!

442 Ne misli zlo ni o komu, makar ti riječi ili djela dotičnoga dale povoda, da tako s razlogom sudiš.

443 Ne kritiziraj negativno! Kad ne možeš hvaliti, šuti.

444 Nikada ne govori zlo o svom bratu, makar zato imao suviše razloga. Idi najprije pred Svetohranište, a zatim podji k svećeniku, svom ocu, i njemu se takodjer izjadaj.
-I nikomu više.

445 Mrmljanje je šuga, koja blati i koči apostolat. -Protivi se ljubavi, oduzima snage, otima mir i prouzrokuje gubitak sjedinjenja s Bogom.

446 Ako si tako bijedan, kako to, da te čudi, što drugi imaju svojih jada?

447 Nakon što se vidi, u što se upotrebljavaju mnogi -čitavi!- životi (jezik, jezik, sa svim svojim posljedicama), čini mi se šutnja potrebnijom i dražom. -I razumijem vrlo dobro, da tražiš računa, Gospodine, o dokonoj riječi.

448 Lakše je reći, nego učiniti... -Ti..., koji imaš taj poput: sjekire oštri jezik, jesi li pokušao koji put, bar slučajno, načiniti "dobro" ono, što po tvom "ovlaštenom" mišljenju drugi čine manje dobro?

449 To se zove: šaputanje, mrmljanje, spletka, intriga, brbljanje, pripovijest, zasjeda... kleveta, podlost.
-Teško je da uzurpacija zadaće učitelja ne završi u "babljem poslu..."

450 Koliko mnogo boli Boga nepravda "pravednika" i koliko škodi mnogim dušama - i koliko može posvetiti druge!

451 Nemojmo suditi. -Svatko vidi stvari sa svog gledišta... i po svom shvaćanju, gotovo uvijek očiglednu, i po svojim očima, mnogo puta zamračenim i zamagljenim od tmine strasti. Osim toga pogled stanovitih osoba je tako subjektivan i taka bolećiv, kao kod nekih slikara modernista, koji povlače nekakve samovoljne crte uvjeravajući nas, da je to naš portret, naše vladanje!
-Kako malo vrijede ljudski sudovi! -Ne sudite, a da prije ne prosijete svoj sud u molitvi!

452 Prisili se, ako je potrebno, na opraštanje onima, koji te uvrijede, i to od prvog časa, jer ma kako bila velika šteta i uvreda, koju ti nanesu, veće je uvrede tebi Bog oprostio.

453 Mrmljaš? -Tad gubiš dobar duh i, ako ne naučiš šutjeti, svaka tvoja riječ će biti korak, koji te približava k izlaznim vratima tog apostolskog podhvata, u kojem radiš.

454 Ne sudite, a da ne čujete obje strane. -Čak i one osobe, koje se smatraju pobožnima, zaborave vrlo lako ovo pravilo osnovne razboritosti.

455 Znaš li, koliku štetu možeš uzrokovati, kad zavezanih očiju baciš kamen daleko?
-Isto tako ne znaš, koliku štetu -katkada tešku- možeš nanijeti, kad "izbaciš" riječi mrmljanja, koje ti se čine veoma lakim, jer ti je nesmotrenost ili raspaljivost zavezala oči.

456 Nije teško kritizirati i rušiti. Posljednji zidarski nadničar zna zabiti svoj alat u plemenit i lijep kamen katedrale.
-Graditi! To je posao koji zahtjeva majstora.

457 Tko si ti, da sudiš uspjeh pretpostavljenoga? -Zar ne vidiš, da on ima više elemenata da sudi, negoli ih imaš ti; da on ima više iskustva; više ispravnih, mudrih i nepristranih savjetnika; i pogotovu, da ima više milosti, posebne milosti, milosti stališa, koja je svijetlo i snažna pomoć Božja?

458 Ovi sudari sa sebičnošću svijeta bit će uzrok, da ćeš više cijeniti bratsku ljubav tvojih.

459 Tvoja ljubav je... preuzetna. -Izdaleka privlačiš: imaš svijetla. Izbliza, odbijaš: nedostaje ti topline. Koja šteta!

460 "Frater qui adiuvatur a fratre quasi civitas firma". -Brat, kojega pomaže drugi njegov brat, jak je kao utvrdjen grad.
-Zamisli se na čas i odluči se živjeti u bratstvu, koje ti uvijek preporučam.

461 Ako te ne vidim, da provodiš u djelo blagoslovljeno bratstvo, što ti ga neprestano propovijedam, sjetit ću te onih dubokih riječi sv. Ivana: "Filioli mei, non diligamus verbo neque lingua, sed opere et veritate" -Dječice, ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom.

462 Snaga ljubavi! -Vaša medjusobna slabost je takodjer potpora, koja vas podržava uspravne u ispunjenju dužnosti, ako živite u svom blagoslovljenom bratstvu: kao što se medjusobno podupiru igraće karte.

463 Ljubav se sastoji više u "razumijevanju", negoli u "davanju".

464 Znaš li, da se ona osoba nalazi u pogibli za svoju dušu? -Izdaleka, tvojim životom sjedinjenja, možeš joj biti djelotvorna pomoć. -Hajde, onda, i ne uznemiruj se!

465 Ta zabrinutost, koju osjećaš za svoju braću, čini mi se dobrom: dokaz je vaše medjusobne ljubavi. -Ipak nastoj, da se tvoja zabrinutost ne izrodi u nemir.

466 Svijet je redovito vrlo slabo darežljiv sa svojim novcem -pišeš mi. Razgovor, bučna oduševljenja, obećanje, osnove.
-Malo ih je, koji u času žrtve "podmetnu ledja". I ako dadu nešto, treba da se to zbude putem neke zabave -ples, tombola, kino, svečanost- ili putem oglasa i popisa darova u novinstvu.
-Žalosna je slika, ali ima izuzetaka! Budi i ti jedan od onih, koji ne dopuštaju, da njihova ljevica zna, što čini desnica, kad daju milostinju.

467 Knjige. -Pružih ruku poput Kristova siromaška i zatražih knjiga. Knjiga, koje su hrana za katolički i apostolski razum mnogih mladih sveučilištaraca.
Pružih ruku poput Kristova siromaška... i razočarah se!
-Zašto ne razumiju, Isuse, duboku ljubav te milostinje, djelotvornije od prošnje kruha od dobrog žita?

468 Previše si naivan. -Kažeš, da ih je malo, koji provode u djelo ljubav prema bližnjemu. Osjećati tu ljubav prema bližnjemu ne znači dati staru robu ili sitni novac.
-I pripovijedaš mi svoj slučaj razočaranja.
-Pada mi na pamet samo to: hajdemo ti i ja davati i dati se bez škrtosti. I izbjeći ćemo, da oni, koji s nama ophode, steknu tvoje žalosno iskustvo.

469 "Pozdravite sve svete... Svi sveti vas pozdravljaju... Sve svete, koji žive u Efezu... Sve svete u Isusu Kristu, koji su u Filipima..." -Zaista je ganutljiv taj pridjev "sveti", što ga upotrebljavaju prvi kršćanski vjernici za medjusobnu oznaku!
-Nauči se ophoditi sa svojom braćom.

20. SREDSTVA

470 Ali... i sredstva? -Ista su Petrova i Pavlova, Dominikova i Franjina, Ignacijeva i Ksaverova: Križ i Evandjelje..
-Zar ti se, možda, čine premalima?

471 Dobro je, -dužnost je- da u pothvatima apostolata uzimaš u obzir svoja zemaljska sredstva (2+2=4), ali ne zaboravi nikada, da, na sreću, trebaš računati s drugim zbrojem: Bog + 2 + 2...

472 Služi svom Bogu ispravno, budi mu vjeran... i ne brini se ni za što. Velika je istina, da "ako tražiš kraljevstvo Božje i njegovu pravdu", da će ti On, kao dodatak, dati sve ostalo: materijal, sredstva.

473 Odbaci daleko od sebe taj očaj, što ti ga izaziva spoznaja o tvojoj bijedi.
-Istina je, da si po svom gospodarskom ugledu ništica..., po svom društvenom ugledu, druga ništica..., i treća po svojim vrlinama, i četvrta po svom talentu...
Ali na lijevo od tih ništica stoji Krist... I koliko neizmjerna brojka izlazi!

474 Veliš, da nisi... nitko. -Da su ostali podigli i da podižu čudesa od organizacije, novinstva, propagande. -Da imaju sredstva, dok ti nemaš ni jednoga?. . Dobro! Sjeti se sv. Ignacija: Neznalica medju doktorima u Alcala. -Siromah, najsiromašniji medju studentima u Parizu. -Progonjen, klevetan...
Ovo je put: ljubi, i vjeruj, i trpi! Tvoja Ljubav, i tvoja Vjera i tvoj Križ su nepogrešiva sredstva, s kojima ćeš ostvariti i ovjekovječiti težnje apostolata, što ih nosiš u svom srcu.

475 Priznaješ se bijednim. I jesi. -Usprkos svemu -dapače radi toga- Bog te potražio! Bog uvijek upotrebljava nerazmjerna sredstva. Da se vidi, da je njegovo "djelo".
Od tebe traži samo predanje.

476 Ne će biti poteškoće, koja bi mogla pokolebati tvoj optimizam, kad se "predaš" Bogu.

477 Zašto ostavljaš te zakutke u svom srcu? Dok se sasvim ne predaš, uzalud nastojiš, da Mu privedeš druge.
-Jadno si sredstvo.

478 Ali, kad si već dotle dopro, zar da trebaš utjehe moćnih, kako bi nastavio raditi ono, što Bog hoće?
-Moćni su obično prevrtljivi, a ti treba da budeš postojan. Budi zahvalan, ako te pomognu. I nastavi, nesmetan, ako te prezru.

479 Ne obaziri se. -Uvijek su "razboriti" nazivali ludostima djela Božja.
-Odvažno naprijed!

480 Vidiš li? Jedna nit, i druga, i mnoge, dobro isprepletene, čine uže, što je kadro dizati goleme terete.
Ti i tvoja braća, ujedinivši svoje volje za ispunjenje Volje Božje, bit ćete kadri svladati sve zapreke.

481 Kad se traži samo Bog, može se lijepo primijeniti -da bi se postigla djela revnosti- ono načelo, koje je postavio jedan naš dobar prijatelj: "Trošimo ono, što trebamo, makar nam trebalo ono, što potrošimo".

482 Što te briga, ako je protiv tebe čitav svijet sa svim svojim moćima? Ti...idi naprijed! -Ponovi riječi iz Psalma: "Gospodin je moja svjetlost i moje zdravlje, čega da se bojim?. . "Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum". Ne će oslabiti moje srce, makar me neprijatelji opkolili.

483 Odvažnost! Ti... možeš. -Zar ne vidiš, što je učinila milost Božja s onim Petrom pospancem, odricateljem i kukavicom..., s onim Pavlom progoniteljem, mrziteljem i tvrdokornikom?

484 Budi orudje! Od zlata ili od čelika od platine ili od željeza..., veliko ili maleno, nježno ili nezgrapno...
Sva su korisna! Svako ima svoje vlastito poslanje. Kao u materijalnom! Tko će se usuditi kazati, da je manje korisna stolareva pila od kirurgove.
Tvoja je dužnost biti orudje.

485 Dobro. Što sad? -Ne shvaćam, kako se možeš povući od tog posla s dušama (da nije, možda, radi skrivene oholosti, zato, što se smatraš savršenim?) samo zato, što oganj Božji, koji te privukao, pušta katkada dim slabosti sredstva, osim svijetla i topline, što te oduševljavaju.

486 Posla... ima. -Orudja ne smiju biti pljesniva. -Ima takodjer pravila, da se izbjegne pljesan i rdja. -Dovoljno je uzeti ih u posao.

487 Neka te ne zabrinjuje ekonomska poteškoća, koja se približava u tvom podhvatu apostolata. -Povećaj svoje pouzdanje u Boga, učini ljudski, što možeš, i vidjet ćeš, kako će novac brzo prestati biti zapreka.

488 Nemoj da propustiš raditi zbog nedostatka orudja! Počinje se, kako se može.
Zatim funkcija stvara organ. Neki, koji nisu vrijedili, pokažu se prikladnima. S ostalima se učini kirurški zahvat, makar i boljelo, -sveci su bili dobri "operatori"!- i ide se naprijed.

489 Živa i prodorna vjera. Kao vjera Petrova. -Kad je budeš imao -ovo je On rekao- micat ćeš brda i ljudski nesavladive zapreke, koje se ispriječe na tvojim apostolskim podhvatima.

490 Ispravnost srca i dobra volja! S ta dva elementa i s pogledom upravljenim na ispunjenje onoga, što Bog hoće, vidjet ćeš ostvarene svoje sne Ljubavi i utaženu glad za dušama.

491 "Nonne hic est fabri filius? Nonne hic est faber, filius Mariae?" -Nije li ovaj sin zanatlije? Nije li on zanatlija, sin Marijin?
Ovo, što rekoše o Isusu, vrlo je lako moguće, da reknu o tebi -s malo čudjenja i s nešto poruge- kad "napokon" ushtjedneš ispuniti Volju Božju, da budeš orudje. Ali, zar ovo nije onaj, koji...?
Šuti. I neka tvoja djela potvrde tvoje poslanje.

21. BLAŽENA DJEVICA MARIJA

492 Ljubav prema našoj Majci bit će dah, koji će rasplamtiti u živ oganj žeravicu kreposti zapretanu pod pepelom tvoje mlakosti.

493 Ljubi Gospu. I Ona će za te postići obilnu milost, da pobijediš u toj svakidašnjoj borbi. -I ni za što ne će služiti prokletniku one izopačenosti, koje se uspinju; vrijući u tebi, da nastoje čak uništiti svojom namirisanom gnjileži velike ideale, uzvišene zapovijedi, koje je sam Krist usadio u tvoje srce. -"Serviam!"

494 Budi Marijin i bit ćeš naš!

495 Po Mariji se ide i "vraća" k Isusu.

496 Koliko godi ljudima, da ih podsjete na njihovo rodbinstvo s ličnostima iz književnosti, politike, vojske, Crkve?...
-Pjevaj pred Bezgrješnom Djevicom, sjećajući je:
Zdravo, Marijo, kćeri Boga Oca! Zdravo, Marijo, Majko Boga Sina! Zdravo, Marijo, Zaručnice Duha Svetoga!... Od Tebe je viši samo Bog!

497 Reci: Majko moja -da, tvoja, jer si joj sin iz više razloga-, neka me tvoja ljubav priveže Križ Tvoga sina? Neka mi ne ponestane ni Vjere, ni hrabrosti, ni odvažnosti, da ispunim volju našeg Isusa!

498 Svi grijesi tvoga života čine se kao da su se osovili pred tobom. Ne sumnjaj. -Naprotiv, zovi svetu Mariju svojom Majkom, zovi je vjerom i predanošću djeteta. 'Ona će donijeti spokojstvo tvojoj duši'.

499 Presveta Marija, Majka Božja, prolazi neopažena kao svaka druga žena u narodu.
-Nauči od nje živjeti "naravno"!

500 Nosi na grudima sveti škapular Karmelske Gospe. -Malo su koje marijanske pobožnosti- a ima mnogo i vrlo dobrih marijanskih pobožnosti -tako ukorijene medju vjernicima i malo koje imaju toliko papinskih blagoslova. -Osim toga, tako je majčinska ta subotnja povlastica!

501 Kad su te pitali, koja te je Gospina slika najviše pobudjivala na pobožnost i kad si -kao čovjek s dobrim iskustvom- odgovorio: "sve Gospine slike", shvatio sam, da si dobar sin; stoga ti se svidjaju -zaljubljen si u njih, rekao si- sve slike tvoje Majke.

502 Marija, Učiteljica molitve. -Gle, kako moli svoga Sina u Kani. I kako uspijeva? Nauči od Nje.

503 Marijina osamljenost. Sama! -Plače napuštena.
-Ti i ja trebamo pratiti Gospu i plakati takodjer, jer Isusa pribiše na drvo križa s čavlima naše bijede.

504 Sveta Djevica Marija, Majka Lijepe Ljubavi, umirit će tvoje srce, kad ti ono dade osjetiti, da je tjelesno, ako se Njoj utekneš s povjerenjem.

505 Ljubav prema Gospi je dokaz dobra duha u podhvatima i u osobama.
-Ne pouzdaj se u podhvat, koji nema toga znaka.

506 Žalosna Djevica. Kad je promatraš, gledaj njeno Srce! To je majka s dva sina, koji stoje jedan prema drugome: On... i ti.

507 Koje li poniznosti u moje Majke, Svete Marije! -Ne ćete je vidjeti medju palmama jeruzalemskim, niti -osim na svadbi u Kani- u času velikih čudesa.
-Ali ne bježi od prezira Golgote. Ondje stoji, "iuxta crucem Jesu" -uz Križ Isusov, njegova Majka.

508 Divi se jakosti Svete Marije! Podno Križa, s najvećom ljudskom boli -nema, boli, kao što je Njena bol -stoji puna čvrstoće.
-I moli je za jakost, da i ti budeš znao stajati uz Križ.

509 Marija, Učiteljica skrivene i tihe žrtve! -Vidite je, gotovo uvijek skrivenu, suradjivati sa Sinom: zna i šuti.

510 Vidite li tu jednostavnost? -"Ecce ancilla!..." -I Riječ je tijelom postala.
-Tako su radili sveci: bez bučnih parada. Ako je bilo tih parada, dogadjale su se protiv njihove volje.

511 "Ne timeas, Maria!" -Ne boj se, Marijo!...
-Zbunila se Gospa pred Arkandjelom.
-A ja lakoumno zabacujem te sitnice čednosti, koje su zaštita moje čistoće!

512 Oh, Majko, Majko! Tom Tvojom riječi -"fiat"- učinila si nas braćom Božjom i baštinicima Njegove slave!

513 Prije, sam, nisi mogao... -Sad si se utekao Gospi, i, s Njom... kako je lako!

514 Pouzdaj se. Vrati se. Zazivaj Gospu i bit ćeš vjeran.

515 Zar ti na časove ponestaje snage?
-Zašto to ne kažeš svojoj Majci, koja je "consolatrix afflictorum, auxilium christianorum... spes nostra, regina apostolorum? "

516 Majko! Zazivaj je snažno. -Sluša te vidi te možda u pogibli i nudi ti, s milošću svoga Sina, utjehu svoga krila, nježnost svoga milovanja.
I osjetit ćeš se ohrabren za novu borbu.

22. CRKVA

517 "Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam! .. . " -Razumijem tu tvoju stanku, kad moliš, nasladjujući se: vjerujem u jednu, svetu, katoličku i apostolsku Crkvu...

518 Koje li radosti, što možeš kazati sa svom snagom svoje duše: ljubim svoju Majku svetu Crkvu!

519 Taj povik -"serviam! "- sadrži volju najvjernije "služiti" Crkvi Božjoj, dapače i uz cijenu imovine, časti i života.

520 Katolik, Apostolski, Rimski! Drago mi je, da budeš potpuno vjeran sin Rimske Crkve. I da želiš obaviti hodočašće "videre Petrum", da vidiš Petra.

521 Koje li dobrote Kristove, kad je ostavio svojoj Crkvi sakramente! -Oni su lijekovi za svaku potrebu.
-Poštuj ih i budi veoma zahvalan Gospodinu i Njegovoj Crkvi.

522 Poštuj i cijeni svetu crkvenu liturgiju i njezine posebne ceremonije.
-Obavljaj ih vjerno. -Zar ne vidiš, da mi bijedni ljudi trebamo, da čak i ono najveće i najplemenitije udje preko osjetila?

523 Crkva pjeva -reklo se- jer govoreći ne bi bilo dosta za njezinu molitvu.
-Ti, kršćanin -i izabrani kršćanin-, trebaš da naučiš pjevati liturgijski.

524 Treba zapjevati!, govorila je jedna zaljubljena duša, pošto je vidjela divote, što ih Gospodin čini po njezinoj službi.
-I ja ti ponavljam savjet: Pjevaj! Neka se razlije u harmonijama tvoj zahvalni zanos za tvoga Boga.

525 Biti "katolik" znači ljubiti Domovinu više nego itko. A, zausput, znači takodjer osjećati svojima plemenite težnje svih zemalja. Tolike dike Francuske su i moje dike? A isto tako mnogi razlozi za ponos Nijemaca, Talijana, Engleza..., Amerićana i Azijaca i Afričana su takodjer moj ponos.
Katolik! Veliko srce, otvoren duh.

526 Ako ne držiš u najvećem poštovanju svećenički i redovnički stalež nije sigurno da ljubiš Crkvu.

527 Ona žena, što u kući Šimuna gubavca u Betaniji pomazuje glavu Učiteljevu skupocjenim miomirisima, sjeća nas, da bogato postupamo u štovanju Boga. -Čini mi se premalo sav raskoš, svo veličanstvo i ljepota.
-I protiv onih, koji napadaju raskoš svetih posuda, ruha i oltara, čuje se Isusova pohvala: "Opus enim bonum operata est in me". -Ona je učinila dobro djelo na meni!

23. SVETA MISA

528 Vrlo važna značajka apostolskog muža jest ljubiti Misu.

529 Misa je dugačka, kažeš, a ja dodajem: jer je tvoja ljubav kratka.

530 Nije li neobično, da se mnogi kršćani-odmjereni i dapače svečani u društvenim odnosima (ne žuri im se), u svom gotovo neaktivnom stručnom poslovanju, za stolom i za vrijeme odmora (takodjer im se ne žuri) -strahovito žure i u svojoj nestrpljivosti tjeraju svećenika, da skrati, da požuri vrijeme posvećeno Presvetoj Žrtvi na Oltaru.

531 "Postupajte mi dobro s Njim, postupajte mi dobro s Njim!", govorio je u suzama jedan stari prelat mladomisnicima, koje je upravo zaredio.
-Gospodine! Tko bi mi dao glas i vlast, da vičem na taj način u uho i u srce mnogih kršćana, mnogih!

532 Kako je plakao na podnožju oltara onaj mladi sveti svećenik, koji je zaslužio mučeništvo, jer se sjetio jedne duše, koja se u smrtnom grijehu približila, da primi Krista!
-Da li mu ti tako daješ zadovoljštinu?

533 Isusova poniznost: U Betlehemu, u Nazaretu, na Kalvariji... -Ali je više poniženja i poništenja u Presvetoj Hostiji: više nego u štali i više nego u Nazaretu i više nego na Križu. Stoga, kako sam dužan ljubiti Misu ("Našu" Misu, Isuse!...).

534 Koliko godina pričešćujući se svakog dana! -Drugi bi postao svetim- rekao si mi-, a ja uvijek isti!
-Sinko- odgovorio sam ti-, nastavi s dnevnom Pričesti, i misli: šta bih bio, da se nisam pričešćivao?

535 Pričest, sjedinjenje, sveza, povjerenje: Riječ, Kruh, Ljubav.

536 Pričešćuj se. -Nije to pomanjkanje poštovanja. -Pričesti se upravo danas, čim izidješ iz one zamke.
-Zaboravljaš, što je rekao Isus: ne treba liječnika zdravima, nego bolesnima?

537 Kad se približiš k Svetohraništu, misli, da On... na tebe čeka dvadeset stoljeća.

538 Ovdje je Kralj kraljeva i Gospodin nad gospodom. -Skriven je u Kruhu. Ponizio se do tih krajnosti iz ljubavi prema tebi.

539 Zbog tebe je ostao na zemlji. -Nije poštovanje prestati pričešćivati se, ako si se dobro pripravio. -Svetogrdje je samo primati Ga nedostojno.

540 Koje vrelo milosti je duhovna Pričest! -Obavljaj je često i imat ćeš više prisutnosti Božje i više jedinstva s Njim u svojim djelima.

541 Postoji ugladjenost u pobožnosti. Nauči je. -Žao mi je tih "pobožnih" ljudi, koji ne znaju prisustvovati Misi -makar je dnevno slušali-, i koji se ne znaju ni prekrižiti -čine neke neobične kretnje, pune naglosti-, i koji ne umiju prignuti koljeno pred Svetohraništem -njihova smiješna poklecanja su kao ruglo-, i koji se ne znaju s poštovanjem nakloniti pred kakvim Gospinim kipom.

542 Ne izlažite mi na štovanje "serijske" kipove: radije imam Kristov kip od nezgrapna željeza nego ta propela od obojene smjese, što se čine kao da su načinjena od šećera.

543 Vidio si me služiti Svetu Misu na golu oltaru: stol i žrtvenik -bez oltarne slike. Križ, velik. Svijećnjaci čvrsti, sa debelim voštanim svijećama, što se postepeno uspinju: one najviše uz križ. Antependij, u liturgijskoj boji dana. Kazula široka. Kalež strogih linija, široke čaške i bogat. Bez električnog svijetla, koje nam ne treba.
-I stajalo te je truda izaći iz oratorija. Dobro je bilo ondje. Vidiš, kako strogost liturgije uznosi, kako približava Bogu.

24. OPĆINSTVO SVETIH

544 Općinstvo svetih. -Kako bih ti to rastumačio? -Znaš li, što je transfuzija krvi za tijelo? Eto, to je otprilike Općinstvo Svetih za dušu.

545 Posebno doživljujte Općinstvo Svetih; i svatko će osjetiti u času unutarnje borbe, jednako kao i u stručnome radu, radost i snagu, da nije sam.

546 Sinko! Kako si dobro osjetio Općinstvo Svetih, kad si mi pisao: "Jučer osjetih, da ste molili za mene".

547 Drugi, koji pozna taj "prijenos" vrhunaravnih dobara, kaže mi: "Pismo mi je učinilo mnogo dobra. Vidi se, da je prožeto molitvama svih..., a ja mnogo trebam, da drugi mole za mene".

548 Ako osjećaš Općinstvo Svetih -ako ga doživljuješ-, bit ćeš s užitkom čovjek pokajnik. -I shvatit ćeš, da je pokora "gaudium, etsi laboriosum" -veselje, iako mučno-, i osjetit ćeš "saveznikom" svih pokajničkih duša, koje su bile, koje jesu i koje će biti.

549 Bit će lakše ispunjati svoju dužnost, kad pomisliš na pomoć, koju ti pružaju tvoja braća, i na pomoć, koju ti ne pružaš, ako nisi vjeran.

550 "Ideo omnia sustineo propter electos" -sve podnosim zbog izabranih, "ut et ipsi salutem consequantur" -da oni postignu spasenje-, "quae est in Christo Iesu" -koje je u Isusu Kristu.
-Dobar način, da se doživi Općinstvo Svetih.
-Moli Gospodina, da ti dade taj duh sv. Pavla.

25. POBOŽNOST

551 Bježimo od "rutine" u pobožnosti kao od sama zloduha. -Stalna prisutnost Božja je veliko sredstvo, da ne padnemo u taj ponor, grob prave pobožnosti.

552 Imaj malo posebnih pobožnosti, ali neka su postojane!

553 Ne zaboravi svojih pobožnosti iz djetinjstva, koje si, možda, naučio iz usta svoje majke. -Ponavljaj ih svaki dan prostodušno, kao onda.

554 Ne propusti pohoda Presvetomu. -Poslije usmene molitve, koju običavaš izmoliti, reci Isusu, stvarno prisutnu u Svetohraništu, svoje dnevne brige. -I imat ćeš svijetla i snage za svoj kršćanski život.

555 Zaista je privlačljivo Sveto Čovještvo našeg Boga! -"Stavio si se" u presvetu Ranu desne Gospodinove ruke i zapitao me: "Ako jedna Kristova Rana čvsti, ozdravljuje, umiruje, jača, zapaljuje i udahnjuje ljubav, koliko neizrecivo mnogo će učiniti pet otvorenih Rana na drvu Križa!

556 Križni Put. -Da, to je jaka i sočna pobožnost. O, kad bi se navikao proći svakog petka tih četrnaest postaja Muke i Smrti Gospodinove! -Jamčim ti, da bi izvukao snage za čitav tjedan.

557 Božićna pobožnost. -Ne osmjehujem se, kad te vidim graditi oko štalice brežuljke od papira i namještati naivne likove od gline oko jaslica.
-Nikada mi se nisi pričinio više odrastao čovjek kao sada, kad sličiš djetetu.

558 Sveta Krunica je moćno oružje. Upotrijebi ga s pouzdanjem i čudit ćeš se uspjehu.

559 Sv. Josip, Poočim Kristov, takodjer je tvoj Otac i Gospodin. -Utiči se njemu.

560 Naš Otac i Gospodin sv. Josip je Učitelj unutarnjeg života. -Stavi se pod njegovu zaštitu i osjetit ćeš djelotvornost njegove moći.

561 O sv. Josipu kaže sv. Tereza u svom životopisu: "Tko ne nadje Učitelja, koji bi ga naučio molitvi, neka uzme ovoga slavnog Sveca za učitelja i ne će pogriješiti na putu". Savjet dolazi od iskusne duše. Slijedi ga.

562 Imaj pouzdanje u svoga Andjela Čuvara. -Opći s njime kao s intimnim prijateljem -to i jest- i on će znati, kako da ti učini tisuću usluga u običnim svakodnevnim stvarima.

563 Predobij Andjela Čuvara onoga prijatelja, kojega želiš privesti u svoj apostolat.
-Andjeo Čuvar je uvijek veliki "ortak".

564 Ako bi imao nazočne svog Andjela i Andjele Čuvare svojih bližnjih izbjegao bi mnogim ludostima, koje se izmaknu u razgovoru.

565 Čudiš se, što ti je tvoj Andjeo Čuvar učinio očevidnih usluga. -A ne bi se trebao čuditi! Radi toga ga je postavio Gospodin uza te.

566 Veliš, da u toj sredini ima mnogo prilike, da se zaluta? -Dobro. Ali zar možda nema takodjer Andjela Čuvara?

567 Uteci se svom Andjelu Čuvaru u času kušnje, i on će te zaštititi od zla duha i pružit će ti svetih nadahnuća.

568 Sveti Andjeli Čuvari bi rado vršili svoju službu s onom dušom, koja bi im govorila: "Sveti Andjeli, ja vas zazivam kao Zaručnica iz Pjesme nad pjesmama, "ut nuntietis ei quia amore langueo" -da mu kažete, da umirem od ljubavi".

569 Znam, da te veselim, što ti prepisujem ovu molitvu Svetim Andjelima Čuvarima naših Svetohraništa:
O Andjeoski Duhovi, koji čuvate naša Svetohraništa, gdje počiva blago Svete Euharistije dostojno štovanja, branite ga od svetogrdja i očuvajte ga našoj ljubavi.

570 Pij na bistru izvoru "Djela Apostolskih"! U glavi XII. Petar, oslobodjen iz zatvora po usluzi Andjela, uputi se kući Markove majke. -Ukućani ne će da vjeruju služavci, koja tvrdi, da je Petar na vratima. "Angelus eius est!" -bit će njegov andjeo! -govorahu.
-Gle, s kakvim su povjerenjem općili prvi kršćani sa svojim Čuvarima.
-A ti?

571 Blažene duše u čistilištu. -Vodi mnogo računa o njima u svojim žrtvama i u svojoj molitvi, poradi ljubavi, poradi pravde i radi oprostive sebičnosti -one mogu mnogo pred

Bogom!
Kamo sreće, te bi mogao kazati, dok ih spominješ: "Moje dobre prijateljice, duše u čistilištu... "

572 Pitaš me, zašto ti uvijek i s tolikom upornošću preporučam dnevnu upotrebu blagoslovljene vode? -Mogao bih ti navesti mnogo razloga. Dostajat će ti, sigurno, ovaj sv.Tereze Avilske: "Ni od koje stvari ne bježe više zli duhovi u nepovrat, nego od blagoslovljene vode"...

573 Hvala ti, Bože moj, za ljubav prema Papi, što si je usadio u moje srce.

574 Tko ti je rekao, da obavljati devetnice nije muški? -Bit će muške te pobožnosti, ako ih muž obavlja... u duhu molitve i pokore.

26.VJERA

575 Neki prolaze kroz život kao kroz tunel i ne razumiju sjaja, sigurnosti i topline sunca vjere.

576 Kojom besramnom jasnoćom napada Sotona našu Katoličku Vjeru! Ali recimo mu uvijek, a da ne ulazimo u rasprave: ja sam sin Crkve.

577 Osjećaš divovsku vjeru... -Onaj, koji ti daje tu vjeru, dat će ti i sredstva.

578 Kaže ti sv. Pavao, dušo apostolska: "Justus ex fide vivit". -Pravednik živi od vjere.
Što ti je, da puštaš, da se ugasi ta vatra?

579 Vjera. Muka je vidjeti, kako vjeru obilno imadu na ustima mnogi kršćani i kako je malo provode u svoja djela.
Čini se, kao da je to krepost za propovijedanje, a ne za život.

580 Moli ponizno Gospodina, da ti umnoži vjeru.
-I zatim, s novim svijetlom sudit ćeš dobro razlike izmedju staza svijeta i tvog apostolskog puta.

581 S kojom poniznošću i jednostavnošću pripovijedaju evandjelisti zgode, koje pokazuju slabu i kolebljivu vjeru Apostola!
-Ovo je primjer, da ni ti ni ja ne izgubimo nade, da ćemo doseći nepokolebljivu i čvrstu vjeru, kakvu su poslije imali prvi Kristovi sljedbenici.

582 Kako je lijepa naša Katolička Vjera!
-Daje rješenje svim našim nemirima, smiruje razum i puni srce nadom.

583 Nisam od onih, koji u svemu vidi čudo. Rekoh ti, da mi je na pretek čudesa u Sv. Evandjelju, da čvrsto osiguram svoju vjeru.
-Ali mi je žao vidjeti te kršćane -dapače i pobožne, "apostolske"!- koji se smiješe, kad čuju govoriti o izvanrednim putovima, o vrhunaravnim dogadjajima. -Osjećam želju, da im kažem: da, takodjer sada ima čudesa: mi bismo ih činili, kad bismo imali vjeru!

584 Užeži svoju vjeru. -Nije Krist lik, koji je prošao. Nije spomen, koji se gubi u povijesti. Živi! "Jesus Christus heri et hodie: ipse et in saecula!" -kaže sv. Pavao- Isus Krist jučer i danas i uvijek!

585 "Si habueritis fidem, sicut granum sinapis!" -Kad biste imali vjeru kao zrno gorušično! ... -Koja li obećanja sadrži ovaj uzvik Učiteljev!

586 Bog je neprestano onaj isti oduvijek. Treba dosljednih vjernika i obnovit će se čudesa, što ih čitamo u Sv. Pismu.
-"Ecce non est abbreviata manus Domini". -Ruka Gospodinova, njegova moć, nije se umanjila.

587 Nemaju vjere. -Ali imaju praznovjerja. Smijeh i sram nam je izazvao onaj silnik, koji je gubio mir, kad je čuo stanovitu riječ, po sebi beznačajnu i neopasnu -koja je bila za nj zlokobna- ili kad je vidio vrtjeti stolicu oko jedne noge.

588 "Omnia possibilia sunt credenti". -Sve je moguće onomu, koji vjeruje.
-Riječi su Kristove.
-Što čekaš, da mu ne kažeš s apostolima: "adauge nobis fidem!" -umnoži mi vjeru!?

27. PONIZNOST

589 Kad ti plješću za uspjeh, neka u tvojim ušima zazvoni takodjer i smijeh, što si ga izazvao svojim neuspjesima.

590 Ne budi kao ona pozlaćena vjetrulja na krovu palače? Koliko god mnogo sjala i visoko stajala, nije važna za solidnost zgrade. -O, da bi bio poput stara klesana kamena skrivena u temeljima pod zemljom, gdje te nitko ne vidi? Radi tebe ne će se srušiti kuća.

591 Što me više uzdižeš, moj Isuse, to me više ponizi, i daj mi znati, što sam bio i što ću biti, ako me ti napustiš.

592 Ne zaboravi, da si... smetlište. -Stoga, ako te možda božanski Vrtlar treba, i ako te pere i čisti... i puni te plemenitim cvijećem..., ni miris ni boja, što uljepšavaju tvoju rugobu, ne trebaju te uzoholiti.
-Ponizi se! Zar ne znaš, da si posuda za otpatke?

593 Kad se vidiš, kakav si, treba ti biti naravno, da te preziru.

594 Nisi ponizan, kad se ponizuješ, nego kad te ponizuju, i kad to podnosiš radi Krista.

595 Kad bi sam sebe upoznao, uživao bi što te preziru, i tvoje srce bi plakalo pred uzdizanjem i pohvalom.

596 Neka te ne boli, ako ljudi vide tvoje pogreške; treba te boljeti uvreda Boga i sablazan, koju možeš prouzročiti.
-Uostalom, neka znadu, kakav si, i neka te preziru. -Neka te ne žalosti biti ništa, jer tako Isus treba da stavi sve u tebe.

597 Ako bi radio u skladu s poticajima, što ih osjećaš u svom srcu i što ti ih razum kazuje, bio bi neprestano prostrt ničice, oboren kao kakav blatan, ružan i prezira vrijedan crv... pred tim Bogom!, koji te toliko podnosi.

598 Kako je velika vrednota poniznosti! -"Quia respexit humilitatem..." Povrh vjere, ljubavi, neokaljane čistoće, moli radosna himna naše Majke u kući Zaharijinoj : "Jer je vidio moju poniznost, gle, od sad će me zvati blaženom svi naraštaji".

599 Ti si prljav i staložen prah. -Makar te dah Duha Svetoga digao povrh svih zemaljskih stvari i učinio, da blistaš kao zlato, kad odraziš u visinama sa svojom bijedom previšnje zrake Sunca Pravde, ne zaboravi siromaštva svojega stanja.
Jedan čas oholosti bi te vratio na tlo, i prestao bi biti svijetlo, i ponovno bi postao blato.

600 Ti..., oholost? -Zbog čega?

601 Oholost? -Zbog čega?... Za malo -godina, dana- bit ćeš kup smrdljive strvine: crvi, smradne tekućine, blatne krpe mrtvačkog pokrova..., i nitko na zemlji ne će te se sjećati.

602 Ti, učenjak, ugledan, rječit, moćan: ako nisi ponizan, ništa ne vrijediš.
-Otkini, iščupaj taj "ja", koji upotrebljavaš u superlativu -Bog će ti pomoći-, i onda ćeš moći početi raditi za Krista na zadnjem mjestu u njegovoj vojsci apostola.

603 Ta lažna poniznost je udobnost! Tako se lažnom poniznošću odričeš prava... koja su dužnost.

604 Priznaj ponizno svoju slabost, da uzmogneš kazati s Apostolom: "Cum enim infirmor, tunc potens sum".
-Jer kad sam slab, onda sam jak.

605 Oče, kako možete trpjeti ovo smeće? -rekao si mi poslije jedne skrušene ispovijedi.
-Šutio sam i mislio; ako te tvoja poniznost vodi do toga, da se osjećaš to -smeće: kup smeća!- još ćemo moći učiniti što veliko od tvoje bijede.

606 Gledaj, kako je ponizan naš Isus! Magarac je bio Njegovo prijestolje u Jeruzalemu! ...

607 Poniznost je drugi dobar put, da se dodje do unutrašnjeg mira. -"On" je rekao: "Učite se od mene; jer ja sam krotka i ponizna srca. I naći ćete pokoj svojim dušama".

608 Nije nedostatak poniznosti, da upoznaš napredak svoje duše. Tako možeš zahvaliti Bogu na tome.
-Ali ne zaboravi, da si sirotan, koji je odjenut u dobro, ali posudjeno odijelo.

609 Poznavanje samoga sebe nosi nas kao pod ruku k poniznosti.

610 Tvoja čvrstoća, da braniš duh i zasade apostolata, u kojem radiš, ne smije oslabiti zbog lažne poniznosti. -Ta čvrstoća nije oholost: ona je stožerna krepost jakosti.

611 Zbog oholosti... već si počeo vjerovati da si ti sam kadar za sve. -Krist te je napustio jedan čas, i strmoglavio si se. -Budi ponizan i Njegova izvanredna pomoć ne će ti izostati.

612 Možeš mirno odbaciti te misli ponosa: ti si kao kist u umjetnikovoj ruci.
-I ništa više.
-Reci mi, čemu služi kist, ako ne pusti slikara raditi.

613 Da ti, tako prazan i tako uobražen budeš ponizan, dovoljno ti je razmotriti one Izaijine riječi: ti si "kap vode ili rose, što pada na zemlju i jedva se primjećuje".

28. POSLUŠNOST

614 U apostolskom radu nema malene poslušnosti.

615 Prekali svoju volju, osnaži svoju volju! Da bude, s milošću Božjom, kao čelična ostruga. -Samo ako imaš jaku volju, moći ćeš se nje odreći, da poslušaš.

616 Kako je na šteti apostolat i kako uživa neprijatelj zbog tog tvog oklijevanja, zbog te tvoje pasivnosti, zbog tog tvog otpora da slušaš!

617 Slušajte, kao što sluša glazbalo u umjetnikovim rukama-koje se ne zaustavlja da razmišlja, zašto čini ovo ili ono-, sigurni da nikada ne ćete dobiti nalog, a da nije dobar i na sve veću slavu Božju.

618 Neprijatelj veli: Zar ćeš slušati čak i u toj "smiješnoj" sitnici? -Ti, s milošću Božjom odgovori: Slušat ću... čak i u toj "herojskoj" sitnici.

619 Inicijative. -Imaj ih u svom apostolatu unutar granica zadatka, koji ti povjere.

-Ako pređeš te granice, ili ako sumnjaš, savjetuj se s pretpostavljenim, a da ne priopćiš nikomu drugom svojih misli. -Ne zaboravi nikada, da si samo izvršilac.

620 Ako ti poslušnost ne da spokoja, znači da si ohol.

621 Koja šteta, da ti onaj, tko je glava, ne daje primjera!... -Ali zar ga možda slušaš radi njegovih osobnih sposobnosti?. . Ili ono sv. Pavla "obedite praepositis vestris" -slušajte svoje starije, prevodiš za svoju lagodnost sa svojim umetkom, koji treba glasiti:... uvijek, kad stariji ima vrlina po mom ukusu?

622 Kako si dobro shvatio poslušnost, kad si mi pisao: "Uvijek slušati znači biti mučenik, a ne umrijeti"!

623 Zapovijedaju ti neku stvar, za koju misliš da je besplodna i teška. -Izvrši je! -I vidjet ćeš, da je laka i plodonosna.

624 Hijerarhija. -Svaki komad na svom mjestu. -Što bi ostalo od jedne čuvene slike, kad bi svaka boja otišla na svoju stranu, kad bi se svaka nit platna razriješila i kad bi se svaki komad drveta s okvira odijelio od drugih?

625 Tvoja poslušnost ne zavredjuje tog imena, ako nisi spreman napustiti svoj najuspješniji rad, kad tako odredi onaj, koji smije odredjivati.

626 Zar ne, Gospodine, da ti je bila na veliku utjehu ona "suptilnost" ljudine--djeteta, koji ti je tiho govorio, osjetivši poremećaj, što ga proizvodi poslušnost u dosadnoj i odvratnoj stvari: Isuse, daj da pokažem prijazno lice!?

627 Neka je tvoja poslušnost nijema. O, taj jezik!

628 Sada, kad te stoji slušati, sjeti se svog Gospodina, "factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis" -poslušan do smrti, i to smrti na križu!

629 Oh, moći poslušnosti! -Genezaretsko jezero uskratilo je svoje ribe mrežama Petrovim. Čitava je jedna noć otišla u tutanj.
-Sad, poslušan, bacio je ponovno mrežu u vodu i uloviše "piscium multitudinem copiosam" -veliku množinu riba.
-Vjeruj mi! Čudo se ponavlja svakoga dana.

29. SIROMAŠTVO

630 Ne zaboravi: Tko manje treba, ima više! -Ne stvaraj si potreba.

631 Odijeli se od dobara svijeta. -Ljubi i provodi siromaštvo duha! Zadovolji se s onim, što dostaje, da prodješ kroz život trijezno i umjereno. -Inače ne ćeš nikada biti apostol.

632 Ne sastoji se pravo siromaštvo u tom, da nemaš ništa, nego u tom, da budeš odlijepljen od stvari, da se dobrovoljno odrekneš gospodstva nad stvarima.
-Stoga ima siromašnih, koji su stvarno bogati. I obratno.

633 Ako si čovjek Božji, preziri bogatstva svijeta s istom snagom, s kojom ih ljudi svijeta nastoje posjedovati.

634 Tolika ljubav prema zemaljskim stvarima? -Doskora će ti ispasti iz ruke, jer se s bogatašem ne spušta u grob njegovo blago.

635 Nemaš duha siromaštva, ako u mogućnosti izbora -i to nezapažena izbora-ne odabereš za sebe najgore.

636 "Divitiae, si affluant, nolite cor apponere". -Ako se obogatiš, neka to materijalno bogatstvo ne osvoji tvoje srce.
-Odluči se da ga upotrijebiš velikodušno. I ako bude potrebno, herojski.
-Budi siromašan duhom.

637 Ne ljubiš siromaštva, ako ne ljubiš ono, što siromaštvo nosi sa sobom.

638 Koliko svetih izlaza ima sveto siromaštvo? -Sjećaš se? Ti si mu dao u časovima ekonomske stiske za onaj apostolski podhvat do zadnje pare, koje si imao.
-I rekao ti je -Svećenik Božji-: "Ja ću ti takodjer dati sve, što imam". -Pao si na koljena. I... čuo se svećenikov glas: "blagoslov Boga Svemogućega, Oca, Sina i Duha Svetoga, sašao vrhu tebe i ostao s tobom uvijeke".
-Još uvijek vjeruješ, da si bio dobro plaćen.

30. DISKRECIJA

639 Nikad se nećeš pokajati radi šutnje - radi govora, mnogo puta.

640 Kako se usudjuješ preporučiti, da ti čuvaju tajnu..., ako je ta opomena znak, da je ti nisi znao čuvati?

641 Diskrecija nije tajanstvenost ni šaputanje. -Ona je jednostavna naravnost.

642 Diskrecija je ... fina obazrivost. -Zar ne osjećaš nemir, unutarnju nevoljkost, kad poslovi-izvanredni i svakidašnji -tvoje obitelji izidju iz topline ognjišta pred ravnodušnost ili radoznalost javnog trga?

643 Ne očituj olako intimnosti svog apostolata? Zar ne vidiš, da je svijet pun sebičnih neshvaćanja?

644 Šuti! Ne zaboravi, da je tvoj ideal kao netom zapaljena svjećica. Može biti dovoljan samo jedan dah, da se ugasi u tvom srcu.

645 O, kako je plodonosna šutnja! -Sve energije, koje mi izgubiš sa svojom indiskrecijom, oduzete su efikasnosti tvog rada.
-Budi diskretan.

646 Kad bi bio diskretniji, ne bi se tužio u sebi na ružan zadah iz usta, koji te muči poslije mnogih tvojih razgovora.

647 Ne idi za tim, da te "shvate"! -To neshvaćanje je providencijalno: da tvoja žrtva prodje skrovita.

648 Ako šutiš, postići ćeš više djelotvornosti u svojim apostolskim podhvatima-kolikima izadje "snaga" na usta!-i izbjeći ćeš mnoge opasnosti taštine.

649 Uvijek neke vanjske parade! -Tražiš mi fotografije, grafikone, statistike.
-Ne šaljem ti te gradje, jer bih onda vjerovao -protivno mišljenje čini mi se vrijednim velikog poštovanja- da sam obavio posao s namjerom, da se uspnem još ovdje na zemlji..., a ja se hoću uspeti na nebu.

650 Ima mnogo ljudi -svetih-, koji ne razumiju tvoga puta. -Ne moraš nastojati previše, da ga shvate: izgubit ćeš vrijeme i dat ćeš povoda indiskrecijama.

651 Može se biti korijen i krošnja, samo ako si i sok, duh, stvar, koja kola "unutra".
-Tvoj prijatelj, koji je pisao te riječi, znao je da si plemenito ambiciozan. -I pokazao ti je put: diskrecija, žrtva; -kolati unutra!

652 Diskrecija, krepost nekolicine. -Tko je oklevetao ženu govoreći, da diskrecija nije krepost žena?
-Koliko ljudi, prividno jakih i muževnih, treba da je nauči! Kako nam lijepi primjer diskrecije

daje Majka Božja! Ni sv. Josipu ne priopćuje misterija.
-Moli Gospu za diskreciju, koja ti nedostaje.

653 UMETNUTI !

654 Ogorčenost je naoštrila tvoj jezik. Šuti!

655 Nikad ne ću biti dovoljno uporan, da ti predočim važnost diskrecije.
-Ako baš ona nije oštrica tvoga oružja za borbu, onda je barem držak.

656 Šuti uvijek, kad osjetiš u sebi vrutak gnjeva. Pa makar bio najpravednije razljućen.
Jer, usprkos tvojoj diskreciji, u tim časovima kažeš uvijek više nego što bi htio.

31. RADOST

657 Prava krepost nije žalosna i odbojna, nego prijatno vesela.

658 Ako stvari svrše dobro, radujmo se blagoslivljajući Boga, koji ih je unaprijedio, -Ako svrše zlo? -Radujmo se blagoslivljajući Boga, koji nas čini dionicima svoga slatkog Križa.

659 Radost, koja te treba obuzimati, nije ona, koju bismo mogli nazvati fiziologijskom, ona zdrave životinje, nego vrhunaravna, koja proističe iz napuštanja svega i predanja u ljubezne ruke našega Oca-Boga.

660 Nikada ne kloni, ako si apostol. -Nema protivnosti, koje ne bi mogao svladati.
-Zašto si žalostan?

661 Mrka lica..., neotesane kretnje .., smiješan izgled..., antipatičan izraz: Zar se tako nadaš oduševljavati druge, da slijede Krista?

662 Nema radosti? -Zamisli se: Ima jedna prepreka izmedju Boga i mene. -Gotovo uvijek ćeš pogoditi.

663 Moliš me za savjet, da nadješ lijeka svojoj žalosti. -Dat ću ti naputak, koji dolazi s dobre strane: od apostola sv. Jakova:
-"Tristatur aliquis vestrum?" -Jesi li žalostan, sinko moj? -"Oret!" -Moli! --Pokušaj, i vidjet ćeš.

664 Ne budi žalostan. -Tvoj pogled na svijet neka bude više "naš"-kršćanskiji.

665 Želim, da budeš uvijek zadovoljan, jer je radost sastavni dio tvoga puta.
-Moli ovu istu vrhunaravnu radost za sve.

666 "Laetetur cor quaerentium Dominum". Neka se raduje srce, onih, koji traže Gospodina.
-Evo ti svijetlo, da istražuješ razloge svoje žalosti.

32. DRUGE KREPOSTI

667 Djela Vjere, Ufanja i Ljubavi su ventili, kroz koje se rasprostire oganj duša, koje žive životom Božjim.

668 Čini sve zbog čiste Ljubavi, nesebično, kao da ne bi bilo nagrade ni kazne.
-Ali goji u svom srcu slavnu nadu na nebo.

669 Dobro je, da služiš Bogu kao sin, bez plaće, velikodušno... -Ali se ne zabrinjuj, ako koji put pomisliš na nagradu.

670 Kaže Isus: "I svaki, koji ostavi kuću ili braću ili sestre ili oca ili majku ili ženu ili djecu ili baštinu poradi mojeg imena, primit će stostruko i posjedovat će život vječni".
-Da vidimo, da li ćeš naći na zemlji nekoga, koji plaća s toliko velikodušnosti!

671 Isus... šuti. -"Jesus autem tacebat". A ti zašto govoriš? Da se tješiš ili da se opravdaš? Šuti. -Traži radost u prezirima! Uvijek će te manje zlostavljati nego li zaslužuješ.
-Možeš li ti, možda, pitati: "quid enim mali feci?" -koje sam zlo učinio?

672 Ako u radosti i šutnji podnosiš nepravdu, budi siguran, da si čovjek Božji.

673 Lijep je odgovor, što ga je dao onaj časni muž mladiću, koji se tužio na pretrpljenu nepravdu: "Smeta te? -reče mu- onda ne želi biti dobar!"

674 Nikada ne daj svoga mišljenja, ako ti ga ne traže, premda mislio, da je tvoje mišljenje najuspjelije.

675 Istina je, da je bio grešnik. Ali ne stvaraj o njemu tog nepromjenljiva suda. -Budi samilosna srca i ne zaboravi da se može još pojaviti jedan Augustin, dok ti ostaješ prosječan.

676 Sve stvari ovoga svijeta nisu drugo nego zemlja. -Stavi ih na kup pod svoje noge i bit ćeš bliži nebu.

677 Zlato, srebro, dragulji..., zemlja, kupovi gnojiva. -Naslade, sjetilni užitci, zadovoljenje prohtjeva..., poput zvijeri, poput mazge, poput svinje, poput pijetla, poput bika.
Časti, odlikovanja, naslovi..., stvari od zraka, ohole nadutosti, laži, ništa.

678 Ne zaljubljuj se ovdje dolje. To su egoistične ljubavi... Oni, koje ljubiš odijelit će se, sa strahom i odvratnošću od tebe poslije nekoliko sati, nakon što te Bog pozove u svoju prisutnost. -Druga je ljubav, koja traje.

679 Proždrljivost je ružna mana. -Nije li ti pomalo ogavno vidjeti onu važnu gospodu, kako ozbiljno sjede oko stola, kako s obrednim kretnjama stavljaju masti u probavnu cijev, kao da bi ono bilo "nekakva svrha"?

680 Ne govori za stolom o jelu! To je prostota, koja ti ne priliči. --Govori o nečem plemenitom -o duši i o spoznanju-, i uzvisit ćeš tu dužnost.

681 Onoga dana, kad ustaneš sa stola, a da nisi izvršio kakvu malu žrtvicu jeo si poput nekog poganina.

682 Redovito jedeš više nego što trebaš.
-I ta obilnost, koja više puta stvara tromost i fizičku smetnju, onesposobljuje te, da se nasladjuješ vrhunaravnim dobrima, i uzmućuje tvoje shvaćanje.
Kako je umjerenost dobra krepost, dapače i za zemlju!

683 Vidim te, viteže kršćanski -kažeš, da to jesi, kako ljubiš jednu sliku, šapćući neku usmenu molitvu, vičući protiv onih, koji napadaju Crkvu Božju..., i polazeći dapače svete Sakramente. Ali te ne vidim, da činiš kakvu žrtvu, ni da se kaniš stanovitih mondenih razgovora (s pravom bi ih mogao drugačije nazvati), ni da si velikodušan prema podredjenima... ni prema toj Crkvi Kristovoj! Ni da podnosiš kakvu slabost svog brata, niti da suzbijaš svoju oholost za opće dobro, ni da se ostavljaš svoje krute čahure sebičnosti, ni .. toliko još drugih stvari!
Vidim te... -Ne vidim te... -I ti... kažeš, da si kršćanski vitez? -Kako bijedan pojam imaš o Kristu!

684 Gubi se... tvoj talenat, tvoja simpatija, tvoji odnosi. Ljudi ti ne daju da ih iskoristiš. -Razmisli dobro o ovim riječima jednog duhovnog pisca: "Ne gubi se kâd, koji se prinosi Bogu. -Više se časti Gospodin žrtvovanjem tvojih talenata, nego njihovom ispraznom upotrebom".

33. NEVOLJE

685 Oluja progona je dobra. -Što se gubi?... Ne gubi se ono, što je izgubljeno.
-Kada se ne iščupa stablo s korijenom -a nema vjetra ni orkana, koji bi mogli iščupati stablo Crkve- padaju samo suhe grane... I dobro je, da su pale.

686 Slažem se: ona je osoba bila zločesta prema tebi. -Ali nisi li ti bio gori s Bogom?

687 Kuda godi si, Isuse, prolazio, nije ostalo ni jedno srce ravnodušno. Ili te ljube ili te mrze. Može li me iznenaditi, da izazove sličan šapat odbojnosti ili ljubavi koji apostolski muž -ako je drugi Krist- koji Te slijedi izvršujući svoju dužnost?

688 Ponovno... Da su rekli, da su napisali... U prilog, protiv... S dobrom voljom, i s manje dobre volje... Prešućivanja i klevete, panegirici i uzdizanja... gluposti i točne stvari.
-Bedak bedasti! Što te briga za šum vjetra ili za pjev cvrčka, ili za mukanje, ili za roktanje ili za rzanje, ako ideš ravno k svom cilju, Bogom opijene pameti i srca.
Osim toga to je... neizbježivo. Ne pokušavaj dakle postavljati vrata polju.

689 Odriješili su se jezici, i pretrpio si nepristojnosti, koje su te to više uvrijedile, što ih nisi očekivao.
Tvoja vrhunaravna reakcija treba biti opraštanje -i dapače moliti oproštenje- i iskoristiti iskustvo, da se otrgneš od stvorova.

690 Kad nastupi nevolja, prezir..., Križ, trebaš pomisliti: što je to prema onomu, što zaslužujem?

691 Trpiš veliku muku? U nevolji si? Reci sasvim polako ovu snažnu muževnu molitvu, kao da se nasladjuješ:
"Neka se vrši, neka se ispunja, neka bude hvaljena i uvijek uzvišena nad svim stvarima,

najpravednija i najmilija Volja Božja. -Amen. -Amen.
I jamčim ti, da ćeš postići mir.

692 Trpiš u ovom životu ovdje..., koji je kratak san. -Raduj se, jer te puno voli tvoj Otac-Bog i, ako sam ne postaviš zapreka, poslije ovog lošeg sna, osvanut će vedrina.

693 Boli te, što ti ne zahvaljuju na onoj usluzi. -Odgovori mi na ova dva pitanja: Jesi li ti tako zahvalan Isusu Kristu?. Zar si bio kadar učiniti tu uslugu tražeći zahvalnost na zemlji?

694 Ne znam, zašto se plašiš. -Uvijek su bili slabo razumni neprijatelji Kristovi. Pošto je Lazar bio uskrsnuo, trebali su priznati svoje zablude i Božanstvo Isusovo. -Ali ne! Ubijmo onoga, koji daje život!, rekoše.
I danas je kao i jučer.

695 U časovima borbe i protivnosti, kad možda "dobri" ispune zaprekama tvoj put, uzdigni svoje apostolsko srce! Čuj Isusa, koji govori o zrnu gorušičnu i o kvascu.
-I reci Mu: "edissere nobis parabolam" -objasni mi ovu prispodobu...
I osjetit ćeš užitak razmatrajući buduće pobjede: Vidjet ćeš ptice nebeske na krošnjama tvog sada početnog apostolata, i čitavu smjesu uskisnulu.

696 Ako nevolje primiš potištena duha, gubiš radost i mir i izlažeš se mogućnosti, da ne izvučeš duhovne koristi iz onog kritičnog časa.

697 Javni su te dogadjaji stavili u dragovoljni zatvor, koji je možda po svojim okolnostima, gori od zatvora kakve tamnice. -Pretrpio si pomrčinu svoje osobnosti.
Ne nalaziš polja rada zbog sebičnosti, radoznalosti, nerazumijevanja i šaputanja. -Dobro, i što sad? Zar zaboravljaš na svoju slobodnu volju i na svoju snagu "djeteta"?
-Pomanjkanje lišća i cvjetova (vanjske djelatnosti) ne isključuje razmnožavanje i unutarnju djelatnost korijenja (unutarnji život).
Radi! Već će se prilike promijeniti i dat ćeš više i tečnijih plodova nego prije.

698 Grde te? -Ne srdi se, kako te to svjetuje tvoja oholost. -Misli: kako su samilosni prema meni! Koliko su toga prešutjeli!

699 Križ, patnje, nevolje! Toga ćeš imati, dok živiš. Tim putem je pošao Krist, a nije učenik više od Učitelja.

700 Slažem se. Mnogo je borbe izvana, i to te djelomično ispričava. -Ali je takodjer sukrivnje unutra -razmotri mirno-, i to te ne može ispričati.

701 Nisi li čuo iz Učiteljevih usta priču o čokotu i lozama? -Utješi se! Zahtijeva od tebe, jer si loza, koja daje plod... I obrezuje te, "ut fructum plus afferas" -da doneseš više ploda.
Jasno! Boli to rezanje, to čupanje. Ali zatim, koje li bujnosti u plodovima, koje li zrelosti u djelima!

702 Nemiran si. -Pazi! Dogodilo se što mu drago u tvom unutarnjem životu ili u svijetu, koji te okružuje, nikada ne zaboravi, da je važnost dogadjaja ili osoba vrlo relativna. -Mir! Pusti, neka vrijeme prolazi; i zatim, gledajući izdaleka i bez strasti dogadjaje i ljude, steći ćeš perspektivu, postavit ćeš svaku stvar na svoje mjesto i u istinskim dimenzijama.
-Ako tako radiš, bit ćeš pravedniji i prištedit ćeš si mnoge brige.

703 Loša noć u lošoj krčmi. -Tako kažu da je označila ovaj zemaljski život Sveta Tereza od Isusa. -Zar ne, da je usporedba pogodjena?

704 Jedan posjet glasovitom samostanu. Ona strana gospodja osjeti, da joj se smililo srce, kad je vidjela siromaštvo zgrade. "Morate da živite vrlo teškim životom, zar ne?" A samostanac, zadovoljan, ograniči se na odgovor: "Sam si to htio, redovniče blagi, sam si to htio, pa sad imaš, dragi".
Ovo, što sam s užitkom čuo od tog svetog muža, trebam kazati tebi sa žalošću, kad mi govoriš da nisi sretan.

705 Uznemirivati se? -Nikada! Jer to znači izgubiti spokojstvo.

706 Fizičko klonuće. -Iscrpljen si. -Otpočini za tu vanjsku djelatnost. -Pitaj za savjet svoga liječnika. Budi poslušan, i ne brini se.
Brzo ćeš se vratiti k svom životu i poboljšat ćeš, ako si vjeran, svoje apostolate.

34. UNUTARNJA BORBA

707 Ne smućuj se, ako razmišljajući o divotama vrhunaravnoga svijeta osjetiš drugi glas -intimni, ulagivački- staroga čovjeka.
To je "tijelo smrti", što viče za svojim izgubljenim povlasticama... Dovoljna ti je milost! Budi vjeran i pobijedit ćeš.

708 Svijet, djavao i tijelo su pustolovi, što -iskorišćujući slabost divljaka, kojeg nosiš unutra- nastoje, da im u zamjenu za siromašno ogledalce jedne naslade -koja ništa ne vrijedi- predaš suho zlato, i bisere, i briljante i rubine natopljene živom i otkupiteljskom krvlju tvoga Boga, koji su cijena i blago tvoje vječnosti.

709 Čuješ? -U drugom staležu, na drugom mjestu, na drugom stupnju i službi učinio bi veće dobro. -Da učiniš ono, što radiš, ne treba mnogo talenta!...
No ja ti kažem: gdje su te stavili, drag si Bogu..., i to, o čem razmišljaš, očigledno je paklena sugestija.

710 Žalostiš se i tuguješ, što su tvoje pričesti hladne, pune suhoparnosti. -Kada ideš k Svetotajstvu, reci mi: tražiš li sebe ili tražiš Isusa? -Ako tražiš sebe, imaš razloga, da se žalostiš... Ali ako -kako treba- tražiš Isusa, želiš li sigurnijeg znaka od Križa, da znaš, da si Ga našao?

711 Drugi pad... i kakav pad!... Očajavati? Ne! Poniziti se i uteći se preko Marije, tvoje Majke, Milosrdnoj Ljubavi Isusovoj. -Jedan "miserere" i gore srce? -Početi iznova.

712 Vrlo je dubok tvoj pad! -Započni temelje odatle dolje. Budi ponizan.
-Cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies". -Bog ne će prezreti srca skrušena i ponižena.

713 Ti ne ideš protiv Boga. -Tvoji padovi su od slabosti. -Slažem se. Ali su tako česte te slabosti! -ne znaš ih izbjeći- te ću te, ako ne želiš, da te smatram zlim, morati smatrati zlim i ludim.

714 Tvoje htijenje je bezvoljna volja, dok odlučno ne ukloniš prigodu. -Nemoj se zavaravati, govoreći mi, da si slab. Ti si... kukavica, a to nije isto.

715 Ova usplahirenost toga duha, ova napast, koja te obuzima, jest kao povez pred očima tvoje duše.
Nalaziš se u tmini. -Ne napreži se stupati sam, jer sam ćeš pasti. -Idi k svom duhovnom. vodji -k svom pretpostavljenomu- i on će postići da čuješ one riječi Arkandjela Rafaela Tobiji: "Forti animo esto, in proximo est, ut a Deo cureris" -Budi hrabar, jer uskoro će te Bog izliječiti. -Budi poslušan i otpast će ljuske, spast će povez s tvojih očiju, i Bog će te napuniti milošću i mirom.

716 Ne znam se svladati! -pišeš mi malodušno. -A ja ti odgovaram: Ali zar si možda pokušao upotrebiti sredstva?

717 Sretnih li zemaljskih nesreća! -Siromaštvo, suze, mržnje, nepravda, sramota... Sve ćeš to pohraniti u onoga, koji će te krijepiti.

718 Trpiš... i ne bi se htio tužiti. Nije važno, da se tužiš, -to je naravna reakcija naše bijedne puti- dok tvoja volja, sada i uvijek, hoće u tebi ono, što Bog hoće.

719 Nikada ne očajavaj. Lazar je bio mrtav i u raspadanju. "Iam foetet, quatriduanus est enim" -zaudara, jer već leži četiri dana, kaže Marta Isusu.
Ako čuješ nadahnuće Božje i slijediš ga -Lazare, veni foras!" -Lazare, izidji napolje!-, vratit ćeš se u život.

720 Teško je! -Znam ja to. Ali idi naprijed! Nitko ne će biti nagradjen -i kojom nagradom!- nego onaj, koji se hrabro bori.

721 Ako se ljulja tvoja duhovna zgrada, ako ti se čini, da sve stoji u zraku..., osloni se na sinovsko povjerenje u Isusa i Mariju, taj čvrsti i sigurni kamen, na kojem si trebao graditi od početka.

722 Kušnja je ovoga puta dugačka.
-Možda je nisi -i bez možda- dobro dovle ponio..., jer si još uvijek tražio ljudske utjehe. -A tvoj Otac-Bog ih je iščupao iz korijena, da nemaš druge podrške nego Njega.

723 Veliš, da ti je svejedno? -Nemoj se varati. Kad bih te odmah sada zapitao za osobe i za podhvate, u koje si radi Boga stavio svoju dušu, odgovorio bi mi veselo, s interesom čovjeka, koji govori o vlastitoj stvari.
Nije ti svejedno! No nisi neumoran..., i trebaš više vremena za sebe: trebaš vremena takodjer za tvoja djela, jer na koncu konca, ti si sredstvo.

724 Govoriš mi, da imaš u svojim grudima vatru i vodu, studen i vrućinu, sitne strasti i Boga...: jednu svijeću upaljenu sv. Mihovilu, a drugu djavlu.
Umiri se! Dok se želiš boriti, nema dviju svijeća upaljenih u tvojim grudima, nego jedna, arkandjelova.

725 Neprijatelj gotovo uvijek ovako postupa s dušama, koje mu se opiru: licemjerno, blago! S motivima... duhovnim! Da ne izazove pozornost... -A zatim kad se čini, da nema lijeka (ima ga), postupi bezobrazno..., da možda postigne kakav očaj poput Judina, bez pokajanja.

726 Nakon što si izgubio one ljudske utjehe, ostao si s osjećajem osamljenosti kao visjeti o jednoj niti nad prazninom crnog ponora. -A tvoju viku, tvoje vapaje za pomoć, čini se, da nitko ne sluša.
Baš si zaslužio ovu pustoš. -Budi ponizan, ne traži sebe niti traži svoje udobnosti: ljubi Križ -nositi ga je malo- i Gospodin će čuti tvoju molitvu. -I umirit će se tvoja osjetila. -I tvoje srce će se opet zatvoriti. -I vratit će ti se mir.

727 Osjećaš se kao u živoj rani. Radi svega trpiš u moćima i u osjetilima. -I sve ti je napast... Budi ponizan, -ponavljam-, vidjet ćeš, kako će te brzo izvući iz tog položaja. I bol će se pretvoriti u radost! I napast u sigurnu postojanost!
Ali, medjutim, oživi svoju vjeru; ispuni se nadom, i vrši neprestana djela Ljubavi, makar mislio, da su samo usmena.

728 Sva naša jakost je posudjena.

729 Oh, Bože moj! Svaki dan se manje pouzdavam u sebe i više u Tebe.

730 On te ne će napustiti, ako Ga ti ne napustiš!

731 Očekuj sve od Isusa! Ti nemaš ništa, ne vrijediš ništa, ne možeš ništa. On će raditi, ako prepustiš Njemu.

732 Oh, Isuse! -Počivam u tebi!

733 Uzdaj se uvijek u svog Boga. On ne gubi bitke.

35. POSLJEDNJE STVARI

734 "Ovo je vaš čas i moć tmina". Znači li to da i čovjek grešnik ima svoj čas?
-Da..., a Bog svoju vječnost!

735 Ako si apostol, smrt će biti za tebe dobra prijateljica, koja ti olakšava put.

736 Jesi li kojega žalosnog jesenjeg popodneva gledao, kako pada uvelo lišće? Tako padaju svakoga dana duše u vječnost! Jednoga dana bit ćeš ti pali list.

737 Nisi li čuo, s kako žalosnim glasom se tuže ljudi od svijeta, da "svaki dan, što prolazi, znači pomalo umirati".
A ja ti kažem: Raduj se, apostolska dušo, jer te svaki dan, koji prodje, približava k životu.

738 One "druge" smrt zaustavlja i iznenadjuje. -Nas smrt -Život- ohrabruje i potiče.
Za njih je svršetak; za nas je početak.

739 Ne plaši se od smrti. -Primi je već sada velikodušno... kad Bog htjedne..., kako Bog htjedne..., gdje Bog htjedne.
-Ne sumnjaj u ovo: doći će u vrijeme, na mjestu i na način, koji bude najprikladniji..., poslana od tvog Oca-Boga.
-Dobro došla, naša sestra smrti!

740 Koji dio svijeta će se poremetiti, ako ja nisam tu, ako umrem?

741 Vidiš, kako se leš voljene osobe materijalno raspada u tekućine, koje okužuju? -To je dakle lijepo tijelo! -Promatraj ga i izvuci zaključke.

742 Čini mi se nemoguće, da te ne ganu one alegorijske slike velikih majstora, na kojima se vidi tolike odlične strvine -biskupi, vitezovi- u punoj truleži.
Ali zar ne znaš i za vapaj vojvode od Gandije, budućeg sv. Franje Borgije: Ne ću služiti više gospodara, koji mi može umrijeti?

743 Govoriš mi o "herojskoj" smrti. -Ne vjeruješ, da je "herojskije" umrijeti neopažen u dobru krevetu kao kakav malogradjanin..., ali od bolesti Ljubavi?

744 Ako si apostol, ne ćeš trebati umrijeti. Promijenit ćeš kuću, i ništa više.

745 "Doći će suditi živima i mrtvima", molimo u Vjerovanju. -Kamo sreće, da mi ne izgubiš iz vida toga sunca i te pravde i... tog Suca.

746 Zar ne plamti u tvojoj duši želja, da tvoj Otac-Bog bude zadovoljan, kad te bude sudio?

747 Ima mnogo sklonosti u mondenim dušama, da se sjete Gospodinova Milosrdja. -I tako se ohrabruju, da bi dalje nastavili u svojim neurednostima.
Istina je, da je Bog, naš Gospodin, neizmjerno milosrdan, ali je takodjer neizmjerno pravedan! I postoji sud, a on je Sudac.

748 Ohrabri se. Zar ne znaš, što kaže sv. Pavao Korinćanima, da "će svaki primiti svoju plaću po svojem trudu"?

749 Postoji pakao. -Ovo je tvrdnja, koja je za tebe bjelodana istina. -Ponovit ću ti je: Postoji pakao!
Budi mi u pravom času jeka u uhu onoga prijatelja... i onoga drugoga.

750 Čuj me, čovječe, što si se povrh glave udubio u znanost! Tvoja znanost ne može mi zanijekati istinu djavolskih djelatnosti. Moja Majka, Sveta Crkva, nalaže, da svećenici svakoga dana, na podnožju oltara, zazovu sv. Mihovila, "contra nequitiam et insidias diaboli" proti pakosti i zasjedama djavolskim.

751 Nebo! "što oko nije vidjelo, ni uho nije čulo, ni u srce čovječje nije unišlo, to je pripravio Bog onima, koji Ga ljube".
Zar te ove objave apostolove ne potiču na borbu?

752 Uvijek. -Zauvijek! -Riječi, koje izviru iz ljudske želje, da se produži -ovjekovječi- ono, što nam se svidja.
Ovo su lažne riječi, na zemlji, gdje sve svršava.

753 Ovo ovdje je jedno neprekidno okončanje: još ne počne užitak i već se svrši.

36. VOLJA BOŽJA

754 Ovo je ključ za otvaranje vrata i ulazak u Kraljevstvo Nebesko: "qui facit voluntatem Patris mei qui in coelis est, ipse intrabit in regnum coelorum" -tko čini volju Oca moga..., taj će ući!

755 O tom, da se ti i ja vladamo kako Bog hoće -ne zaboravi toga- ovise mnoge velike stvari.

756 Mi smo stijenje, klesano kamenje, koje se miče, koje osjeća, koje ima najslobodniju volju.
Sam Bog je klesar, koji nam udarcem čekića i dlijeta uklanja uglove, uredjujući nas, kako On želi.
Ne dijelimo se od Njega, nemojmo izbjegavati Njegovu Volju, jer, bilo kako bilo, ne ćemo moći izbjeći udarce. -Trpjet ćemo više i beskorisno, i mjesto glatka kamena, pripravljena za gradnju, bit ćemo hrpa šljunaka bez oblika, koju će svijet prezirno gaziti.

757 Rezignacija?. Suglasnost?... Ljubiti Božju Volju!

758 Predano prihvaćanje Volje Božje donosi nužno radost i mir: sreću u Križu. -Tada se vidi, da je jaram Kristov sladak i da njegov teret nije težak.

759 Mir, mir!, kažeš mi. -Mir je... za ljude "dobre" volje.

760 Ovo je umovanje, koje dovodi k miru i koje Duh Sveti daje stvarno onima, koji hoće Volju Božju: "Dominus regit me, et nihil mihi deerit" -Gospodin upravlja sa mnom, i ništa mi ne će nedostajati.
Što može uznemirivati dušu, koja zaista ponavlja te riječi?

761 Slobodni čovječe! Podloži se dragovoljnom služenju, da Isus ne bi trebao reći za tebe ono, što je -tako se priča- za druge rekao svetoj Terezi: "Terezo, ja sam htio... ali ljudi nisu htjeli".

762 Čin poistovjećivanja s Voljom Božjom: "Hoćeš li to, Gospodine?... Ja takodjer to hoću!"

763 Ne sumnjaj! Pusti, neka izadje iz srca na usta jedno "Fiat" -neka bude!... -koje neka bude kruna žrtve.

764 Što bliže stoji apostol Bogu, to se više osjeća univerzalnim: proširuje se srce, da svi i sve osjete želju: postaviti svemir pred noge Isusove.

765 Više volim Tvoju Volju, Bože moj, negoli bez nje (kad bi mogao postojati takav nesmisao) samu rajsku slavu.

766 Predanje u Volju Božju je tajna, kako biti sretan na zemlji. -Stoga reci: "meus cibus est, ut faciam voluntatem eius" -hrana je moja, da činim Volju njegovu.

767 To predanje je upravo uvjet, koji ti treba, da u buduće ne izgubiš svoj mir.

768 "Gaudium cum pace" -radost i mir- je siguran i tečan plod predanja.

769 Ravnodušnost ne znači suho srce... kao što ga ni Isus nije imao.

770 Nisi manje sretan, kad ti manjka, nego kad ti pretiče.

771 Bog uzvisuje one, koji ispunjavaju njegovu Volju u onomu istomu, u čemu ih je ponizio.

772 Pitaj se mnogo puta na dan: Radim li ovaj čas ono, što trebam raditi?

773 Isuse, ono što ti "hoćeš"... ja ljubim.

774 Stepenice: Rezignirati se s Voljom Božjom. Složiti se s Voljom Božjom. Htjeti Volju Božju. Ljubiti Volju Božju.

775 Gospodine, ako je Tvoja volja, učini od moga siromašnog tijela Propelo.

776 Ne padaj u "circulus vitiosus": kad se uredi ovo tako ili na drugi način, bit ću vrlo velikodušan s mojim Bogom.
Zar Isus ne čeka, da ti budeš bezuvjetno velikodušan, pa da On uredi stvari bolje nego ih ti zamišljaš?
Čvrsta nakana, logična posljedica: svaki čas, svakoga dana nastojat ću velikodušno ispunjavati Volju Božju.

777 Tvoja vlastita volja, tvoj vlastiti sud, to je ono, što te uznemiruje.

778 Pitanje je sekunda... Pomisli prije nego započneš bilo kakav posao: to hoće Bog od mene u ovom poslu? I, s pomoću Božjom, obavi ga!

37. SLAVA BOŽJA

779 Dobro je slaviti Boga, a da se ne uzme predujam (žena, djeca, časti...) te slave, koju ćemo potpuno uživati s Njim u Životu...
Osim toga, On je velikodušan... daje stostruko; i to se očituje čak i u djeci. -Mnogi se odreknu potomstva radi Njegove slave i imaju tisuće duhovnih sinova. -Sinova, kao što smo mi, našega Oca, koji je na nebesima.

780 "Deo omnis gloria"', -Bogu sva slava. -To je kategorična ispovijed našega ništavila. On, Isus, je sve. Mi, bez Njega, ništa ne vrijedimo, ništa.
Naša ispraznost bila bi to: prazna slava; bila bi svetogrdna kradja; "ja" se ne smije nigdje pojaviti.

781 Bez mene ne možete učiniti ništa, rekao je Gospodin. -I rekao je to, da ti i ja ne zabilježimo Njegove uspjehe kao svoje. -"Sine me, nihil!...

782 Kako se usudiš upotrebiti svoj razum, tu iskru božanskog shvaćanja, za nešto drugo, što ne znači dati slavu tvomu Gospodinu?

783 Kad svrha života ne bi bila slava Božja, život bi bio vrijedan prezira, još više: vrijedan gnušanja.

784 Daj "svu" slavu Bogu. -"Ožmi" sa svojom voljom, pomognut milošću, svako od svojih djelovanja, da u njima ne ostane ništa, što miriši na ljudsku oholost, na zadovoljstvo tvoga "ja".

785 "Deus meus es tu, et confitebor tibi; Deus meus es tu, et exaltabo te". -Ti si moj Bog i ispovijedat ću Te! Ti si Bog moj i uzvisivat ću Te! Krasan program... za apostola tvoga formata.

786 Neka te nikakva ljubav ne veže za zemlju osim najbožanskije želje da daješ slavu Kristu i po Njemu, i s Njim, i u Njemu, Ocu i Duhu Svetomu.

787 Popravljaj, popravljaj. -Imalo bi malo čara, kad bi te pobjede bile besplodne, zato što si radio zbog ljudskih pogleda.

788 Čistoća nakane. -Sugestije oholosti i navale puti odmah upoznaš... i boriš se i, s milošću, pobjedjuješ.
Ali razlozi, koji te potiču na rad, pa i u najsvetijim djelima, ne čine ti se jasni... i osjećaš jedan unutarnji glas, koji ti ukazuje na ljudske razloge..., s toliko suptilnosti, da se u tvoju dušu uvlači nemir od pomisli, da ne radiš kako trebaš raditi -zbog čiste Ljubavi, da samo i isključivo Bogu dadeš svu Njegovu slavu.
Reagiraj odmah svaki put i reci: "Gospodine, za se ništa ne želim. -Sve za Tvoju slavu i zbog Ljubavi."

789 Nesumnjivo je, da si dobro očistio svoju nakanu, kad si rekao: Odričem se odsad svake ljudske hvale i plaće.

38. PREDOBIVANJE DUŠA

790 Zar ne, da biste rado vikali mladeži, što vrvi oko vas: Lude! Pustite te svjetovne stvari, koje smanjuju srce... i koje ga mnogo puta ponizuju... Pustite to i podjite s nama za Ljubavlju?

791 Nedostaje ti polet. -To je razlog, da tako malo mladeži povlačiš za sobom.
-Čini se, kao da nisi mnogo uvjeren o onomu, što dobivaš, kad ostaviš, zbog Krista, te zemaljske stvari. Usporedi: sto za jedan i Život vječni! -Čini li ti se malen "posao"?

792 "Duc in altum". -Otisni se na pučinu!
-Odbaci pesimizam, koji te čini kukavicom. "Et laxate retia vestra in capturam" -i baci mreže svoje i lovi.
Ne vidiš li, da možeš reći, kao Petar: "In nomine tuo laxabo rete" -Isuse, na tvoju riječ tražit ću duše.

793 Predobivanje duša. -To je siguran znak istinske revnosti.

794 Sijati. -Izadje sijač... Sij prosipajući, apostolska dušo! -Vjetar milosti će odnijeti tvoju sjemenku, ako nije dostojna brazda, gdje je pala... Sij i budi siguran, da će sjeme uhvatiti korijena i dati svoj plod.

795 Dobrim primjerom se sije dobra sjemenka; a ljubav sve obvezuje na sijanje.

796 Malena je tvoja ljubav, ako ne osjećaš žara za spasenje svih duša. -Siromašna je tvoja ljubav, ako nemaš želje da preneseš svoju "ludost" na druge apostole.

797 Znaš, da tvoj put nije jasan. -I nije jasan, jer kad ne slijediš Isusa izbliza, ostaješ u tminama.
-Na što čekaš, da se odlučiš?

798 Razlozi?... Koje razloge je davao siromašni Ignacije mudrom Ksaveru?

799 Ono, što tebe čudi, meni se čini razumnim. -Čudi te, da te je Bog pošao tražiti u vršenju tvoga zvanja?
Tako je tražio prve: Petra, Andriju, Ivana i Jakova, blizu mreža, Mateja za stolom pobirača poreza...
A Pavla -čudi se!-, u njegovu nastojanju, da zatre sjeme kršćana.

800 Žetva je velika, a poslenika je malo.
-"Rogate ergo! " -Molite zato Gospodara žetve, da pošalje poslenike u svoju žetvu.
Molitva je najdjelotvornije sredstvo za predobivanje duša.

801 Još odjekuje u svijetu onaj božanski povik: Došao sam, da bacim oganj na zemlju, i što drugo želim, nego da plane?!'
-Medjutim, vidiš, gotovo je sav ugašen... Ne oduševljavaš se, da rasprostraniš požar?

802 Htio si privući k svom apostolatu onoga pametnog čovjeka, onoga mogućnika, onoga puna razboritosti i vrlina.
Moli, prikazuj žrtve, obradjuj ih svojim primjerom i svojom riječi. -Ne dolaze? -Ne gubi mira!
Ne dolaze, jer nam ne trebaju.
Misliš, da nije bilo Petrovih suvremenika mudraca i mogućnika, i razboritih, i kreposnih, izvan apostolata prve dvanaestorice?

803 Rekoše mi da posjeduješ "privlačnost", "kuku", za pridobivanje duša na svoj put.
Zahvali Bogu na tom daru: biti orudje za traženje orudja!

804 Pomogni mi viknuti: Isuse, duša!.. Apostolskih duša: za tebe su, za Tvoju slavu. Vidjet ćeš, kako će nas konačno poslušati.

805 Čuj: Zar ne će ondje... biti jedan... ili dvojica, koji bi nas dobro razumjeli?

806 Reci... onomu, da trebam pedeset ljudi, koji ljube Isusa Krista vrhu svih stvari.

807 Kažeš mi o tom svom prijatelju, da pohadja sakramente, da je čista života i da je dobar student. -Ali ne razumije, ako mu govoriš o žrtvi i apostolatu, ražalosti se i ode.
Neka te to ne zabrinjuje. Nije to neuspjeh tvoje revnosti! To je doslovno prizor, koji pripovijeda evandjelist: "Ako hoćeš biti savršen, idi, prodaj, sve što imaš, i daj utržak siromasima" (žrtva)... "i onda dodji i idi za mnom" (apostolat).
Mladić "abiit tristis", takodjer se povukao ražalošćen! Nije se htio odazvati milosti.

808 "Opet dobra vijest: još jedan ludjak..., za ludnicu". -I sve odsjeva radošću u pismu "ribara".
Neka Bog ispuni djelotvornošću tvoje mreže!

809 Predobivanje duša. -Tko ne osjeća gladi, da ovjekovječi svoj apostolat?

810 Taj zanos za predobivanje duša, koji ti izjeda njedra, siguran je znak tvog predanja.

811 Sjećaš li se? -Molili smo ti i ja svoju molitvu, kad se spuštala večer. U blizini se čuo žubor vode. -I u tišini provincijskog grada čuli smo takodjer različne glasove, koji su govorili u sto jezika, vičući nam tjeskobno, da još ne poznaju Krista.
Poljubio si propelo bez ustručavanja i zamolio Krista, da budeš apostol apostola.

812 Razumijem, da voliš toliko svoju Domovinu i svoje, i da usprkos tih veza iščekuješ s nestrpljenjem čas, da prijedješ zemlje i mora -ići daleko!- jer te pokreće žudnja za žetvom.

39. MALE STVARI

813 Radite sve iz Ljubavi. -Na taj način nema malih stvari: sve je veliko.
-Ustrajnost u malim stvarima, iz Ljubavi, jest heroizam.

814 Malo djelo, učinjeno iz Ljubavi, puno vrijedi!

815 Želiš li zaista biti svet? -Ispunjaj malu dužnost svakoga časa: čini ono što si dužan, uživi se u ono, što činiš.

816 Pogriješio si put, ako prezireš male stvari.

817 "Velika" svetost se sastoji u ispunjavanju "malih dužnosti" svakoga časa.

818 Velike duše drže mnogo do malih stvari.

819 Budući da si bio "in pauca fidelis" -u malome vjeran-, udji u radost Gospodara svojega. -To su Kristove riječi.
-"In pauca fidelis!..." Hoćeš li sada prezirati male stvari, ako je obećana slava onima, koji ih ispunjavaju.

820 "Ne, sudi po neznatnosti početka? Jednom su me upozorili, da se ne razlikuju po veličini sjemenke, koje će dati jednogodišnje biljke, od onih, koje će proizvesti stogodišnja stabla.

821 Ne zaboravi mi, da je na zemlji sve veliko počelo kao maleno. -što se radja kao veliko, nakazno je i umire.

822 Kažeš mi, da ćeš, kad se pruži prilika, učiniti nešto veliko... onda ... -Onda? Želiš me uvjeriti, i sam ozbiljno vjerovati, da ćeš moći pobijediti na vrhunaravnoj Olimpijadi, bez dnevne priprave, bez vježbe?

823 "Jesi li vidio, kako su podigli onu ogromnu zgradu? -Jedna opeka za drugom.
Tisuće. Ali jedna po jedna. -I vreće cementa, jedna po jedna. I klesano kamenje, što predstavlja malo pred gromadom cjeline. -I komadi željeza. -I radnici, što rade dan na dan, satima...
Jesi li vidio, kako su podigli onu veličajnu zgradu? Snagom malih stvari!

824 Nisi li vidio, od kojih se sitnica sastoji ljudska ljubav? -Takodjer se od "sitnica" sastoji božanska Ljubav.

825 Nastavi s točnim ispunjavanjem sadašnjih obaveza. Taj je posao -skroman, jednoličan, sitan- molitva puna djela, koja te pripravlja, da primiš milosti za drugi posao -velik, širok i dubok- o kojemu sanjaš.

826 Sve je ono, u čemu mi bijedni ljudi sudjelujemo -čak i svetost-, tkivo malih sitnica, koje -već prema ispravnosti nakane- mogu tvoriti sjajan sag heroizma ili niskosti, kreposti ili grijeha.
Junačke pjesme pripovijedaju uvijek divovske pustolovine, ali pomiješane s domaćim pojedinostima junaka. O, da bi uvijek mnogo cijenio -ravno k cilju- male stvari!

827 Jesi li se zaustavio, da razmišljaš o golemu zbroju, koji mogu tvoriti "mnogi malobrojni"?

828 Teško je bilo iskustvo! Ne zaboravi lekcije! -Tvoji sadašnji veliki kukavičluci idu -jasno je- paralelno s tvojim malim dnevnim kukavičlucima.
"Nisi mogao" pobijediti u velikima, "jer nisi htio" pobijediti u malim stvarima.

829 Nisi li opazio sjaj Isusova pogleda, dok siromašna udovica ostavlja u hramu svoju malu milostinju? -Daj mu ti ono, što možeš dati! Ne sastoji se zasluga u malomu ni mnogomu, nego u volji, s kojom to daješ.

830 Ne budi mi... bedast! Istina je, da -u najboljem slučaju-igraš ulogu malena vijka u tom velikom poduzeću Kristovu.
Ali znaš li što znači, ako vijak ne pritišće dovoljno ili ako iskoči sa svoga mjesta? Popustit će komadi većega obujma ili će pasti kotači i slomit će se zupčanici.
Ukočit ćeš posao. -Možda će se pokvariti čitavo postrojenje.
Kako je velika stvar biti malen vijak!

40. TAKTIKA

831 Ti si medju svojima -apostolska dušo- kamen, što je pao u jezero. Svojim primjerom i svojom riječi izazove prvi krug... i ovaj drugi, i ovaj još jedan...i još jedan. Svaki put širi. Shvaćaš li sada veličinu svojega poslanja?

832 Koje li čežnje u svijetu, da se izadje sa svojega mjesta! Što bi se dogodilo, kad bi svaka kost, svaki mišić čovječjeg tijela htio zauzeti mjesto različito od onoga, koje mu pripada? Nema drugoga razloga zlu stanju u svijetu. -Ustraj na svom radnom mjestu, sinko moj! Koliko ćeš moći odatle raditi za stvarno kraljevstvo Našega Gospodina!

833 Vodje!.. Ojačaj svoju volju, da te Bog učini vodjom. Ne vidiš li, kako postupaju prokleta tajna društva? Nikada nisu pridobila mnoštva. -U svojim spiljama oblikuju ljude-demone, koji se pokreću i obraćaju mnoštvo zaludjujući ga, da podje za njima u provaliju svih nereda... i u pakao. -Oni nose prokleto sjeme.
Ako ti hoćeš..., nosit ćeš riječ Božju tisuću i tisuću puta blagoslovljenu, koja ne može zatajiti. Ako si velikodušan..., ako uzvraćaš sa svojim osobnim posvećenjem, postići ćeš posvećenje drugih: kraljevstvo Kristovo: "omnes cum Petro ad Jesum per Mariam".

834 Ima li veće ludosti, negoli prosuti zlatno žito po zemlji, da sagnjije? -Bez te velikodušne ludosti ne bi bilo žetve. Sinko! Kako stojimo s velikodušnošću?

835 Sjati poput zvijezde..., čežnja za visinom i za ognjem zapaljenim na nebu?
Bolje je žeći, poput baklje, skriven, prenoseći svoj oganj na sve, što dotakneš. -To je tvoj apostolat! Radi toga si na zemlji!

836 Krajnja je glupost služiti kao zvučnik neprijatelju. A ako je neprijatelj, neprijatelj Božji, onda je to velik grijeh.
-Stoga, na profesionalnom području nikada ne ću pohvaliti znanosti onoga, koji se njome služi kao katedrom, da napada Crkvu.

837 Juriti, juriti!... Raditi, raditi!... Groznica, ludost pokreta... Divne materijalne zgrade...
U duhovnom pogledu: daske od sanduka, prosta platna, obojeni kartoni... Juriti!. raditi! -I mnogo svijeta, što juri: ići tamo amo. Rade naime s pogledom na sadašnji čas: "nalaze se" uvijek "u sadašnjosti".
-Ti... treba da gledaš stvari s očima vječnosti, "imajući pred očima" svršetak i prošlost...
Spokojnost. Mir. -Intenzivan unutarnji život. Kolikima ćeš dati svijetla i energije..., a da ne izgubiš svoje snage i svijetla i bez jurnjave i bez ludog mijenjanja mjesta s položaja, koji ti odgovara u životu, poput moćna stroja duhovnog elektriciteta!

838 Nemoj imati neprijatelja. -Imaj samo prijatelja: prijatelja... s desna -ako su ti učinili ili htjeli učiniti dobro- i s lijeva -ako su ti škodili ili ti pokušali naškoditi.

839 Ne pripovijedaj djela "svog" apostolata, ako nije na korist bližnjega.

840 Neka prodje neopaženo vaše stanje, kao što je prošlo Isusovo kroz trideset godina.

841 Josip iz Arimateje i Nikodem posjećuju Isusa tajno u obično vrijeme i u času triumfa.
Ali su hrabri, kad iskazuju pred vlašću svoju ljubav prema Kristu "audacter" -odvažno, u času kukavičluka. -Nauči nešto iz toga.

842 Neka vas ne zabrinjuje, ako "vas poznaju" po vašim djelima. -To je ugodan miris Kristov.
-Osim toga, radeći uvijek i isključivo za Nj, radujte se, da se ispune one riječi Pisma: "Da vide vaša dobra djela i slave vašega Oca na nebesima".

843 "Non manifeste, sed quasi in occulto" -ne javno, nego kao potajno! Tako ide Isus na blagdan sjenica.
Tako će ići put Emausa s Kleofom i njegovim drugom. Tako Ga, uskrsnula, vidi Marija Magdalena.
I tako -"non tamen cognoverunt discipuli quia Jesus est"- učenici ne poznaše, da je On-, kad je došao na čudesan ribolov, o kojem nam pripovijeda sv. Ivan.
I još skriveniji, zbog Ljubavi, prema ljudima, nalazi se u Hostiji.

844 Podići veličanstvene zgrade?... Sagraditi raskošne palače?... Neka ih dižu... Neka ih grade... Duše! -Oživjeti duše..., za one zgrade... i za ove palače!
Kako nam lijepe kuće pripravljaju!

845 Kako si me nasmijao i kako si mi dao misliti rekavši mi ovu bjelodanu istinu!: ja... uvijek postavljam čavle na šiljak.

846 Slažem se! Bolji posao činiš s tim obiteljskim razgovorom ili s povjerljivim dijalogom nego držeći govor -parada, parada!- na javnom mjestu pred tisućama osoba.
Ali kad treba držati govore, drži ih!

847 Osamljeni napor svakoga od vas, nije djelotvoran. -Ako vas sjedinjuje ljubav Kristova, zadivit će vas djelotvornost.

848 Hoćeš biti mučenik. -Ja ću ti pripraviti mučeništvo na dohvat ruke: Biti apostol i ne zvati se apostolom, biti misionar s misijom- i ne zvati se misionarom, biti čovjek Božji i činiti se čovjek od svijeta: proći neopažen!

849 Čovječe, izvrgni ga ruglu! -Reci mu, da je prošao iz mode! Nevjerojatno je, da još ima ljudi, koji ustraju u vjerovanju, da je diližansa dobro prevozno sredstvo...
Ovo za one, koji obnavljaju volterijanstvo naprašene vlasulje ili diskreditirane liberalizme XIX. stoljeća.

850 Kakvi razgovori! Kakve niskosti i kakve... ogavnosti! -I moraš s njima živjeti u uredu, na sveučilištu, u dvorani za operacije..., u svijetu.
Ako ih moliš, da šute, rugaju ti se. -Ako se namrgodiš, ustraju: Ako odeš, nastavljaju.
Rješenje je ovo: najprije, preporučiti ih Bogu i dati Mu zadovoljštinu, zatim... nastupiti muževno i primijeniti "apostolat zla jezika". -Kad te vidim, već ću ti kazati u uho repertorij.

851 Usmjerimo "providencijalne nepromišljenosti" mladeži.

41. DUHOVNO DJETINJSTVO

852 Pobrini se, da upoznaš "put duhovnog djetinjstva", a da se ne "siliš" slijediti taj put. -Pusti Duha Svetoga djelovati.

853 Put djetinjstva. -Prepuštanje. -Duhovno djetinjstvo. -Sve to nije ludorija, nego jak i solidan kršćanski život.

854 U duhovnom životu djetinjstva nikada nisu djetinjarije i puerilnosti stvari, što ih govore ili čine "djeca".

855 Duhovno djetinjstvo nije duhovna glupavost ni "sladunjavost"! Ono je razuman i snažan put, kojim, zbog njegove napornosti, duša treba da započne i nastavi ići vodjena Božjom rukom.

856 Duhovno djetinjstvo zahtijeva pokornost razuma, a to je teže od pokornosti volje. -Da bi se razum podložio, potrebno je, osim milosti Božje, neprestana vježba volje, da se znaš zanijekati, da znaš uskratiti tijelu ono što je njegovo, neprestano i uvijek. Dosljedno tome onaj, koji hoda "Putićem djetinjstva" treba osnažiti i omuževiti volju -paradoks!- da bi postao dijete.

857 Biti malen! Velike odvažnosti su uvijek svojstvo djece. -Tko traži... mjesec?- Tko se ne obazire na pogibli, da postigne svoju želju? "Ulijte" u "takvo" dijete mnogo milosti Božje, želju, da čini Volju Božju, mnogo ljubavi prema Isusu, sve ljudsko znanje, koliko dopusti

njegova sposobnost...i dobit ćete sliku značaja sadašnjih apostola, takve, kakve ih nesumnjivo Bog hoće.

858 Budi dijete! -Budi još više dijete!
-Ali ne zaustavi mi se u "ludim godinama". Jesi li vidio išta ludje nego "staromlado" dijete, ili djetinjastog starca?
Budi dijete, s Bogom, jer to i jesi! I vrlo muževan čovjek u svemu ostalomu. -Ah, i pusti te manire salonskog psića.

859 Često smo skloni počiniti male "djetinjarije".
-To su mala djela prekrasna pred Bogom, i, dok se u njih ne uvuče rutina, ta će djela biti jamačno plodonosna, kao što je uvijek plodonosna Ljubav.

860 Ti si pred Bogom, koji je Vječan, više dijete, nego što je pred tobom mališan od dvije godine.
A osim toga, što si dijete, sin si Božji. -To ne zaboravi!

861 Dijete! Upali se od želje, da nadoknadiš goleme zloće svoga života kao odrasla čovjeka.

862 Ludo dijete! Onoga dana, kad sakriješ nešto od svoje duše duhovnom vodji, prestao si biti dijete, jer si prestao biti priprost.

863 Kad budeš doista dijete, bit ćeš svemoguć!

864 Ako budete djeca, ne ćete imati teškoća? Djeca odmah zaboravljaju neprijatnosti, da se vrate svojim redovitim igrama. -Stoga, kad Mu se predate, ne ćete se trebati brinuti, jer ćete počinuti u Ocu.

865 Dijete, prikaži mu svakoga dana... čak i svoje slabosti!

866 Dobro dijete! Prikaži mu rad onih radnika, koji ga ne poznaju; prikaži mu naravno veselje siromašnih mališana, koji polaze zle škole...

867 Djeca nemaju ništa svoga, sve je njihovih roditelja... i tvoj Otac uvijek zna vrlo dobro, kako se upravlja očevinom.

868 Budi malen, vrlo malen! -Nemaj više od dvije godine, najviše tri. -Veća su djeca, naime, obješenjaci, koji već žele prevariti svoje roditelje s nevjerojatnim lažima.
Posjeduju naime zloću, "sjeme" grijeha, ali im nedostaje iskustvo zla, što će im dati spoznavanje grijeha, da s izlikom istine pokriju laž svojih prevara.
Izgubili su prostodušnost, a prostodušnost je neophodna, da budemo maleni pred Bogom.

869 Ali, dijete! Zašto si si zabio u glavu hodati na štakama!

870 Nemoj htjeti biti odrastao. -Dijete, uvijek dijete, makar umro od starosti.
-Kad se dijete spotakne i padne, nitko se tomu ne čudi...! Njegov otac se požuri, da ga digne.
Ako je onaj, koji se spotakao i pao, odrastao čovjek, prvi pokret je smiješan. -Katkada, pošto prodje taj prvi nagon, smiješno ustupi mjesto samilosti.- Ali odrasli se moraju sami dignuti.
Tvoje dnevno žalosno iskustvo je puno spoticanja i padova. Što bi bilo od tebe, kad ne bi bio

sve više dijete?
Ne želi biti odrastao. -Budi dijete, i neka te, kad se spotakneš, digne ruka tvoga Oca -Boga.

871 Dijete, predanje zahtijeva poslušnost.

872 Ne zaboravi, da Gospodin voli djecu i one, koji su kao djeca.

873 Paradoksi sitne duše: -Kad ti Isus pošalje zgode, koje svijet naziva dobrima, plači u svom srcu i razmišljaj o Kristovoj dobroti i o svojoj zloći? Kad ti Isus pošalje dogadjaje, koje ljudi ocjenjuju kao zle, veseli se u svom srcu, jer ti On uvijek i daje ono, što ti dobro dolazi, i to je lijep čas, da zavoliš Križ.

874 Odvažno dijete, viči: Koje li ljubavi Terezine! -Kakve li revnosti Ksaverove!- Divna li muža sv. Pavla! -Ah, Isuse, ja te...ljubim više nego Pavao, Ksaver i Tereza!

42. ŽIVOT DJETINJSTVA

875 Ne zaboravi, ludo dijete, da te je Ljubav učinila svemogućim.

876 "Dijete! Ne izgubi svog dragog običaja "navaljivati" na Svetohraništa?

877 Kad te nazovem "dobrim djetetom", ne misli, da te zamišljam plahim i malodušnim. -Ako nisi muževan i... normalan, bit ćeš karikatura, koja pobudjuje na smijeh, umjesto da budeš apostolom.

878 Dobro dijete! Reci Isusu više puta na dan: ljubim te, ljubim te, ljubim te...

879 Kad te pritisnu tvoje bijede, nemoj se ražalostiti. -Hvali se u svojim bolestima kao sv. Pavao, jer se djeci dopušta oponašati velike bez straha da budu smiješni.

880 Neka te tvoje pogreške i nesavršenosti, pa i tvoji teški padovi ne odbiju od Boga. -Ako je nejako dijete pametno, nastoji biti blizu svog Oca.

881 Ne žalosti se, ako se ljutneš, dok radiš te male stvari, koje On od tebe traži. -Već ćeš doći do toga, da se smiješiš...
Ne vidiš li, kako preko volje daje priprosto dijete ocu, koji ga kuša, poslasticu, što ju je imalo u svojim rukama? -Ali mu je daje? Pobijedila je ljubav.

882 Kad želiš učiniti nešto dobro, vrlo dobro, onda činiš gore. -Ponizi se pred Isusom i reci Mu: jesi li vidio kako sve činim loše?- Ako mi, dakle, ne pomogneš, još ću gore učiniti!
Imaj smilovanja prema svom djetetu! Gle, hoću svakoga dana da napišem veliku stranicu u knjizi svoga života... Ali tako sam nespretan, da, ako mi Učitelj ne vodi ruku, umjesto vitkih poteza, ispod moga pera izlaze iskrivljene crte i mrlje, koje se ne mogu nikomu pokazati.
Od sada, Isuse, pisat ćemo uvijek u dvoje!

883 Priznajem svoju veliku nespretnost, Ljubavi moja! Tolika je, da zadajem bol čak i onda, kada želim milovati. Ublaži manire moje duše; daj mi, hoću, da mi daš, unutar snažne

muškosti života djetinjstva, onu nježnost i umiljavanje, koju imaju djeca, da mogu s intimnim izljevom Ljubavi općiti sa svojim roditeljima.

884 Pun si bijeda. -Svaki dan ih sve jasnije vidiš.
-Ali neka te ne preplaše.
-On dobro zna, da ne možeš dati više ploda.
Tvoji nehotični padovi -padovi djeteta- uzrokuju, da se tvoj Otac-Bog više skrbi i da te tvoja Majka Marija ne pušta iz svoje milostive ruke! Iskoristi to i, pošto te Gospodin danomice pridigne s tla, zagrli ga svom svojom snagom i položi svoju bijednu glavu na Njegove otvorena grudi, da te zalude kucaji Njegova preljubaznog Srca.

885 Jedan ubod. -I drugi. I još jedan.
-Trpi ih, čovječe! Zar ne vidiš, da si tako malen, da na svom putiću možeš prikazivati u svom životu samo te male križeve?
Osim toga, pazi! Jedan križ povrh drugoga -jedan ubod..., i drugi...-, kako velik kup! Na koncu, sinko, znao si načiniti veoma veliku stvar: Ljubiti.

886 Kad dječja duša prikazuje Gospodinu svoje želje za oproštenjem, treba biti sigurna, da će uskoro vidjeti ispunjene te želje! Isus će iščupati iz duše nečist rep; koji duša vuče zbog svojih prošlih bijeda, uklonit će mrtav teret, ostatak svih nečistoća, koji je uzrok, da se priljubljuje k tlu; bacit će daleko od djeteta sav zemaljski teret njegova srca, da se uspne do Veličanstva Božjega, da se stopi u živoj razbuktaloj vatri Ljubavi, koja je On sam.

887 Ova ti sklonost, koju uzrokuju tvoji propusti velikodušnosti, tvoji padovi, tvoji uzmaci -možda samo prividni- daje ti mnogo puta utisak, da si razbio nešto visoke vrijednosti (svoje posvećenje).
Ne uznemiruj se! Uzdigni do vrhunaravnog života pametan način, koji primjenjuju jednostavna djeca za rješavanje slična sukoba.
Razbila su -zbog krhkosti, gotovo uvijek- kakav predmet, što ga je njihov otac vrlo cijenio. -Žao im je, možda plaču, ali... idu utješiti svoj bol s gospodarem stvari, koja je postala neupotrebljiva zbog njihove nespretnosti... I otac zaboravlja vrijednost razbijena predmeta -makar bila velika- i, pun nježnosti, ne samo da oprašta mališanu, nego ga i tješi i hrabri. -Nauči!

888 Neka vaša molitva bude muževna. -Biti dijete ne znači biti ženstven.

889 Za onoga, tko ljubi Isusa, molitva je, pa i suhoparna molitva, naslada, koja uvijek dokonča boli! Ide se na molitvu sa žudnjom, s kojom dijete ide po šećer, nakon, što je popilo gorak lijek.

890 Rastresaš se u molitvi. -Nastoj izbjeći rastresenosti, ali se ne brini, ako usprkos svemu, budeš i dalje rastresen.
Zar ne vidiš, kako se u naravnom životu čak i najdiskretnija djeca zaokupljaju i zabavljaju onim, "što ih okružava, a da mnogo puta ne paze na razlaganja svoga oca? -To ne znači pomanjkanje ljubavi ni poštovanja. To je bijeda i tričarija vlastita djetetu.
Pazi, dakle! Ti si dijete pred Bogom.

891 Kad moliš, pusti, da prodju nepoželjne misli, kao da si prometni redar! Za to imaš energičnu volju, koja odgovara tvom životu djeteta. -Zadrži, katkada, onu misao, da preporučiš osobe iz one nepoželjne uspomene.

Hajde!, naprijed... Tako, dok prodje vrijeme molitve. -Kad ti se tvoja molitva na taj način učini nekorisnom, veseli se i vjeruj, da si znao omiliti Isusu.

892 Kako je dobra stvar biti dijete! -Kad koji čovjek zahtjeva neku uslugu, potrebno je, da molbu poprati lista njegovih zasluga.
Kad je molitelj kakav mališan, dovoljno je da kaže: ja sam sin toga i toga, budući da djeca nemaju zasluga.
Ah, Gospodine! -reci Mu to iz dna duše!-, ja sam... dijete Božje!

893 Ustrajati. -Dijete, koje kuca na vrata, kuca jedamput i dvaput i mnogo puta..., i jako i dugo, bez stida! I tko izidje, da otvori, uvrijedjen, razoruža se pred prostodušnošću malog nametljivca... -Tako postupaj ti s Bogom.

894 Jesi li prisustvovao zahvali djece? -Oponašaj ih i govori poput njih Isusu, pred pogodnostima i pred protivštinama: "Kako si dobar! Kako si dobar! ... "
Ta je izreka, dobro proćućena, put djetinjstva, koje će te dovesti k miru, s mjerom smijeha i plača, do Ljubavi bez mjere.

895 Rad svlada tvoje tijelo i ne možeš moliti. Uvijek se nalaziš u prisutnosti svog Oca. -Ako Mu ne govoriš, gledaj Ga od vremena do vremena kao malo dijete... i On će ti se nasmiješiti.

896 Veliš, da ti u zahvali poslije Pričesti -a da to ne možeš spriječiti- navre na usta molba: Isuse, daj mi to! Isuse, ovu dušu? Isuse, onaj podhvat?
Ne brini se niti se usiljavaj! Zar ne vidiš, (ako je otac dobar, a sin, dijete, prostodušno i odvažno), kako mališan stavlja ruke u džepove svog oca tražeći slatkiše, prije nego li ga poljubi za dobrodošlicu? -Prema tome...

897 Naša je volja, s milošću, svemoguća pred Bogom. -Tako, uz tolike uvrede nanesene Gospodinu; ako kažemo Isusu s djelotvornom voljom; dok se na pr. vozimo u tramvaju: "Bože moj, htio bih učiniti toliko djela ljubavi, koliko puta se okrene svaki točak ovih kola", u onom istom času stvarno smo ljubili Isusa i dali mu naknadu, kako je bila naša želja.
Ta "ludost" ne udaljuje se od duhovnog djetinjstva: to je vječan dialog izmedju nedužna djeteta i oca zanesena svojim djetetom!
Koliko me voliš? Reci! -I mališan tepa: Pu-no mi-li-ju-na!

898 Ako živiš životom "djetinjstva", treba da budeš duhovni sladokusac, jer si dijete. -Sjeti se, kao tvoji vršnjaci, dobrih stvari, što ih čuva tvoja Majka.
I to više puta na dan: -Pitanje je trenutka... Marija... Isus... Svetohranište... Pričest... Ljubav... patnja...blažene duše u čistilištu... oni, koji se bore: Papa, svećenici... tvoja duša... duše tvojih... Andjeli čuvari... grešnici.

899 Koliko te stoji ta mala trapnja! -Boriš se. -Čini se, kao da ti kažu: Zašto moraš biti tako vjeran životnom planu, uri? -Gledaj, jesi li vidio, s kojom lakoćom zavaravaju mališane? -Neće da uzmu gorak lijek. Ali... hajde! -kažu im- ovu žličicu za tatu; ovu drugu za bakicu... I tako dalje, dok ne uzmu čitavu mjeru.
Isto tako radi i ti: jedan četvrt sata više nosiš pojas od kostrijeti za duše u čistilištu; pet minuta više za tvoje roditelje; drugih pet za tvoju braću u apostolatu... Dok ne ispuniš vrijeme, koje ti označuje tvoj dnevni red.
O, koliko vrijedi tvoja trapnja izvršena na taj način!

900 Nisi sam. -Podnosi s veseljem patnju. -Ne osjećaš, jadno dijete, ruku svoje Majke! Istina je. -Ali:.. jesi li vidio zemaljske majke, kako raširenih ruku slijede svoje mališane, kad se dršćući upute, da bez ičije pomoći učine prve korake? -Nisi sam! Marija stoji uza te!

901 Isuse! Nikada ti -makar umro od Ljubavi- ne ću platiti milost, koju si prosuo, da me učiniš malenim.

43. POZIV

902 Zašto se već jednom ne izručiš Bogu..., uistinu... sada!?

903 Ako jasno vidiš svoj put, slijedi ga. Zašto ne odbaciš kukavštinu, koja te zadržava?

904 "Idite, propovijedajte Evandjelje... Ja ću biti s vama..." Ovo je rekao Isus... i rekao je to tebi.

905 Patriotski žar -pohvalan- vodi mnoge ljude, da od svog života stvore "službu", "vojnicu". -Ne zaboravi mi, da Krist takodjer ima "vojnice" i izabranu čeljad za svoju "službu".

906 "Et regnum eius non erit finis". -Njegovu kraljevstvu ne će biti kraja! Zar te ne veseli raditi za to kraljevstvo?

907 "Nesciebatis quia in his quae Patris mei sunt oportet me esse?" -Zar niste znali, da se ja moram baviti stvarima, koje smjeraju na službu mog Oca?
Odgovor Isusa dječaka. I odgovor jednoj majci, kao što je Njegova Majka, koja ga već treći dan traži misleći, da se izgubio.
-Odgovor, koji nadopunjaju one riječi Kristove, što ih zapisuje sv. Matej: "Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan".

908 Odviše je velika tvoja jednostavnost, kad sudiš vrijednost apostolskih podhvata po onomu, što se od njih vidi. -Po tom kriteriju trebao bi pretpostaviti tonu ugljena šaki dijamanata.

909 Sada, pošto si mu se izručio, moli ga da ti udijeli novi život, "novi pečat", da pridodaš čvrstoću autentičnosti svoje misije Božjeg čovjeka.

910 To -tvoj ideal, tvoje zvanje- jest... ludost. -A drugi -tvoji prijatelji, tvoja braća -ludjaci. Nisi li kojiput čuo taj krik duboko u sebi?
-Odgovori odlučno, da zahvaljuješ Bogu na časti, što pripadaš "ludnici".

911 Pišeš mi: ova velika želja, koju svi osjećamo da "to" ide i da se proširi, čini se, da će se preokrenuti u nestrpljivost. Kad će se rasprsnuti, kad će probiti..., kad će svijet biti naš?
I dodaješ: "Želja ne će biti nekorisna, ako je utrošimo na "prinudjivanje", da dodijavamo Gospodinu! Onda ćemo imati odlično zaradjeno vrijeme.

912 Razumijem tvoju muku, kad usred svoje prisilne neradinosti razmatraš zadaću, koju bi trebao izvršiti. -Srce ti je tako veliko, da ne može stati na planeti, a mora da se prilagodi...

jednom sitnom službeničkom poslu.
Ali za kada ostavljamo "Fiat"?

913 Ne sumnjaj! Tvoje zvanje je najveća milost, koju ti je Gospodin mogao dati.
-Zahvali mu na tome.

914 Koju li žalost uzrokuju ta mnoštva -visoka, niska i srednja- bez ideala! -Čini mi se, kao da ne znaju, da imaju dušu; ona su... čopor, stado..., krdo.
Isuse! Mi ćemo s pomoću tvoje Milosrdne Ljubavi obratiti čopor u četu, stado u vojsku..., a iz krda ćemo izvući očišćene one, koji ne žele biti nečisti.

915 Djela Božja nisu poluge ni stepenice.

916 Gospodine, učini nas ludima, s tom priljepčivom ludošću, koja će privući mnoge k tvom apostolatu.

917 "Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via?" -Nije li gorjelo naše srce u nama, kad je govorio s nama putem?
Ako si apostol, ove bi riječi učenika iz Emausa trebale spontano izići iz usta tvojih drugova u profesiji, nakon što su te sreli na putu svoga života.

918 Podji u apostolat, da dadeš sve, a ne da tražiš ništa zemaljsko.

919 Kad te je htio imati apostolom, Gospodin te je podsjetio, da nikada ne zaboraviš, da si "dijete Božje".

920 Svaki pojedini od vas treba nastojati, da bude apostol apostola.

921 Ti si sol, apostolska dušo! -"Bonum est sal" -Sol je nešto dobro, čita se u Sv. Evandjelju, "si autem sal evanuerit" -ali ako sol obljutavi..., ništa ne vrijedi: ni za zemlju, ni za gnoj; baca se napolje kao nekorisna.
Ti si sol, apostolska dušo. -Ali ako obljutaviš...

922 Sinko moj! Ako ljubiš svoj apostolat, budi siguran, da ljubiš Boga.

923 Onoga dana, kad dobro "osjetiš" ovaj apostolat, taj apostolat će biti za tebe oklop, na kojemu će otupiti svi mačevi tvojih neprijatelja, na zemlji i u paklu.

924 Moli uvijek za svoju ustrajnost i ustrajnost svojih drugova u apostolatu jer naš neprijatelj, zloduh, vrlo dobro znade da ste njegovi veliki neprijatelji..., i jedan pad u vašim redovima neizrecivo ga zadovoljava!

925 Kao što revni redovnici živo nastoje saznati, kako su živjeli prvijenci njihova reda ili kongregacije, da bi se prilagodili njihovu vladanju, tako i ti -kršćanski viteže- nastoj upoznati i nasljedovati život Isusovih učenika, koji su općili s Petrom i Pavlom i s Ivanom, i koji su gotovo bili svjedoci Učiteljeve Smrti i Uskrsnuća.

926 Pitaš me i odgovaram ti: tvoja savršenost sastoji se u tom, da živiš savršeno na onom mjestu, u službi i stupnju na koji te smjestio Bog preko pretpostavljenih.

927 Molite jedni za druge. -Možda ovaj popušta?... Možda onaj drugi?...
Nastavite moliti, a da ne izgubite mira. -Možda odlaze? Možda se gube?... Gospodin vas od vjekova ima pobrojene!

928 Imaš pravo. -S vrhunca se -pišeš mi- u svemu, što se razabire -a to je polumjer od mnogo kilometara-, ne zamjećuje ni jedna ravnica: iza svakoga brda drugo brdo. Ako se na kojemu mjestu pričini, da se krajolik ublažuje, kad se raspline magla, pojavi se planina, koja je bila skrivena.
Tako je, takvo treba da bude obzorje tvog apostolata: potrebno je prijeći svijet. Ali nema gotovih putova za vas... Utrt ćete ih kroz planine vašim čvrstim koracima.

44. APOSTOL

929 Križ na tvojim grudima?... Dobro. Ali... Križ na tvojim ramenima, Križ u tvom tijelu, Križ u tvom razumu. -Tako ćeš živjeti za Krista, s Kristom i u Kristu! Samo tako ćeš biti apostol!

930 Apostolska dušo, najprije ti. -Rekao je Gospodin preko sv. Mateja: "U dan suda mnogi će mi reći: Gospodine, Gospodine, nismo li u Tvoje ime prorokovali? Nismo li u Tvoje ime izgonili djavle? Nismo li u tvoje ime mnoga čudesa činili? Tada ću im izjaviti: Nikad vas nisam poznavao; idite od mene, prokletnici."
Neka se ne dogodi -kaže sv. Pavao- da sam budem odbačen, pošto sam drugima propovijedao.

931 Vojnički genij sv. Ignacija nam predočuje zloduha, koji poziva nebrojene djavle i naredi im, da se razmile po državama, pokrajinama, gradovima i mjestima, nakon što im je održao "propovijed", u kojoj ih opominje, da kuju u željeza i lance ne puštajući ni jednog jedinog bez okova...
Rekao si mi, da si htio biti vodja: a... čemu služi okovan vodja?

932 Gledaj! Apostoli su sa svim svojim očevidnim i neprijepornim bijedama bili iskreni, prostodušni..., providni.
Ti takodjer imaš očevidnih i neprijepornih bijeda. -Kamo sreće, da ti ne ponestane prostodušnosti!

933 Pripovijedaju o jednoj duši, koja je, dok je govorila Gospodinu u molitvi "Isuse, ljubim te", čula ovaj odgovor s neba: "Djela su ljubav, a ne lijepe riječi".
Razmisli, ne zaslužuješ li i ti taj ljubazni prigovor.

934 Revnost je božanska ludost apostola, koju ti želim, a ima ove simptome: glad ophodjenja s Učiteljem; stalnu zabrinutost za duše; ustrajnost, koju ništa ne može slomiti.

935 Ne spavaj na lovorikama. -Ako je, ljudski govoreći, taj stav nelagodan i nejunačan, što će se dogoditi, kad lovori, kao sada ne budu tvoji, nego Božji?

936 Ideš, da se podložiš apostolatu, da se poništiš, a ne da nametneš svoj osobni kriterij.

937 Ne budite nikada ljudi ili žene duge akcije i kratke molitve.

938 Nastoj tako živjeti, da se umiješ svojevoljno lišiti lagodnosti i blagostanja, koje bi ti se činile lošim u običajima drugoga Božjeg čovjeka.. Pazi, zrno si žita, o kojem govori Evandjelje! -Ako se ne zakopaš i ne umreš, ne će biti ploda.

939 Budite muževi i žene od svijeta, ali ne budite muževi ili žene odani svijetu.

940 Ne zaboravi, da je jedinstvo znak života: razjediniti se znači trulež, siguran znak, da se radi o lešu.

941 Biti poslušan... siguran put. -Slijepo slušati pretpostavljenoga... put svetosti. -Slušati u tvom apostolatu..., jedini put, jer duh u Božjem djelu treba da bude: slušati ili otići.

942 Imaj na umu, sinko moj, da nisi samo duša, koja se sjedinjuje s ostalim dušama, da naprave dobru stvar.
To je mnogo..., ali je nedovoljno. -Ti si Apostol, koji ispunja nepromjenjivi Kristov nalog.

943 Neka nitko ne uzmogne, općeći s tobom, uskliknuti ono, što je s dovoljno razloga vikala stanovita osoba: "Dovle su mi se popeli pošteni..." i taknula se u vrh glave.

944 Trebaš drugima dati Ljubav Božju i revnost za duše, da oni opet upale druge mnoge, koji stoje na trećem mjestu, i svaki od ovih posljednjih da užeže svoje drugove u zvanju.
Koliko duhovnih kalorija trebaš! -I koja velika odgovornost, ako se ohladiš! I -ne ću ni da mislim na to- koji strahovit zločin, ako pokažeš loš primjer!

945 Loše je raspoloženje slušati riječ Božju s kritičkim duhom.

946 Ako se hoćete izručiti Bogu u svijetu, više nego učenjaci (za žene nije potrebno da to budu: dovoljno je da budu mudre) treba da budete duhovni, veoma sjedinjeni s Gospodinom u molitvi: treba da nosite nevidljiv plašt, koji neka pokrije sve i svako pojedino vaše osjetilo i moći: moliti, moliti i moliti; ispaštati, ispaštati i ispaštati.

947 Začudilo te, što sam odobrio nedostatak "jednolikosti" u tom apostolatu, gdje ti radiš. I rekoh ti:
Jedinstvo i raznolikost. -Treba da budete tako različiti, kao što su različiti, sveci na nebu, jer svaki pojedini ima svoja osobna i posebna obilježja. -I, takodjer, tako podjednaki jedan drugomu kao sveci, koji ne bi bili sveci, da se svaki od njih nije poistovjetio s Kristom.

948 Ti, ljubljeno dijete Božje, osjećaj i proživljuj bratstvo, ali bez familijarnosti.

949 Težiti za posjedovanjem položaja u apostolskim pothvatima, nekorisna je stvar u ovom životu, a za drugi život je pogibeljna. Ako Bog to hoće, već će te zvati. -I onda ćeš trebati prihvatiti. -Ali ne zaboravi, da se možeš i moraš posvetiti na svakom mjestu, jer si zato došao.

950 Ako misliš, da su u poslu za Krista položaji nešto više nego teret, čekaju te velike gorčine!

951 Biti na čelu u jednom djelu apostolata znači toliko, koliko biti pripravan trpjeti sve, od svih, s neizmjernom ljubavi.

952 U apostolskom poslu ne smije se oprostiti neposlušnost ni pretvaranje.
-Imaj u vidu, da prostodušnost nije nerazboritost ni indiskrecija.

953 Imaš obavezu moliti i žrtvovati se za osobu i nakane onoga "koji je na čelu" u tvojem podhvatu apostolata. -Ako si mlak u ispunjavanju te dužnosti, nagoniš me misliti, da ti nedostaje zanos na tvojem putu.

954 Iskazuj osobito poštovanje poglavaru, kad te upita za savjet i kad trebaš protusloviti njegovim mišljenjima. -I nikad mu ne protuslovi pred onima, koji su mu podložni, iako on nemao pravo.

955 U svom podhvatu apostolata ne boj se neprijatelja izvana, ma kakva velika bila njihova moć. Ovo je snažan neprijatelj: tvoj nedostatak "sinovskog duha" i tvoj nedostatak "bratskog" duha.

956 Vrlo dobro razumijem, da te zabavljaju preziranja, što ti ih iskazuju -iako dolaze od moćnih neprijatelja-, dok osjećaš vezu sa svojim Bogom i sa svojom braćom u apostolatu. -Što te briga!?

957 Često usporedjujem rad u apostolatu s kakvim strojem: zupčanici, remeni, ventili, vijci... A ljubav prema bližnjemu -tvoja ljubav prema bližnjemu- jest mazivo.

958 Ostavi taj "izražaj nadutosti", što izolira od tvoje duše one, koji ti se približavaju. -Slušaj. I govori jednostavno: samo tako će rasti opsegom i plodnošću tvoj apostolski rad.

959 Prezir i progon su blažene kušnje božanske ljubavi, ali nema ljepšeg dokaza i znaka ljubavi od ovoga: proći neopažen.

45. APOSTOLAT

960 Na isti način, kao što je buka oceana sastavljena od šuma svakoga vala, tako treba da se svetost vašeg apostolata sastoji od osobnih kreposti svakoga pojedinoga od vas.

961 Potrebno je, da budeš "čovjek Božji", čovjek unutarnjeg života, čovjek molitve i života "prema unutra".

962 Jedinstvo. Jedinstvo i podložnost. Što će mi rastavljeni dijelovi nekoga sata, pa bili prvorazredni, ako mi ne pokazuju ure?

963 Ne pravite mi "grupice" unutar svoga posla. -To bi značilo umanjiti apostolate: jer ako "grupica" napokon dodje na upravu jednog sveopćeg podhvata, brzo će sveopći podhvat svršiti u grupici!

964 Govorio si mi rastuženo: ima mnogo putova! -Treba da ih bude, da sve duše mogu naći svoj put u toj divnoj raznoličnosti. Zbrka? -Izaberi jednom zauvijek, i zbrka će se pretvoriti u sigurnost.

965 Veseli se, ako vidiš, da drugi rade u apostolatima. I moli za njih obilnu milost Božju i uzvrat za tu milost.
A ti nastavi svojim putom: uvjeri se, da nemaš drugoga.

966 Tvoj duh je loš, ako te boli, da drugi rade za Krista, a da ne računaju s tvojim radom. -Sjeti se ovoga odlomka iz sv. Marka: "Učitelju, vidjesmo jednoga, gdje u ime tvoje izgoni djavle. Mi mu to zabranismo, jer ne ide za nama. Isus odvrati: "Ne branite mu! Jer tko u moje ime čini čudo, ne može me odmah iza toga grditi". Tko nije proti vama, taj je za vas."

967 Uzalud je, da se trsiš u tolikim vanjskim djelima, ako ti nedostaje Ljubav.
-To je kao šivati iglom bez konca. Žalosno je, ako si na koncu obavio "svoj" apostolat, a ne "Njegov" apostolat!

968 S radošću te blagoslivljam, sinko, radi te vjere u tvoje apostolsko poslanje, koje te je potaklo da pišeš: "Nema sumnje! Budućnost je sigurna, možda usprkos nama. Ali je potrebno da budemo jedno s Glavom, -"ut omnes unum sint!"-, po molitvi i po žrtvi".

969 Oni, koji mole i trpe, puštajući akciju drugima, ne će sjati ovdje, ali će blistati njihova kruna u Kraljevstvu Života!
-Blagoslovljen bio "apostolat trpljenja"!

970 Istina je, da sam tvoj diskretni apostolat nazvao "tihom i djelatnom misijom". -I nemam što popraviti.

971 "Čini mi se tako dobrom tvoja pobožnost prema prvim kršćanima, te ću učiniti sve moguće, da je unaprijedim, da izvršavaš -kao i oni- svaki dan s više oduševljenja taj djelotvorni Apostolat, diskrecije i povjerljivosti.

972 Kad ostvariš svoj "apostolat diskrecije i povjerljivosti", ne reci mi, da ne znaš što trebaš kazati. -Jer-reći ću ti sa psalmom -"Dominus dabit verbum evangelizantibus virtute multa" - Gospodin stavlja u usta svojih apostola riječi pune djelotvornosti.

973 Apostolat "povjerljivosti" su i te riječi, što si povjerljivo šapnuo u uho kolebljivom prijatelju; onaj pogodni razgovor, koji si znao izazvati u zgodan čas; i stručan savjet, koji poboljšava njegov sveučilišni rad; i diskretna indiskrecija, koja te pobudjuje, da mu sugeriraš neslućena obzorja revnosti.

974 "Apostolat blagovanja" -je stara gostoljubivost patrijarha, s bratskom toplinom Betanije. -Kad blagujemo, čini se, da vidimo Isusa, kako sjedi na čelu stola, kao u kući Lazarovoj.

975 Žurna je potreba rekristijanizacije pučkih svečanosti i običaja. -Žurna je potreba izbjeći, da se javne priredbe nadju pred ovom dilemom: ili da budu glupe ili poganske.
Moli Gospodina, da bude onih, koji će raditi u tom žurnom poslu, što bismo ga mogli nazvati "apostolatom zabave".

976 Učinio si dobar panegirik o "apostolatu dopisivanja". -Pišeš: "Ne znam kako bih izmrčio papir govoreći o stvarima, koje mogu biti korisne onomu, koji primi pismo. Kad počinjem, kažem svomu Andjelu Čuvaru, da pišem samo željom, da služi nečemu. Pa, ako ne kažem ništa više nego ludosti, nitko mi ne može oduzeti -a ni njemu- čas, koji sam proveo moleći ono, što znam, da najviše treba duša, kojoj je upravljeno pismo".

977 "Pismo me je zateklo u žalosne dane, žalosne, no bez ikakva razloga, i neobično me je ohrabrilo čitanje pisma, kad sam osjetio, kako rade drugi". I drugo: "Pomažu mi vaša pisma i vijesti o mojoj braći kao sretan san pred stvarnošću svega, što dotičemo..." -I drugo: "Koje li radosti primiti ta pisma i znati, da sam prijatelj tih prijatelja!" I drugo i tisuću njih: "Primio sam pismo od N-a i stid me je misliti na moje pomanjkanje duha u usporedbi s njima".
Je li, da je doista djelotvoran "apostolat dopisivanja"?

978 "Venite post me, et faciam vos fieri piscatores hominum" -Dodjite za mnom, i učinit ću vas ribarima ljudi. -Ne upotrebljava Gospodin bez misterija ove riječi: ljude-kao ribe-treba hvatati za glavu.
Upravo evandjeosku dubinu posjeduje "apostolat razuma"!

979 U ljudskoj je naravi cijeniti malo što je male vrijednosti. -To je razlog, što ti savjetujem "apostolat ne poklanjanja".
Nikad ne propusti da ti plate ono, što je pravedno i razumno za izvršavanje tvoga zvanja, ako je tvoje zvanje sredstvo tvog apostolata.

980 "Zar možda nemamo prava voditi na putovanjima sa sobom koju ženu, sestru u Isukrstu, da nam pomaže, kao, što to čine i ostali apostoli i braća Gospodinova, i sam Petar?"
Ovo kaže sv. Pavao u svojoj prvoj poslanici Korinćanima! -Nije moguće prezreti suradnju "Žene u apostolatu".

981 "Potom je Isus putovao -čita se u glavi VIII. sv. Luke- od grada do grada, od sela do sela, propovijedao je i navješćivao radosnu vijest o kraljevstvu Božjem. S njim su dvanaestorica. I neke žene, koje je On bio iscijelio od zlih duhova i od bolesti: Marija po nadimku Magdalena, iz koje je bilo izašlo sedam djavola, i Ivana, žena Huze, upravitelja Herodova, i Suzana, i još mnoge druge, koje su služile njima svojim imanjem".
Prepisujem. I molim Boga, ako ovo čita koja žena, da se napuni svete zavisti, pune djelotvornosti.

982 Jača je i vjernija žena od čovjeka u času boli. Marija iz Magdale i Marija Kleofina i Saloma!
Kakovo bi se djelo izvršilo s dušama u svijetu sa skupinom hrabrih žena poput ovih, dobro sjedinjenih sa žalosnom Gospom!

46. USTRAJNOST

983 Početi znadu svi; ustrajati samo sveci. Neka tvoja ustrajnost ne bude slijepa posljedica prvog poticaja, efekt inercije: neka bude uvijek nova ustrajnost.

984 Reci Mu: "ecce ego quia vocasti me!" -evo me, jer si me zvao!

985 Skrenuo si s puta i nisi se vraćao, jer te je bilo stid. -Logičnije je, da te bude stid, što se ne popravljaš.

986 Priznaješ mi: "Zaista ne trebam biti nikakav heroj, da se izoliram, koliko bude potrebno -bez neobičnosti i čudaštva- i da ustrajem". -I dodaješ: "dok ispunjam norme, koje ste mi dali,

ne zabrinjuju me spletke ni brbljarije okoline: prestrašilo bi me, kad bih se plašio tih sitnica". - Izvrsno.

987 Razvijaj i čuvaj taj najplemenitiji ideal, koji se rodio u tebi. -Gledaj, kako se otvaraju mnogi cvjetovi u proljeće, no malo ih je, koji se razviju u plod.

988 Klonulost je neprijateljica tvoje ustrajnosti. -Ako se ne boriš protiv klonulosti, dospjet ćeš najprije do pesimizma, a zatim do mlakosti. -Budi optimist!

989 Hajde! Molio si: "Križ, Gospodine, Križ! ", i nakon tolike molitve, vidi se, da si htio križ po svom ukusu.

990 Postojanost, koju ništa ne uskoleba. -Treba ti. Moli je u Gospodina i učini, što možeš, da je postigneš! Ona je naime veliko sredstvo, da se ne odvojiš od plodonosna puta, koji si poduzeo.

991 Ne možeš se "uspeti". -Nije neobično: onaj pad!..
Ustraj i "uspet ćeš se". -Sjeti se onoga, što kaže jedan duhovni pisac: Tvoja siromašna duša je ptica, koja još uvijek ima krila slijepljena blatom.
Treba sunca s neba i osobnih napora, malih i postojanih, da iščupaš te sklonosti, ta maštanja, tu klonulost: to ljepljivo blato tvojih krila.
I osjetit ćeš se slobodnim. -Ako ustraješ, "uspet ćeš se"!

992 Zahvali Bogu, koji te je pomogao, i uživaj u svojoj pobjedi! -Koje li duboke radosti, što je osjeća tvoja duša, pošto se odazvala.

993 Razmišljaš... dobro, hladno: koliko imaš razloga, da napustiš rad! -I neki od njih čine se vrlo važnim.
Vidim, bez sumnje, da imaš mnogo razloga. -Ali nemaš pravo.

994 "Prošlo je oduševljenje", pisao si mi. -Ti ne smiješ raditi zbog zanosa, nego zbog Ljubavi! Sa sviješću dužnosti, koja je odricanje.

995 Nepokolebiv. Takav moraš biti. -Ako te tudje ili tvoje vlastite nevolje zbunjuju, te se koleba tvoja ustrajnost, moram stvoriti žalostan pojam o tvom idealu.
Odluči se jednom zauvijek.

996 Imaš bijednu ideju o svojem putu, kad, osjetivši hladnoću, vjeruješ, da si ga izgubio? To je čas kušnje; zato si ostao bez osjetljive utjehe.

997 Odsutnost i usamljenost su kušnje za ustrajnost. -Sveta Misa, molitva, sakramenti, žrtve, općinstvo svetih! To su oružja, da pobijediš u kušnji.

998 Blažena ustrajnost magarca s dolapa! -Uvijek koraca istim korakom. Uvijek isti zaokreti. -Dan za danom: svi jednaki.
Bez toga ne bi dozrijevali plodovi, niti bi bilo bujnosti u vrtu, ni mirisa u perivoju.
Prenesi ovu misao u svoj unutarnji život.

999 Što je tajna ustrajnosti? Ljubav. -Zaljubi se i ne ćeš "Ga" ostaviti.

ABECEDNO KAZALO

AMBICIJE.- 24, 112, 825, 874, 911, 949

ANDJELI ČUVARI.- Od 562 do 570, 150, 976.

APOSTOL.- Od 929 do 959, 365, 371, 372, 383, 411, 528, 744, 785, 877, 904, 909, 921, 946, 961.

APOSTOLAT.- Od 960 do 982, 1, 7, 89, 105, 108, 129, 137, 175, 199, 225, 315, 335, 336, 338, 340, 360, 488, 550, 812, 833, 837, 844, 846, 850, 915.

BL. DJEVICA MARIJA.- Od 492 do 516, 269, 276, 558, 598, 653, 900.

BOGATSTVO.- 481, 487, 632, 633, 634, 636, 677.

BOL.- 169, 194, 199, 208, 209, 213, 215, 217, 219, 224, 229, 234, 256, 419, 436, 439, 548, 690, 692, 717, 885, 969, 982.

BRAK.- 26, 27, 28, 120, 360.

BRATSTVO (BRATSKA IJUBAV).- 55, 365, 366, 385, 458, 460, 461, 452, 465, 4, 9, 48 0, 544, 545, 549, 665, 924, 927, 948, 955, 956, 974, 977.

CJEPIDLAČARENJE.- 351, 352, 354, 459, 958.

CRKVA.- Od 517 do 527, 685, 836.

ČISTOĆA.- Od 118 do 145, 490, 504, 511, 707, 741, 850.

ČUDESA.- 362, 376, 462, 583, 588, 629.

ČVRSTOĆA.- 4, 5, 11, 19, 22, 33, 44, 48, 54, 325, 508, 519, 603, 604, 610, 615, 728, 853, 982.

DISKRECIJA.- Od 639 do 656, 51, 55, 347, 839, 952, 970, 972.

DJECA BOŽJA.- 274, 860, 864, 87. 881, 887, 890, 892, 894, 919, 948.

DOKOLICA.- 357, 358, 934.

DUH SVETI.- 57, 58, 130, 273, 852.

DUHOVNO DJETINJSTVO.- Od 852 do 901, 55, 557, 697.

DUHOVNO ŠTIVO.- 116, 117.

EUHARISTIJA.- 269, 270, 321, 322, 531, 533, 535, 554, 569, 876.

EVANDJEOSKI SAVJETI.- 28, 122, 323, 360, 770, 779, 807.

FORMACIJA.- Od 360 do 386, 305, 344, 756, 877, 921, 947, 965.

GRIJESI.- 261, 262, 296, 309, 328, 329, 330, 331, 357, 386, 402, 865.

ISKORIŠTAVANJE VREMENA.- 251, 253, 354, 355, 356, 357, 358, 420, 530, 616.

ISPIT SAVJESTI.- Od 235 do 246, 248, 700, 787.

ISPOVIJED.- 309, 310, 521.

ISPRAVNOST NAKANE.- 32, 109, 215, 280, 287, 331, 367, 442, 481, 490, 693, 787, 788, 789.

JEDINSTVO.- 381, 480, 830, 847, 940, 947, 953, 954, 955, 960, 962, 963, 968.

JEDNOSTAVNOST.- 47, 64, 305, 379, 510, 81, 862, 868, 932, 952.

KARAKTER.- Od 1 do 55, 307, 311, 353, 364, 393, 401, 603, 665.

KATOLIK.- 7, 517, 525.

KNJIGE.- 339, 467.

KRITERIJ.- 339, 485, 565, 579, 584, 585, 589, 603, 608, 610, 642, 655, 658, 676, 702, 703, 717.

KRITIČAN DUH.- 52, 53, 442, 443, 445, 446, 448, 449, 451, 453, 456, 457, 675, 820, 945.

KUKAVŠTINA.- 18, 33, 34, 35, 36, 38, 54, 65, 169, 251, 348, 603, 714, 828, 841, 903, 985.

KULTURA.- 32, 345, 347, 602.

KUŠNJA.- 141, 142, 143, 149, 302, 307, 308, 357, 433, 483, 485, 493, 498, 504, 513, 567, 576, 704, 708, 725, 727, 923, 973, 993, 997.

LAKOMISLENOST (FRIVOLNOST).- 13, 17, 18, 41, 50, 375, 564, 939.

LIJENOST.- 13, 15, 191, 206, 325, 356, 357, 358.

LITURGIJA.- 522, 523, 527, 530, 541, 542, 543.

LJUBAV.- Od 417 do 439, 303, 323, 401, 568. 667, 668, 727, 796, 813, 814, 824, 859, 875, 878, 881, 885, 901, 922, 944, 967, 994, 999.

LJUBAV PREMA BLIŽNJEMU.- Od 440 do 469, 361, 366, 369, 385, 399, 412, 675, 683, 795, 959.

LJUDSKI OBZIRI.- 195, 353, 390, 392, 491, 541.

MALE STVARI.- Od 813 do 830, 19, 204, 205, 243, 272, 281, 302, 307, 362, 409, 410, 418, 557, 590, 614, 618, 755, 776, 911, 998.

MILOST.- 12, 56, 298, 324, 434, 670.

MILOSTINJA.- 466, 467, 636.

MIR.- 152, 201, 258, 308, 445, 607; 620, 696, 702, 705, 715, 758, 759, 760, 767, 768, 777, 837.

MISA.- Od 528 do 543.

MISIONAR.- 315, 764, 792, 801, 811, 812, 848, 968.

MLAKOST.- Od 325 do 331, 16, 414, 492, 551, 616, 822, 921.

MOLITVA.- Od 81 do 117, 142, 145, 172, 266, 403, 502, 546, 547, 553, 574, 663, 800, 825, 888, 889, 890, 891, 894, 911, 924, 927, 937, 946, 968, 990.

MUČENIŠTVO.- 182, 185, 199, 205, 206, 622, 647, 743, 848.

NADA.- 12, 139, 169, 182, 264, 582, 667, 668, 669, 695, 719, 720, 721, 727 73 0, 731, 748.

NARAVNOST.- 379, 380, 440, 499, 641, 858, 877, 958, 986.

NEBO. – Od 0 do 29, 669, 748, 751, 752, 754, 819.

NEODLUČNOST.- 1, 237, 300, 316, 51, 757, 797, 798, 895, 902, 909, 910, 964, 9 95.

NEPOPUSTLJIVOST.- 387, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 407, 850.

NEPRAVDA.- 45, 672, 673.

NESHVAĆANJE.- 643, 647, 650, 908.

NEUMJERENOST U JELU.- 126, 679, 680, 681, 682.

NEVOLJE.- Od 685 do 706, 12, 302, 306, 303, 404, 482, 514, 706, 726, 879.

ODLUKE.- Od 247 do 258, 123, 167, 176, 289, 292, 298, 305, 776.

ODRICANJE.- 149, 151, 152, 155, 189, 631, 632, 636, 722, 726, 770, 786, 907, 91 8.

ODVAŽNOST.- 387, 401, 402, 403, 405, 406, 479, 482, 841, 857.

OHOLOST.- 25, 119, 177, 200, 260, 351, 413, 589, 599, 600, 611, 620, 709, 781, 949.

OKOLINA.- 375, 376, 379, 380, 566.

OPĆINSTVO SVETIH.- Od 544 do 550, 315, 464.

OPTIMIZAM.- 378, 404, 405, 406, 415, 473, 474, 476, 482, 483, 717, 719, 875.

ORUDJE.- 483, 484, 488, 491, 612, 617, 723, 803, 830.

PADANJA.- 136, 137, 211, 260, 261, 262, 263, 264, 495, 711, 712, 713, 716, 870, 880, 884, 991.

PAKAO.- 749, 750, 752.

PAPA.- 520, 673.

PESIMIZAM.- 52, 660, 688, 694, 706, 723, 879, 887, 998.

POBOŽNOSTI.- Od 551 do 574, 312, 500, 501, 518, 520, 522, 526, 528, 542.

POKORA.- Od 208 do 234, 202, 548, 929, 938, 946, 969, 989.

PONAŠANJE.- 2, 3, 47, 275, 351, 370, 626, 667.

PONIZNOST.- Od 589 do 613, 16, 45, 51, 118, 207, 211, 212, 252, 433, 446, 475, 507, 509, 625, 674, 712, 771, 780. 882.

POSLUŠNOST.- Od 615 do 629, 190, 315, 377, 383, 706, 936, 941, 952.

POUZDANJE.- 168, 273, 292, 309, 314, 475, 482, 721, 732, 733.

POZNAVANJE SAMOGA SEBE.- 591, 592, 593, 595, 596, 597, 599, 604, 60a, 608, 609, 686, 690, 698, 729, 780, 882, 883, 932.

PREDANJE.- 141, 218, 289, 293, 617, 684, 786, 810.

PREDOBIVANJE DUHA.- Od 790 do 812, 412, 483, 563, 629, 764, 831, 835, 916, 920, 972, 978,

PRIČEST.- 105, 554, 535, 536, 537, 538, 639, 710, 896.

PRIGODE.- 714, 716.

PRIJATELJSTVA.- 159, 160, 421, 422, 838.

PRIMJER.- 342, 362, 376, 380, 383, 411, 491, 596, 640, 687, 795, 831, 842, 938, 943, 995.

PRISUTNOST BOŽJA.- Od 263 do 278, 103, 110, 288, 312, 319, 320, 416, 471, 551, 772, 894, 898.

PROĆI NEOPAŽEN.- 347, 449, 509, 643, 649, 651, 653, 655, 832, 840, 843, 848, 90, 8, 917, 946, 959, 969, 970.

PROPELO.- 178, 277, 288, 342, 470, 555, 556, 775, 811.

PROTIVNOSTI.- 14, 165, 4, 82, 485, 487, 495, 685, 687, 688, 694, 695, 697, 700, 717, 955, 956.

PRVI KRŠĆANI.- 570, 581, 799, 925, 966, 971.

RAD.- 1, 13, 15, 21, 294, 306, 332, 340, 356, 357, 358, 359, 372, 373, 440, 486, 545, 933.

RADOST.- Od 657 do 666, 203, 237, 260, 298, 308, 548, 626, 672, 692, 758, 807, 879, 906, 965, 992.

RASPRAVE.- 25, 491, 798, 993.

RASUDJIVANJE.- 745, 746, 747, 748, 930.

RAVNODUŠNOST.- 389, 391, 392, 415, 658, 688, 692, 769.

REVNOST.- 7, 32, 112, 306, 315, 346, 402, 412, 413, 764, 790, 793, 796, 805, 80, 7, 809, 811, 833, 911, 914, 916, 920, 928, 934, 972, 973.

SAVRŠENSTVO.- 39, 107, 290, 291, 301, 327, 337, 408, 766, 791, 807, 815, 826, 8, 87, 926, 960, 983.

SEBIČNOST.- 29, 30, 31, 36, 458, 643, 678, 683.

SIROMAŠTVO.- Od 630 do 638, 770.

SKRUPULI.- Od 258 do 264, 140, 349, 536, 539, 718, 724.

SKRUŠENOST.- 216, 24, 2, 246, 436, 437, 439, 441, 503, 506, 508, 591, 861.

SLAVA BOŽJA.- Od 779 do 789, 842.

SLIJEDITI KRISTA.- 2, 212, 213, 271, 277, 310, 313, 356, 628, 671, 683, 687, 6, 94, 699.

SMIJEŠNO.- 351, 390, 392, 618, 661, 847, 877, 879, 958.

SMRT.- Od 735 do 744, 601, 678.

SRCE.- Od 146 do 171, 188, 477, 917.

SRDŽBA.- 8, 9, 10, 20, 25, 654, 656, 698.

SREĆA.- 217, 297, 692, 696, 704, 754, 758, 766.

SREDSTVA.- Od 470 do 491, 317, 324, 345, 39, 347, 350, 365, 433, 577, 585, 990.

STUDIJ.- Od 332 do 359.

SVEĆENIŠTVO.- Od 66 do 75, 98, 638.

SV. JOSIP.- 559, 560, 561.

ŠUTNJA.- 281, 304, 447. 491, 627, 639, 645, 654, 656, 671, 672.

TAKTIKA.- Od 831 do 864, 400, 488, 499, 509, 644, 649, 655, 917, 944, 979.

TAŠTINA.- 48, 352, 592, 600, 601, 613, 648, 839.

TRAPNJA.- Od 172 do 207, 20, 43, 299, 306, 368, 631, 677, 681, 683, 689, 775, 881, 885, 899, 929, 946.

UNUTARNJA BORBA.- Od 713 do 733, 899, 991, 992, 993, 996.

USTRAJNOST.- Od 982 do 999, 300, 413, 482, 485, 502, 515, 519, 552, 581, 644, 695, 709, 813, 822, 823, 882, 891, 893, 910, 924, 927, 934, 965.

UZVRAĆANJE NA MILOST.- 242, 308, 313, 318, 320, 362, 586, 670, 761, 784, 867, 829, 856, 897, 901, 913, 965, 985, 990, 992.

VEDRINA.- 8, 9. 10, 374, 702.

VJERNOST.- 734, 752.

VJERA.- Od 575 do 588, 142, 274, 489, 667, 727.

VODJE.- 16, 19, 24, 32, 107, 365, 371, 383, 411, 459, 473, 474, 475, 491, 493, 621, 833, 931, 951.

VODSTVO.- Od 56 do 80, 166, 233, 259, 715, 862.

VOLJA.- 5, 11, 12, 19, 21, 22, 25, 36, 42, 44, 293, 295, 316, 317, 318, 320, 32, 4, 382, 615.

VOLJA BOŽJA.- Od 75do 778, 691, 718, 731, 739, 864, 912.

VRHUNARAVNI ŽIVOT.- Od 279 do 300, 278, 341, 389, 422, 5 7 8, 583, 638, 697, 94, 2, 961.

ZADOVOLJŠTINA.- 216, 242, 246, 269, 272, 288, 402, 436, 527, 532, 861, 886, 897.

ZAHVANOST.- 171, 182, 242, 268, 299, 313, 356, 425, 434, 437, 441, 512, 521, 5, 24, 539, 683, 791, 894, 901.

ZBRKANOST.- 384, 394, 400, 407, 603, 964.

ZVANJE.- Od 901 do 927, 6, 16, 299, 306, 360, 483, 484, 485, 602, 605, 670, 742, 799, 800, 801, 803, 807, 808, 811, 834, 978.

ŽIVOTNI PLAN.- 76, 77, 78, 80, 81, 304, 307, 334, 336, 362, 375, 377, 409, 815, 822, 986.

ŽRTVA.- 153, 175, 178, 185, 186, 218, 255, 277, 763.

KAZALO NASLOVA

1. ZNAČAJ

2. DUHOVNO VODSTVO

3. MOLITVA

4. SVETA ČISTOĆA

5. SRCE

6. TRAPNJA

7. POKORA

8. ISPIT SAVJESTI

9. ODLUKE

10. SKRUPULI

11. PRISUTNOST BOŽJA

12. VRHUNARAVNI ŽIVOT

13. JOŠ O UNUTARNJEM ŽIVOTU

14. MLAKOST

15. STUDIJ

16. FORMACIJA

17. PLAN TVOJE SVETOSTI

18. LJUBAV BOŽJA

19. LJUBAV PREMA BLIŽNJEMU

20. SREDSTVA

21. BLAŽENA DJEVICA MARIJA

22. CRKVA

23. SVETA MISA

24. OPĆINSTVO SVETIH

25. POBOŽNOST

26. VJERA

27. PONIZNOST

28. POSLUŠNOST

29. SIROMAŠTVO

30. DISKRECIJA

31. RADOST

32. DRUGE KREPOSTI

33. NEVOLJE

34. UNUTARNJA BORBA

35. POSLJEDNJE STVARI

36. VOLJA BOŽJA

37. SLAVA BOŽJA

38. PREDOBIVANJE DUŠA

39. MALE STVARI

40. TAKTIKA

41. DUHOVNO DJETINJSTVO

42. ŽIVOT DJETINJSTVA

43. POZIV

44. APOSTOL

45. APOSTOLAT

46. USTRAJNOST

Moji dodaci:

Kratka biografija:

Život svetog Josemarije Escrive de Balaguer (1902-1975), utemeljitelja Opusa Dei.
Sveti Josemaría Escrivá rodio se u Barbastru u Španjolskoj 09. siječnja, 1902. godine. Imao je petero braće i sestara: Carmen (1899.-1957.) i Santiago (1919.-1994.) i tri mlađe sestre koje su umrle još kao mala djeca. Roditelji, José i Dolores, dali su djeci dubok kršćanski duh.

José Escrivin posao je propao 1915., pa je pronašao drugi zbog kojeg se cijela obitelj preselila u Logroño. U Logroñu kao adolescent, Josemaría je osjetio po prvi puta poziv, potaknut otiscima golih stopala fratra u snijegu, osjetio je da Bog traži nešto od njega, ali nije znao točno što bi to bilo. Mislio je ako postane svećenik, da će tako otkriti njegov plan koji treba ispuniti. Počeo je svoje pripreme za svećeništvo u Logroñu, a nastavio ih je u Zaragozi.

Josemarijin otac je umro 1924. i ostavio ga kao glavu obitelji. Nakon ređenja 1925., počeo je svoju ministerijalnu službu na seoskoj župi i postdiplomski studij u Zaragozi. Biskup je 1925. Josemariji dao dozvolu da preseli u Madrid te da obrani doktorsku disertaciju iz Prava.

Dana 2. listopada, 1928. tokom meditacije Josemaría je uvidio što Bog traži od njega: da utemelji Opus Dei, put posvećivanja u svakodnevnom radu i u ispunjavanju svakodnevnih kršćanskih dužnosti. Od tog trenutka u svom radu nosio je ovu zadaću, istovremeno je nastavio svoju ministerijalnu službu, posebno među bolesnima i siromašnima. Kroz ove prve godine Opusa Dei, učio je na Sveučilištu u Madridu i predavao kao profesor da može uzdržavati svoju obitelj.

Kad je građanski rat izbio u Madridu, njegov religiozni osjećaj natjerao je Josemariju da služi kao svećenik te da seli od mjesta u mjesto i traži izbjeglice. Napokon je uspio napustiti glavni grad Španjolske i nakon teškog bijega preko Pirineja, smjestio se u Burgos. Kad je rat završio 1939. vratio se u Madrid i konačno završio svoju disertaciju iz Prava. U narednim godinama napisao je mnogo članaka o laicima, svećenicima i religiji te nastavio snažno razvijati Opus Dei.

Godine 1946. Josemaría se preselio u Rim. Tokom godina u Rimu doktorirao je teologiju na Lateranskom sveučilištu i postavljen je od Pape Pija XII. za konzultora dviju vatikanskih kongregacija kao počasni član Pontifikalne akademije i počasni prelat.

Često je putovao iz Rima u različite europske zemlje, jednom prilikom i u Meksiko da proširi Opus Dei i na tim mjestima. Tokom godina 1974. i 1975. bio je na dva duga putovanja po zemljama Latinske Amerike, gdje se susreo s velikim grupama ljudi i razgovarao s njima o kršćanskom pozivu na svetost.

Monsinjor Escrivá je umro u Rimu 26. lipnja, 1975. U vrijeme njegove smrti, Opus Dei je postojao u desetcima država i dotaknuo je tisuće života. Nakon njegove smrti tisuće ljudi i više od trećine biskupa, poslalo je pismo u Rim tražeći od Pape da otvori kauzu za njegovu beatifikaciju i kanonizaciju.

Papa Ivan Pavao II. beatificirao je monsinjora Escrivu 17. svibnja, 1992. na Trgu Svetog Petra u Rimu. Ceremoniji je prisustvovalo oko 300 000 ljudi. "S nadnaravnom intuicijom", kazao je papa u svojoj homiliji,"blaženi Josemaría zauzeto je propovijedao univerzalni poziv na svetost i apostolat."

Deset godina kasnije, 06. listopada, 2002. Ivan Pavao II. kanonizirao je utemeljitelja Opusa Dei na Trgu Svetog Petra pred mnoštvom ljudi iz 80 zemalja svijeta. U njegovom obraćanju onima koji su došli na kanonizaciju, Sveti Otac je rekao:"Sveti Josemaría je bio izabran od Boga da proglasi univerzalni poziv na svetost i naglašavanje važnosti svakodnevnog rada i uobičajenih aktivnosti kao puta prema svetosti. Možemo reći da je bio svetac svakodnevice."

MOLITVA

Sveti Josemaría Escrivá Osnivač Opusa Dei
Bože, Ti si po zagovoru Blažene Djevice Marije svetomu Josemariji, svećeniku, podario bezbrojne milosti. Ti si ga izabrao kao vjerno sredstvo da se osnuje Opus Dei, put posvećivanja u svakodnevnom radu i u ispunjavanju kršćanskih dužnosti: daj da i ja u svim trenucima i prilikama svojega života Tebe ljubim, da u radosti i jednostavnosti služim Crkvi, Svetom Ocu i ljudima, te da sve putove ove zemlje osvijetlim svjetlom vjere i ljubavi.

Usliši po zagovoru svetoga Josemarije ovu moju molitvu... Amen.

Oče Naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

U PDF format prebacio Željko Zubanović.